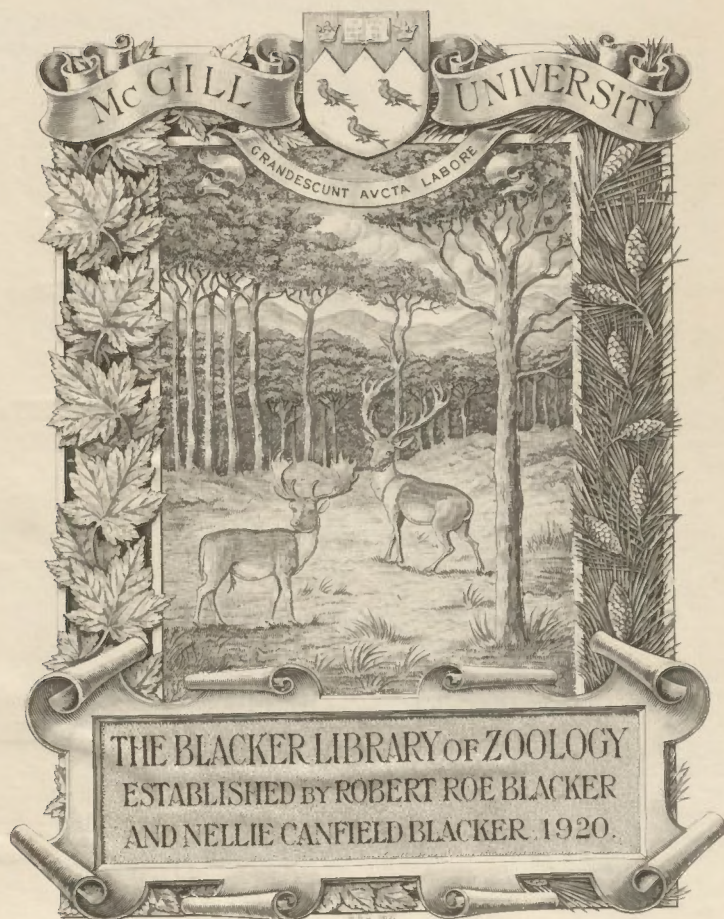

PRESENTED TO THE LIBRARY
BY
COL. CASEY A. WOOD, M.D., LL.D.

McGILL UNIVERSITY LIBRARY

ACC. NO.

REC'D

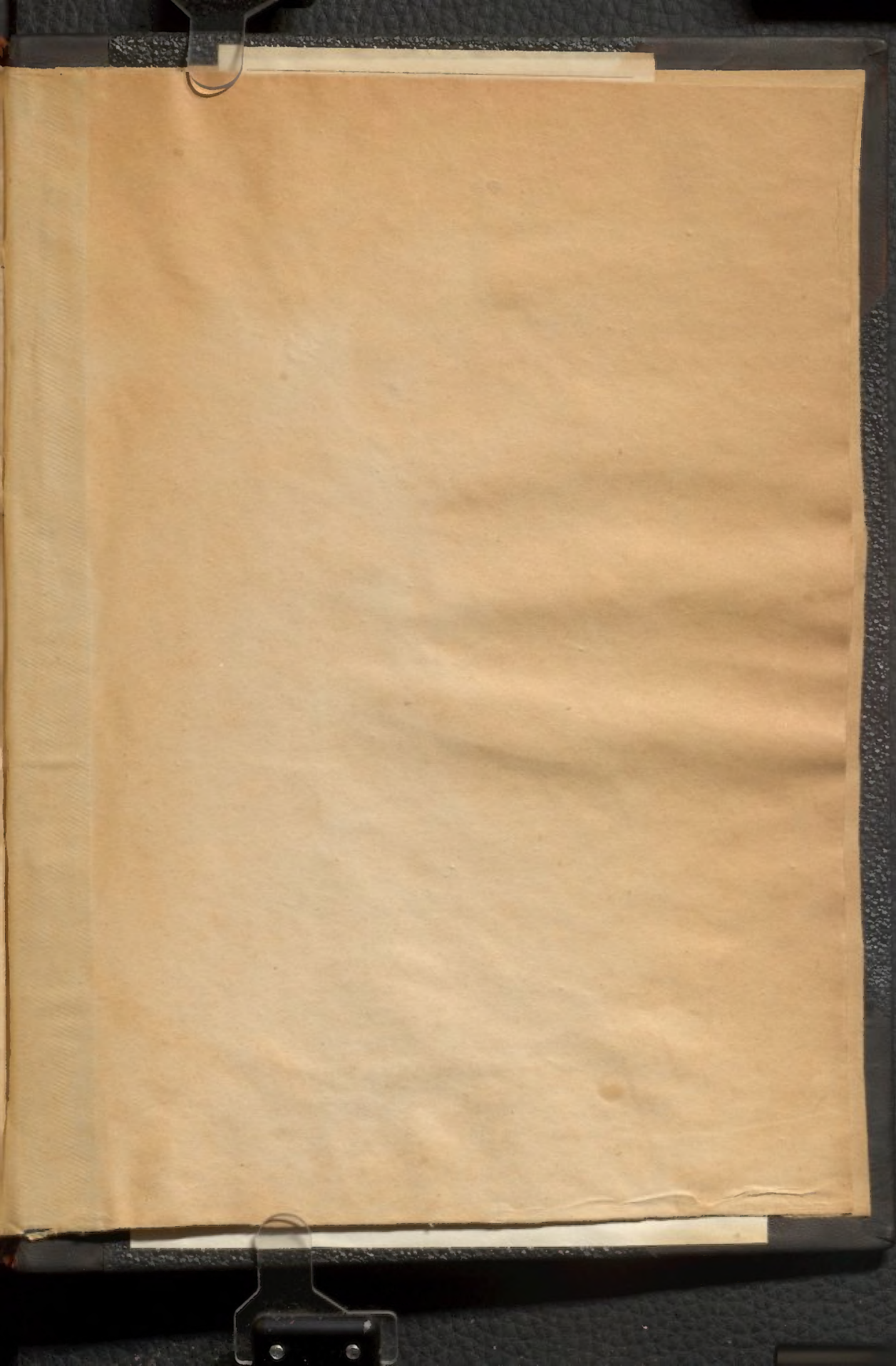

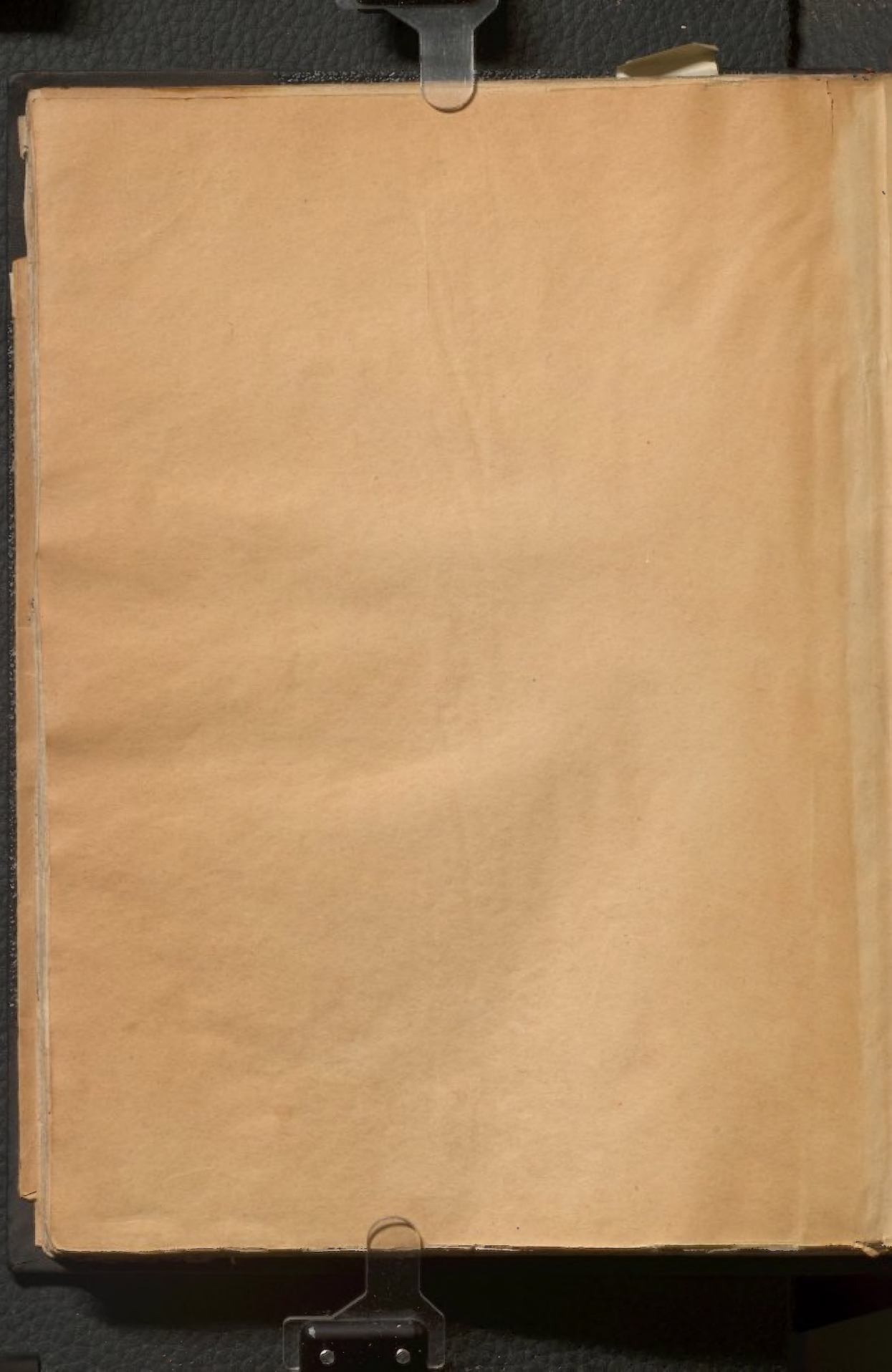
Z/9

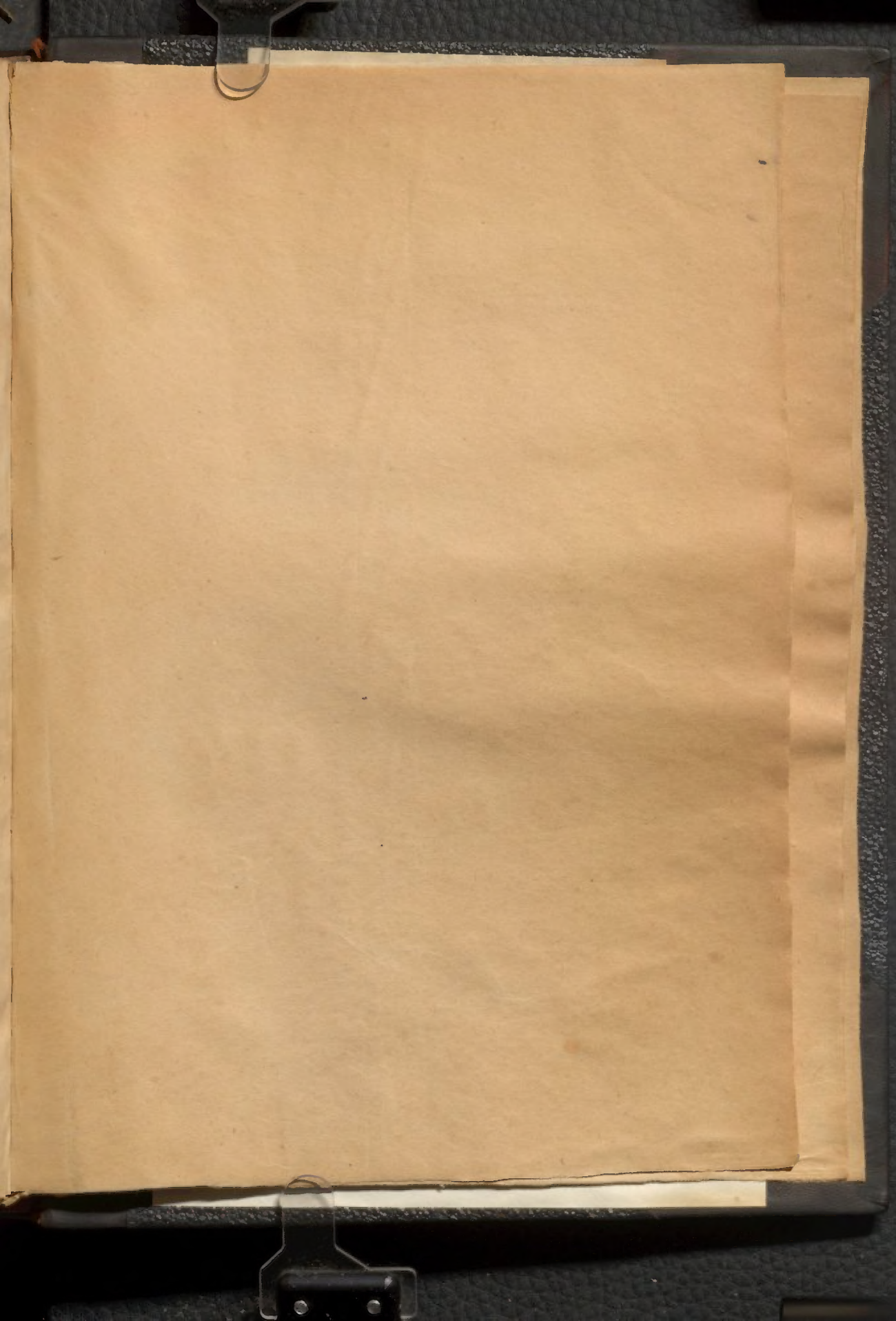
Fā'idu'l-faras.

W26

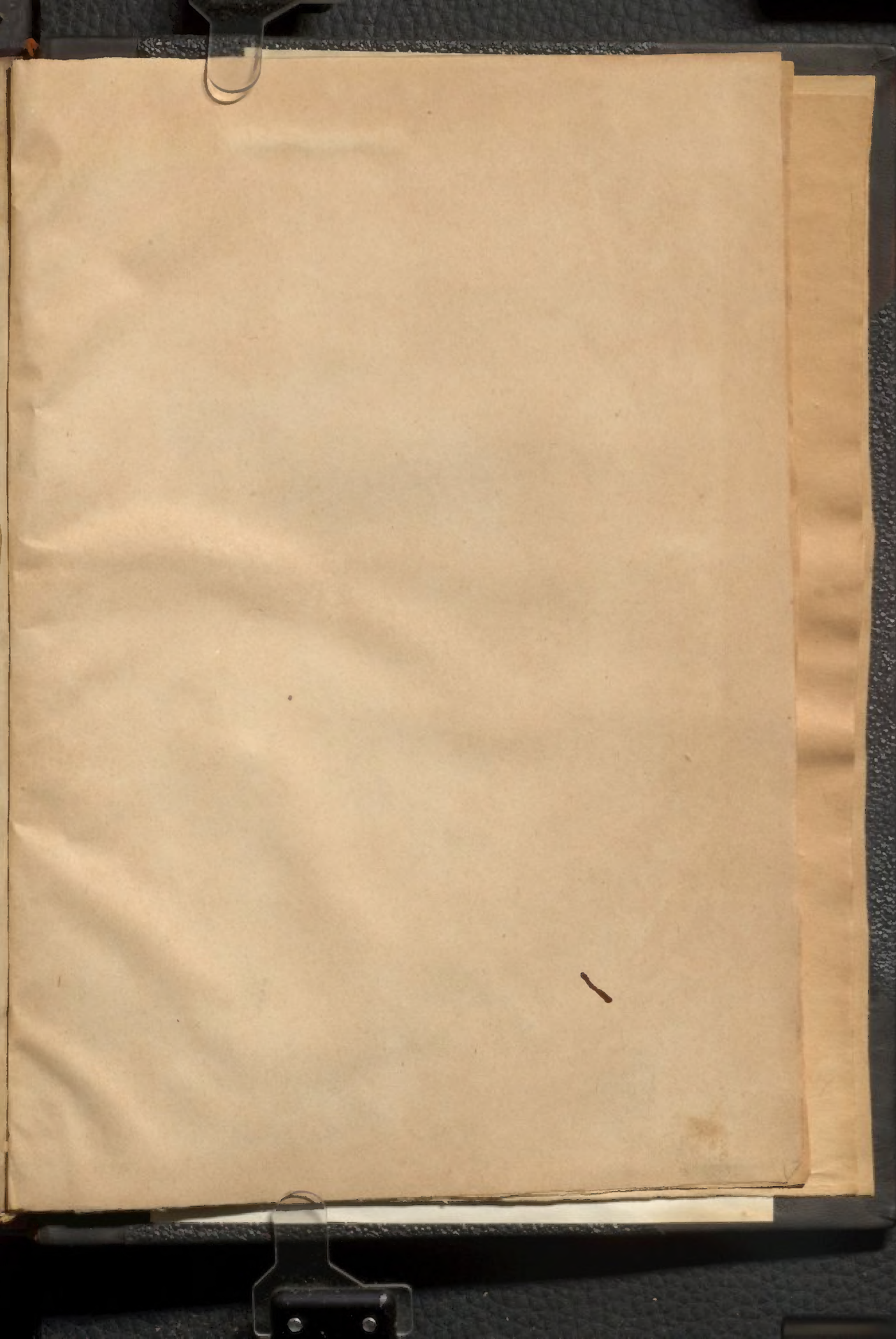
4114989

Z 9

Lucknow,
16. XI. 26.
W. I.

بسم الله الرحمن الرحيم

خدایا تو بر کار خیرم بار بار و گرنه نیاید زمین هیچ کار و هر چیزی از دست
کردار من گردد دست لطفت نشود یار من الحمد لله رب العالمین
والعاقبت للمتقین والصلوة والسلام علی رسول محمد وآله واصحابه اجمعین
بر روشن ضمیران معین آگاه مخفی نماند در کار خانه ایجاد و تکوین در سالیچه افراست
چکاو و حدقان پیشین حسب رنج است فاقان گیتی نباه و راجهائی و الایمان
که خاکستان و سپاه دوست بودند و این معنی تعلیق به افراست دارد بر طبق فطرت
بلند و بلند من نامه ناب و ترغیب من علی تصنیف نموده اند از پس کلام تری بفرم

هر کس در غی آید از اینجا هر حکما و طبیبی که است بودند و دهم و فہم عیادت
در طبای این زمانہ را معلوم چرا کہ زمانہ کمرست بہتر نیست و ارباب دول این
کہ خود بہتر و دوست خیش اند با حکما و صاحب دانش کامل فن غربت میدارند و چون
اکتفا کردم بدو و صاف ترا حکم نیست و مگر کش کہ ہر چہ ساقی ناخت
عن الطاف است **تلمیہ** برین نندمانہن لکھی جی مین تر ہو
کیہوں اور ادائیگی برنی کمر کمر ہو **القصد** دوم غربا و اہل سببہ و معاش
و روزی آہنہ موقوف بر افراس است لاچار میناید و علی الخصوص اسپان
کہ از زبان بی زبانہ سوائی اظہار در محصور آگاہ و لان معنی رسک و نشتہ
اظہار در دو عالم مبتلا میباشد و تجربیات مرض و معالجہ اسپان بہر
تجددینے و دنیور محمد ایدالخان والدہ این بندہ قوم مغل ترکمان بہار کہ
میں **مقدم** دارالسلطنت لاہور و از عہد خلد مکان سببہ **مقدم**

و به نیابت فوجداري نوکران ابشارخان مرحوم و امانت برکنات این ضلع
و رقصه فرید ایا و سرکار و صوبه دار الخلافه است بجهان بالا و طمع اختیار نمودند و صاحب
قبیله را این فرسخ از داند خود رسیده و مبلغ لکها بخرج آورده خود بدو بخشید
ایجاد کردند پس اگر بزرگان و مشفقان خردات مبارک ایشان در غم
مقتنم و پادشاه و شهره در هر چهار سویر خاک و هندوستان بلند آوازه است
ملاحظه کرده یقین آورده و به احترام العباد و اعلام محلی الدین در خطاب علمای محلی
مختاب از بارگاه ظل سبحانی میز او است ارشاد نمودند که یک ساله از کجاست
قبیله گاه در کسند و کمال اند خود درین ماده بقلم آرند و موجب و واسطه یاد و
باشند بنده بنابر این ظاهر بزرگان در این زره خاک رخصت غمخت الصدا
در آفتاب مغربس نور جلالت شده سه کجوب سبحانیت و وفات
میکنند مرآت و اخلاق منبع فیض و اشتیاق کونیه در حمد خلف ز اوید

راجه بوج که ویعهد و شجاعت شهاده آفاق و سپاه دولت و منصف و جود
در بنده که بهر حال در شهر اسلام آباد با فاضل چهارده گروه بانه عبارت مختصر
این رساله را است نام فاضل الفوس نمودم توقع از دقایق سخنان صاحب
انت اگر چنانچه سهوی و خطایی سرزده باشد بذیل کرم پوشیده مواظف شوند
دویم اصلاح جاری دارند بقول حضرت مخدوم شیخ محمد یونس قدس سره

الای خود منده و خنده خوئی هر منده نشینده ام عجب جوئی نمازم سربازی
فضل خویش بدرویزه آورده ام دست پیش کشیدم که در روز امیدوارم
بدانرا به نیکان به بخشه کرم جهان آفرین بر تو رحمت کناد و اگر هر چه گویم
فانست باد غلام همت آن عارفان با کرم که یک کناه به بیند
و صد خطا باشد در چشم نیت یاران هر گنج نگو نماید در دیده باز گشاید
هر رخت گنج نماید و این رساله چند ماه پیشتر در حین حیات صاحب

شروع کرده بودم بتاریخ ^{۲۳} نهم شهر رمضان المبارک ^{۱۲۴۸} هجری قمری که از

دارالقنابدار البقا فرمودند **فیه تاریخ** گفت: گفت خالق ارض و سما ^۴ و او خداوند بزرگست

بعد از ^۵ نهم شهر محرم الحرام ^۸ اهلوس محمد شاه بادشاه غازی مطابق ^{۱۲۴۹} هجری قمری

مرتب یافت هر کس این عمل کند و دعوات دارد و اجازت بستاند و خواهد و بفرماید و کند بمصدق

حضرت غوث محمدی ^۶ عا حاصل خواهد یافت **صلی علی نبی و آل نبی و فصل**

و مقصد است و غیر آن ^۷ نام بقیم آمد بقصد نیت نهرت البال **باب اول**

دانش نیکو است ^۸ مشتمل بر ^۹ فصل **فصل اول** شناختن خانه در آنرا افضل است گفت

مشتمل بر ^{۱۰} چهار نوع **نوع اول** در دانش غلبه بر روی **نوع دوم** دانش علامت کرد و این

خون **نوع سوم** دانش غلبه بطن و باد **نوع چهارم** دانش غلبه خون **فصل دوم**

منقذ ^{۱۱} چهار نوع دانش تشخیص تجویز ادویه و غیر آن **نوع اول** هر کسی را در غلبه

سر به زشت آید و ادویه موافق دین دهند و بکار برند **نوع دوم** اگر غلبه گرمی باشد ادویه سرد

موافق ذیل کنند **نوع سوم** اگر غلبه باد و یغم باشد و وی غیره موجب ذیل باشد **نوع چهارم**
اگر غلبه خون باشد موجب ذیل است **نوع پنجم** دانستن عروقها که از آن رگ کشند
بسیار رگ اند و غلبه اند کردن خون و کسب چراغی و پس خون جراحت و ترتیب حقنه کردن
و ترکل و گوشت و رینه و نلک کردن باین باب **فصل چهارم** دانستن منشأ هوا و ادویه

موافق آن دادن و ترتیب جلاب **باب دوم** دانستن ادویه **نوع پنجم** مرض و علاج آن

نوع ششم در کمره به سینه **فصل اول** مستطبه **نوع اول** مستطبه **نوع اول**

دانستن مرض و علاج هر دو لب **نوع دوم** دانستن مرض نور و شیر و موز و علاج آن

نوع سوم خون در از و ماغ اب برآه پیچ می افتد و از دهن بعضی آزاد سبند گویند

مرض و علاج زبان **نوع چهارم** در برآمدن چشم بعضی بهر **نوع پنجم**

لقوه ارماد پوز اب که شود **نوع ششم** دانستن مرض و علاج چشم و مرضی در خلق چشم

باشد **نوع هفتم** اسپیس را که استخوان پیشانی بالیده شود **نوع هشتم** در علاج گوشها

سهر پوری آب که از آن کجاست هم گویند **نوع دوم** مرض و علاج در کام و حلق و غرغره با خشک کاه
متفرقه و صفت نوع **نوع اول** در کام که از آن گویند **نوع دوم** اگر علاج نکند رنگند و مایهها بکند
پیشانی پاشند **نوع سوم** سسکه با که آواز و ماغ از دوزشیده شود **نوع چهارم** سنگ
اگر علاج پیش و غره نشود در ماغ آب خلط جمع شده فاسد گردد و در پیغمبر مایهها پاشد
نوع پنجم در ساق حلق آتاس شود آرنج و خون در کمری را نفس نند شود چربی در حلق
نرود و نتواند خورد و خنک گویند **نوع ششم** لقمه در کلوئی آب پیرون آید و کله اما س کند
و کلو غلو که زیر کلو پیداشوند **نوع هفتم** بعضی آب پاشند شود **نوع هشتم** امراض کردن
نوع نهم در مرض و علاج سینه شش که چهار نوع **نوع اول** اسپنج را در دانه خشک و آید
و یا از بسیار دانه خور ایندن و از زبد پیغمبر آن خون شده سینه را بنده و گران میکنند و دست
پایه نیز گران میکنند و دست و پایی سر گران کرد و دست روان شود **نوع دوم** سینه بند
از باد و کف شود آب را جوش کردن و سسکه کال گردد و سینه و گران تمام کشت و بنده و رانده شود

علاج سینۀ بند بکنند **قسم اول** که در سینۀ الب کانه بود سینۀ اما کس کند و اگر افتد
و بعضی را اندرون میباشد **قسم دوم** اراض شکم و علاج آن در تعلق معده و روده دارد
متضمن بر سیزده نوع **نوع اول** اسپیع در سوزن آهنگ خورده باشد **قسم دوم** دق در و با شکر
کویند شکر سه قسم یک از سردی **قسم دوم** از سبب فاسد شدن و خون را کم نکردن اگر مخلوط
گینند **قسم سوم** از بلغم و کف و زکام شود **قسم اول** در و شکم سول می شود از استادان هر نه
قسم بی بی کرده اند بخانه و از ده قسم بیان میکنم **قسم اول** با و تلخ **قسم دوم**
در هوای رستان شکم درد میکند **قسم سوم** شکم اما سول و کامیوزین افتد و کامیوز
استاده ماند سبب آنکه گرم در روده پیدا شوند و روده را تصدیه بر بند است **قسم**
هم کند **قسم چهارم** در شکم گرم باشد آب هر روز تا روز دوم یا سیوم تا روز
چهارم و در فاصله ایام تا ماده روز در شکم در و خرد و شکم پیچید و مایه بکشد و
خون آرد و بعضی را سبب آنکه گرم بیرون آید و بعضی را پیچید و مایه بکشد و

در پوست همراه گاه سبزه پوست تنوک خورده باشد شکم درو کند اگر هیچ دارو
به نشود موافق ذیل بکار آید **قسم ۶** آب از آب نشسته مانده باشد بکند
آب بسیار خورده از آن در در شکم پیدا شود و عرق کند **قسم ۷** مشتک نه آب
بند شکم اما س ۶۰ ق هم نماید و دستهایش نه خواهد که بول کند لیکن از پا بپند
باشد **قسم ۸** مت سول البوز را بر زمین نهند اگر مرد در شکم بسیار باشد
قسم ۹ از خوردن گاه می خورد **قسم ۱۰** سر کین و پش آب قنبر نموده و نتواند
در شکم بماند باشد **قسم ۱۱** دانه میضم شده باشد سول نموده و بعضی هر دو
و با آنها اگر آن نموده و آب آید و بسته رود **قسم ۱۲** در هوائی پوست
از سبب گاه سبز در غایت زیاده خوردن گاه شکم درو کند **قسم ۱۳**
کرم که مفعول در شکم آب پیدا شود از خرطبه کرم در شکم می آیند و یا
نکته تین مبرون آید اگر در ابتدای علاج کند کار کشود و اگر بعد مدت علاج آنرا بکند

نوع پنجم بر مویست ششم قسم است **قسم اول** اگر آب را آب منی قطره قطره

با بول هر روز متواتر افکند **قسم دوم** آب منی را در بول سفید کند **قسم سوم**

آب خون را بشوید و در آن آب **قسم اول** آب خون را بشوید بعضی را پیچ در

اندام ظاهر شود و بعضی دوره **قسم دوم** خون سیاه را بشوید و بر زمین گریه سیاه

بشود و **قسم سوم** آب بطریقی آب کونست خون بول کند **قسم چهارم** بول و کونست قطره

قطره کند از باد سرد و بر باد **قسم پنجم** سلس بول را از سرد و روغن و اگر بر باد و اگر

از سردی باشد **قسم ششم** کوزاک از گرمی بود و سوزش بسیار شود و بعضی را

سیر قویب رنگ شانه سرخ بود و بعضی رنگ شانه غبار آلوده کند و بعضی را سفید میزنند

نوع ششم بول و سیر در قسم است **قسم اول** با دیت آب خراط لب را کند **قسم دوم**

خونی است **قسم پنجم** بعضی است فراغ معنی که کند آنچه خورده باشد بر او و بهم نمردن آید

قسم ششم زیر باد و از جهت قسم است لیکن آنچه در شکم اتفاق است بیان نمیکند هرگاه آب

شکم بکشد و بالا کنند از این شکم مقرر گفته اند و اینجاست در بزرگ شکم اضماع باشد

در غلط افهام آهوشکم گویند و اگر آب آهوشکم نشود از این جهت هر چه در شکم آهوشکم

برقده اوکلان می شود پس آنرا قیاس عارضه نباید کرد و سرگین آب عارضه گویند که گفته

نوع پنجم جریب شده شکم را نشت روگوتیدارد و جریب است یک ازید مضمر دوم از گریب

موقوف نوع دوم آب را شکم قبض و خشنی مضمر مروره شود نوع پنجم آب را دمه شود

نوع دوازدهم باد فشق آنرا گویند و مرده از بالا و بیا به تیز قد و روده بر آه آن در پایه

یعنی خصیده آید و قسم است قسم اول آب را غلطانیده چنانچه مشهور است

و بدینک قسم یافته روده را اندرون کند و قشیده روده اندرون روحیت بنبدا

کت و خواهد شد و اگر بر کت نشود علاج آن نمایند و باز روده به آید قسم دوم

قسم دوم در علیل و مانس روده اندرون قرار بگیرد و باید دانست که مرده از چهار دیگه

منصوب و طه بر قیده است آنرا علیل که حال است لیکن موافق دیدن عمل از این نوع پنجم

7
اب را سنگ نشانه شود آب قدری قدری بول بدستواری کند و بکراه چنانچه کس

سوزاک و اماند **فصل هفتم** که تعلق مہر و منہ است مشتمل بر پنج نوع **نوع اول**

جگر آب زیادہ شود یعنی اما سہ و بعضی را خشک نمیشود **نوع دوم** بعضی آب را

در کوارے از بسیار مافتن غلہ دم شود از سبب پر شدن خون اطوار این است

که سینه بختہ دوم قرار گیرد و اندام گشت باشد این را حلقہ گویند **نوع سوم** شش

یعنی پیرہ زیادہ شود آب دم بسیار از بسیار کند **نوع چهارم** اگر سہر ز بعضی

زیادہ شدہ باشد **نوع پنجم** آب را غلہ خون باشد و مالک نداند و کم نکنند

آن جذب شدہ در زیر روده زرد آب شدہ نماید و در آن زہر مادی غیر مخلوق است

نوع ششم متفصّل بر پنج نوع **نوع اول** منہ و آب از اسیب نمند زین لاس کند

و اگر بہ تی علیہ آن نکند آنجا ریم خواهد افتاد علیہ آن بدید درج است **نوع دوم**

اگر بہ تی راہ احتلام میرود **نوع سوم** اگر آب کرخت ماند **نوع چهارم** از چہرہ طور کمر آب

در دشت نماید **که اگر** پانی شده از سبب سپهر **دوم** اگر کم در کمر آب جدا شود
آنرا موی که گویند **سوم** اگر در کمر آب قرب رسد و از خواب استاده شدن آنرا
گراک با فامند **چهارم** **که** بعضی آب از سینه بند کمر را بجنباند **پنجم** شورت
در از منده و ناهنده زین **مستطابق** زین غلبت خارش و چکنه افتد **ششم** مقعد آب
و آشوب و کونت اندرون چرون ظاهر شود و قیام ماند **هفتم** بود و قسم است
قسم اول آب دوم بخار د و موی بهار نیمه خوف **قسم دوم** اگر که شلخته و یا که
کله دروم است افتاده یا شده آنرا با پینه گویند و کوه کله در کولکس نامند **قسم سوم**
قوطه و خصیه یعنی مایه لاس شود و اگر است **یک** مایه با لند و دیار خوف و آید همین
روز و شب میگذرد باشد و بعضی مرد و ناله بهیچ طور کنند و از این سبب باز ننگ
نیز باشد و اگر اسپان را بسبب زرد آب و زهر با و مایه آب از اندرون
بگفته شده از خود مایه جدا شده و بر زمین می افتد **دو** **که اگر** ذکر آب

سپهر

8
پهرون از فوطه آویخته باشد آنرا کادیرن گویند **طریقه** یک از ضرب از سب

عمر کثیر **سب** در آن آب پرکنده باشد **نوع** علاج طلق زیر شکم لاس شود

نوع ششم مبتلر نشن نوع امراض هر دو پای پیش در دست گویند **نوع اول**

زاتوه بر **سب** یک کونت سب پوست آبی بالا نمود کم و یا زیاد **سب** آب در میان باشد

سب استخوان بالا نشود **نوع** ضرب سب هر آنرا پنج مینود آنرا در زمین اراکلی پاره گویند

نوع سب موئنه بر منید ماله تراز کاجی کونت سب پوست بالا نمود **نوع** یکا و ل **سب**

یک از رفتن خون حرسک **سب** از ضرب این هر دو از یک علاج هر دو **سب** سب غلظه

استخوان بالا نشود **نوع** سب از سبب با نفوذی و بسیار ماضی در سوار **سب** و از ضرب

رسیدن **سب** آب خشک شود و سبب **سب** بنشیند و بعضی **سب** تر قند باشد

سب است **سب** اساده **سب** عرض **سب** **نوع** سب **سب** آب دو طبقه شود **نوع**

مبتلر **نوع** در امراض هر دو پای ز بس آب و آد میرا سبک یوانه گزیده باشد **سب**

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
الحمد لله رب العالمين
الحمد لله رب العالمين

و بعد از آنکه در این کتاب متفصل در فضیلت فصل اول در علاج

آب مادی باشد و نوع است **فصل اول** هرگاه آب مادی آب خواسته باشد چنانچه

مشهور است **فصل اول** باید که تا سه روز آب مادی را ماهیچه رها در آب جوشیده و آنرا

آب و چون که بوش آمد تا یک دان پاک و صاف شود و بعد در ساعت نیک در ماه جوشیده

و اساس آب دهند بعد و آن آب چشمان آب مادی به بند و که نظر آن بر آب دیگر

نه افتد و اسطه این است که یک برنگ از زوید باشد و یک آب را دیدن نه بد و عند الضرور

لاچار است و از ابتدای حمل تا که خواهند رو غرض کا و داده باشند که آن را دید و حاله

ادویه شیرین و نور و گرم نه نه منع است و این باید داد و یک سبزه تازه همراه در ربع

سیان کنند و جوید امید اتوند در بند مکنی مانند و در خرقه نیز بر تو دس و دست و یک

یک نیز با تو از مغفرت روز از نیز هر دو یک یک آب را دید به سبزه دویم برکت و بدین تکرار

بسم الله الرحمن الرحيم

اگر برگ طبع نباشد برگ یکین هفت روز بد و هفت روز بخور کند بدتر باشد
ازین سبب ماه و موثره و حلال و خیر غیب بکمره پیدا نمیکند و در آب در ماه چیده و در
درون همین واسطه است و از حکما منقول است که **اول ماه** نقطه آب شود **دوم ماه** سفید
سیوم ماه خون شود **چهارم ماه** صورت بدو **پنجم ماه** نه در وجود که مشهور است که
ششم ماه پوست بدو **هفتم ماه** هفته از اعضا و جزیات و رت شود **هشتم ماه** بچه در شکم
است موقوف به چندی **نهم ماه** از وجود هر مید آید **دهم ماه** بسیار جند **یازدهم ماه** داده شود و بفر
دوازدهم ماه مید آید و وقتیکه آب مایه که زاید است **اول ماه** برگ که با توریست چنانکه
در آب جوشیده روغن کشیده شده است هر یک نیم لاریول که برای یک درم سیده در آن
مخلوط نموده با مال آب مایه را نوشند و شراب قندی نیم لاریول دهند و شراب بنفشه
بناید و او که با ویر است اگر برگ توریست نباشد این اوویه دهند و تخمیل او اینر نه
هر یک چهار فلس قندی و دوازده روغن کشیده که از یکیم آنرا با یک سیده مخلوط نموده

همین وزن تا دوروز بیدار کنندم را خوششیده تا دوروز شیردهند جبهه و خوششیده دهند
آب سرد نشوند و از روز سوم تا هفده قند سیاه دو آنار در غنغ کاویک آنار بجعل
چهار فلوس آمیخته ببلانامه همین وزن خوراند ازین زه دان قرار گیرد و بعد آب
آب دهنده بار حمله شود و بعد ازین یازدهم روز آب مایه اگر خوب باشد خون هفت
بگیرد و اگر که را کمزیاورده شده باشد موافق جسم او علاج کند که درج است خون
نباید گرفت **علاج** افزودن خون شیر آب مایه شکر تری و صید کینم روغن زرد
هر یک یک آنار زیره سفید نیم پاوه حل کرده ماکه دانند همین وزن هر روز دهند کینم
از هفت تا بیاید و اد شیر آب مایه افزودن خواهد شد و بر یک غصه خواهد کرد و خوب خواهد خورد
نوع دوم آب مایه غصه و قسطنطنیه **قسم اول** **علاج** میوه سیاه و در باره
هفت بوئی بندد و از یک سر لیسان بوئی را بندد و دوم سر بادام آب مایه بندد و ویک
بوئی را بندد و درون فرج کند هفت روز همین دستور ببلانامه تا هفت پاس دارد و هفت

کرده باشد معتم روز زیر خورشید یک انگشت دماغ کل از این باشد گرم کرده نرم دماغ بدین
 و بسیار شرف نهند چرا که جای نرم است و جهان ساعت آب طریقه مشهور است بدین حال که
 ده آب مایه را بنویسند بدین ترتیب که زرد آب بسایند و نکند و بدارد و بدهد و بدو
 باین پس بارش بسته با بانی پیش نموده که نکند تواند کرد باز دست و ریش خود را از مسکه
 باد و غرغره و چرب کرده در میان فرج آهسته آهسته اندرون بکشد و آن را قیاس نماید
 و صورت را بچشم اندازد و آنکه انگشت بکند از خود بقیاس معلوم شود اول در یک دانه
 انگشت خور و بکند از آن آنکه ده کرده انگشت دوم در آن کند همین و تسیم
 چهارم انگشت اندرون کند بعد انگشت خور در امپرون کرده از هر سه انگشت
 بیکه دانه را قدری بپرون کند و هر سه انگشت که در آن هستند بطریق ماله کند بکند و
 آب نکند داشته مطور را بر کف دست خود اندازد که بر سه انگشت شده در میان
 سسته شود آن آب را بپرون کند باز آب انداخته بدستور بنویسد تا سه بار بپا بپا
 قیت

همان طور کند و آب مادیه را چون ساعت آب بدیده شود جانی میسر است
سه روز باید داد **قسم دوم** که بر یک دان کونست شود آنرا در ملک پنجاب می کنند
بدین قسم معلوم شود که در وقت غشت آنکست در یک دان میزد و پس آن را
از استره تیرا شده بکنیم بدین از استاده ملک که در خطر بجای آب پاش
نباید کرد **علاج** این موی سر بکندیم فروختیم لیون و درم ملک سیاه شد درم شمار بکند
هر سه را آب نیمه در میان مویها سودا شده بایک سر سیاه آب نیمه بند و غول شود و در
دوم مادیم بند و دوت خود را با مسکه و بار و غنچه خوب کرده در فروج ماده آب اندازد
و یک دان را آب ساند و بودیم او غول مذکوره را نه و کوراج دو مکر آب در آن
غول بند پس آن غول را بعد غشت آب در کند تا در روز سه غول بهین و متورماید
و قیقه مخرج شود آب موافق ضابطه بهید و اگر موی سر پدید آید و موی سر آید و موی سر
آن بکند و حامله خواهد شد یا بخت روز کوار می کنند اول روز آب بهید و دوم روز

عنه الصبح دهند و بوقت شام نیز باید و اد طریق دادن آب همین است و گاه
سر آب ماده عقیقه در نیم لیگام نهند و تا شش ماه از آب دور دارند تا شش ماه
ماده آب خواه مساحت بعضی اوقات وقت زاینده که بچه در آن بیرون آید
آز آبریده بکنند چرا که فی الفور بریدن ماده آب بیرون پس بچه در آن بیرون آید را
ما شراب قندی یا از آب گرم خوش آمدن نویده دست خود از روغن چرب کرده
آز اندرون نماید و بمقام او برسد و فرج را دوست جابر دوخته کند و بسبک نماید
و شراب قندی تا دو آمار بیرون همین وزن تا عقیقه بدیند و از جابر بن و آنگند
و تا عقیقه کور زیر شکم بندد و هر که قرار گیرد بعضی آب ماده را که در شکم
بیرون آید با چرب کرده بیرون آرد بیرون دیدن از استاد نکنند از دایمیه در کار
همیشه باشد و خود بعد از کرده است از با چرب کرده اسیده بیرون کند بعضی
آب ماده را دست و پا بر آماکس کند علی بن که از این ادویه آماکس فرورود

و شش خالص گردد و در مبادیه که نشود کثیر و مورج سرخ خفیف است خالص هر یک چهار فلوس
مقدار دو فلوس که یکمید و یکم هر روز بخوراند و مرض و علییه آب مایه موافق این است
مکرر دوده غریزید و همین قسم و یک تریس کند و بعد از آن **فصل دوم** بر درش کرده دو
نوع است **نوع اول** در فتنه از شکم آب مایه که پیدا شود بعد چهار کپله انگشت
خورد خود را بار و مرغ خوب نموده آهسته آهسته در و بر کرده نماید بعد به بدن آورده
انگشت میانه را نیز خوب کرده و در و بر انداخته آهسته آهسته از شکم او سر کنین میبرد
آرد و بیه که را او به نوشت ندیده میکند **این** مورج سیاه پنج تنش عدد
دو نوع کا و مقدار یکم فلوس و مرغ یکم فلوس مورج سائیده آمیخته کرده را
نوشتند هم اول روز باید داد اگر این ادویه ندهند و به دستور صدر سر کنین میبرد
نکته که سر کنین غمیواند و از روز کردن رو دود سر معقد و نشود قبض نشود که هر دو از مرغ
سر کنین به آب نیست کند این عمل لازم است **نوع دوم** در و بار کرده اما شش به

علیه

کینه و مورج هر یک چهار فلوس سینه بوزن دو فلوس کوبیده با منبذ
 و به آب مادیه یک هفته هر روز بخوراند که کره در آن سرخ نماند و درم با نهجایت کره رفع شود
 چراغ شیر ماده آب لعل کرده و تا که درم خود هر روز یک کوبیده خوراند باشد و اگر
 درم با نهجایت آب با طبع باشد نقصان بکشد که او شیر نموشد از اینم روید و درم
 به طرف شش و کره را مضرت نرسد و آنرا از هر باد شود و هر جا که آب ماده و کره را درم
 باشد لیس نماید **سینه** مغز یک کبکوار و کلک موش از خانه خود بیرون اندازد
 در آب حاک کرده جوش داده گرم نموده لیس نماید **غسل** در هر بکره هر روز شش نعلک
 مورج سیاه پنج شش غلغله یک نیم قدیم سبزه در نیم پاؤ آب نوش ند و اگر درم
 بر پائنها نماند بک بک بنم یافته کند و مورج در آب داده باشد و کره بدون شش نند
 شیر کلان و قوی خاطر خواهد نمود البته باید نوش نند اول داده شیر بزمیش است
 و دوم داده شیر ماده گاومیش و سوم داده گاومیش است لیکن از نوش نیدن شیر گاومیش

۱ / آخر الامر خارش مردم بسیار پیدا کند و مقدر نماید داد اگر چه در آن کفایت بسیار است
و به آب گره و یا کلدانی در اندک ایام قریب ظاهر خواهد شد و این بر عیت آن ندهد و در شیر
این ادویه دهند سه ها که بر این سبب موافق قسم کرده مقدر این نماسه یا درم و شیر بنده
مدام نوش نند و تهر را نشسته از بار چه صاف کرده باشند اگر بکنند از زبان فوزه گرفته
باشد و رفته فوزه از این قسم باد خوره نشود نیز طری شیر باید و شیر در مشک نباید بنده
باشد در آن کرده بطریق آب نوش نند از این طریق زیاد نشود و در کبابی از میان
هر دو بلاق بریده کنند هر مو تره پیدا کنند و وقتیکه گره کلدانی شود همین قسم باد و فلوکس
مخرج سیاه و بک یک نیم و فلوکس دهند تا تحت خواهد یا بد و گره هرگاه کلدانی و لیدی کوکاز
گردد اولی باید کوکاز بر آن نشود و راه رفتن آموخته کند بعد چندان پویه یعنی چهار تنگ آموخت
و بعد از آن میدان داده باشد و باز نیز خیره آموخت و تا که دو یک شود که راز سن
چهار تنگ نماید است که از این هم مو تره پیدا نشود و الله اعلم باب فی علم بودار

منقح و تبه فصاحت **فصل اول** مشتمل بر هشت نوع است **نوع اول** محمد و مفصل بود اگر
 صلاحیت و توکل بر خدا نمی آید و نظر کند بر اسباب بقیت و نفقه رست می آید و اینقدر سبب بر
 تباری بی خرج خواهد شد و هرگاه اسباب تیار خواهد شد اینقدر قیمت خواهد یافت اگر حاصل
 خرید کند و الا نه در دسترس نماید کرد و باید که اسباب چنین خرید نماید هر چهار جسم و چهار سبب رست نشد
فصل دوم اول جلد و چهار لاک باشد **دوم** جلد مراد از جلوس است که اسباب تحت نام معنی و نه دور باشد
سوم جلد خوش معنی مراد از او است باریک و خارش و خیره نباشد **چهارم** جمال مراد از آنست خوش رنگ
 و استخوان نمیدید کردن و خیره چنانچه باید شود و در دست و بر بدن استاد و یک تن باشد و هرگاه سواد
 بران ننمود و چه چندان از آن جمال بداند که در دل است هر کس کرد و **فصل پنجم** سبب اول سر مراد از آنست
 و نوک و ریش **دوم** سینه مراد از آنست که سینه کش و در باشد که سینه تنگ نباشد و در دست
 بنور خواهد بود و هر چه تیار و خیره کند قیمت کم خواهد بود و سینه تنگ پس را که باشد نباید گرفت
سوم ساختن مراد از آنست که کف و عرض دوم بالا شود و دم در سر کش نباشد اگر باشد از آنکه نماند

و اسپه در سخنی با هر شت دارد خرید نکند هر دو بای پس کوب باشد هر دو بای هر
خواهد خورد و بدکات نباید گرفت **چهارم** هم مراد است و سه رقیده باشد **و اگر**
هر روز از بای پیش است باشد نماز نوشته **یک** در خرید کردن آنچه اراض باشد ترقیم یافته
ملاحظه کرده خرید باید کرد **و بعضی** را هر دو دست شد سینه بسیار است شود از آنرا بهر
دست گفته خرید نباید کرد و از هر دو بای پس خرامیدن بطرف هر دو نشود اگر نوز
نکند که گویند از این لب در جلدی که مقدر شود و اگر از لب ده و موثره **بعضی** عین
قسم در استخوان بند می شود **و بعضی** گمان بای باشد **و بعضی** را هر دو بار پس نیز
راست شود از آنکه گمان بای گفته است لب از این طور مر باشد نباید خرید انمقدمات بارها
آزوده بجا آید و از استخوان سند دارد و بیده بقلم آمده این نوشته را نقش دل باید کند
و چنان لب خرید کنند که از همه بهتر باشد چنین شود هر دو دان و در دسر خریدن و آب
کلان خریدن منفعوت کلان دارد و آب خور و منفعوت خور و در این نصرتا و

۱۲
کتاب هر که بگوید این که اگر بخزند ناده سال نه و روز بروز تر می کند و در زمان
ملک پنجاب گفته اند مخمور اگر نوشود اگر می رانند این کتاب بخزند و در فرج مایه
نوکریه این که خورید بهتر است و بوی سوداگریه این چهار سال و پنج سال
ناده سال این است از این که مرتب و فرجه در ایام بسیار میوه و بدون
خورانیدن و نه بسیار این فرجه عموماً اگر این که راوانه بسیار دهنه بارها امتحان کرده
که موثره و پوئی چند آرد و اگر دانه و غیره موافق دارد و در مرتب خواهد شد پس سینه
یکی خواهد خورد از این عهده که تواند بر آید ~~سختی عمر~~ تا دویم سال بعضی تا سه سال
دندان شیر را می کشند آنرا ناکند مانند بعد از بز و دندان شیر میان یک باله و دندان
زیر آهنگی را ابتدا بر و کنند معلوم شود آنرا میل و یک کوبند پس گاه چهار دندان
و باله و دوزیر آن نو بر آید آنرا دو یک مانند و قیغ هر چهار دندان زیر آن این که بر کنند
و هر آن چهار سال که زیاد خواهد بود آنرا چهار سال کوبند و هر گاه شش دندان باله و شش شیر

شکند چو خواهد بود آنرا پنج ناخته و در میان همه دندان جعفر شوند و در آن سیاه
بایستد آن محل چو اینست پس آب را از این دو زده دندان شناختن عمر خلق
و از چاه یک هر دو طرف و دندان باله و دوزیر آن از دندان بفاصله یکم چو سید است
آن چهار را تیس گویند و اسک نیز مانند آب طوریکه عمر زیاده نود و سه کلدن ترک و در آن
دندان فاصله زیاده نود و سه و آب که از پنج زیاده عمر نود و سیای دو دندان میان یک از سیاه
دور شدن کرد و قیقه تمام سیاه هر از دو دندان زیر بر و باید و است هفت ساله
یکه زیاده عمر دارد این را پنج ناخته و اگر سیاه هر از چهار دندان زیر بر و دو عمر شش ساله
بلکه ده ساله قیاس کند و بس کلدن ترک و آنرا دلی پنج گویند و میان منبیس در اصل
جو خور و بنود آنرا نایب مانند هرگاه منبیس هم کرده و نایب کلدن نود و هر
سیاه منبیس دندان زیر بر و دو عمر شش و از ده سال تصور نماید و سیاه دندان
باند غیر نود و اگر از ده و از ده سال عمر زیاده شدن کرد و میان این دو دندان زیر و باله چو نود

آنرا گویند که نامند و قنبره از مس دندان فاصله را گشت نخورده ایها هم باید دانست
هم نشیج بیاض گویند که در یاده است و دندان آب بر قسم است یک برآمده و سیاه است
و غیره موافق نوشته صدر است این اوسط گویند **دوم** سب و آمده و سیاه است زخم نخورده
و کلان تر باشد آنرا هم که سا گویند **سوم** دندان خور و نشوند با مس ل سیاه گردد
آنرا مالش سا گویند و که تر باشد پس عمر آب لک و چه طور معلوم شود مگر از منبت و تفاوت
منبت و سواج دندان شفافتر است و دت و پائ لب بوار است **چهارم** را فو ته
و منبت را هم شسته باشد و در جلد رنگ منبت معلوم شود موافق رنگ بریدن مکرر
و در نهایت عمر منبت آب مسید نخور و موثر خیال رختی نخورد اگر آن دندان آب
نرا شسته خورد و کرده در آن جو غوده سیاه بر بید و در آن بر میکنند شفاف آن
اگر باید ذکر رفته در آب ولات میدهند و سیاه نو کرده سیاه می شود و دندان آب
خونی الطور دیگر نشوند و جو کنند و طور دیگر می شوند و از منبت منبت معلوم گردد و در منبت

منزه است لیکن در آن باب بخواند بود و در کفر آن و در داند آن بسیار جو کرده بر میکنند و در آن
 شرط غیر از آنست که از این معلوم کنند پس که اگر آن داند آن است که از آنست که میکنند و در آن
 که است جوان معلوم شود قیمت نیک باید این در حقیقت معلوم نیست و آنکس را و بقیه
 آراسته میکنند و آن در شرع و حکومت لغو نمائند همان طریقی اگر ظاهر کرده برین منقضی است
 این عمل را دیده و کرده است **نوع دوم** است نهانی نیک آن است بخوبی باید که دانش دارند
یک به یاران یعنی زیاده کنند هر دو جانب نظر کنند و هر دو دست را بچینانند و در با یکدیگر
 کسی که این است باشد اسباب بسیار شوند **دوم** در مینای است پنج موئیها شود و هر موئی
 گویند و در مینای هر موئی را خواص و اشکاف نامند اگر جانب چپ شود مبارک است لیکن
 در عالم شهرت است اسپیس را در موئی در مینای باشد هر جانب در خوشی گویند پس
 ضرور باید گفت **سوم** اسپیس را در میان هر دو گوش بر مینای کردن و هر موئی را
 خوب است که آن است در در آرد و آرد از آرد گویند **چهارم** و در مینای پنج موئیها را در

و بالا آید شود مبارک اند اسپان در آن طریقه بسیار آیند **خمس** موثر گوید و تران
نخ و و بیست و شش از نمونده مبارک است در بایکاه آن اسپان بسیار آیند **مطلق**
المنی دو طور است **یک** نیم بدن یک رنگ باشد و هم دو بار پس و دست چپ است سفید شوند
دوم تمام رنگ بدن یک رنگ باشد و دست راست سفید شود مبارک است و در زوشت و خواند
دست راستی و چپ اختلاف است **الکبریا** برین عالم اند هر دست راستی را چپ
شمارند از این طور که کوار بر و اسب استاده و خود طریقه دست کوار راستی و چپ
باشد همان دست است شماره و تا این مقرر کرده هر کوار بر اسب کوار خود موافق
دست کوار دست اسب قیام داند **نوع سوم** عیوبی از آن اسب فوید نکند
۲۹ **نوع اول** هده و بکر هده متصل از نخ می شود
نوع دوم موزه و متصل از نخ خود قسم است **یک** باوید در آن سب
میباشد **دوم** آنچه در آن آب باشد **نوع سوم** مو صیار باشد اسب کسی

نوع چهارم موته در پان پس نیز می شود علیحدگی است نوع پنجم که

در عقب موته استاده و عرض هم می شود ازین نیز باقی اما می کنند و بعضی است

ازین رنگ ظاهر شود نوع ششم چکی و در پان پس می شود از اینست که می کنند نوع هفتم

با گونه ماکه هر می شود و دو بهای دور شود و وصل مرض در حلقه ظاهر آیند نوع هشتم

در امر اخی قسم که در فصل است پیش در کشیده و نمیده بعد از آن نوع نهم بون باد

هر آب بر پان پس نیز می کشیده روان شود با سیوم در امر اخی و علیحدگی

به تمام جسم است مشعر بر چهار فصل است فصل اول مشعر بر است و می کنند است

نوع اول هر قسم است که سبب دوم سیاه نوع دوم با و نم می شود است

چهار قسم که از پیش و می کشیده دوم از پس و آید سیوم بعضی را سخت می کشیده

چهارم بعضی را نرم و آید بعضی است ازین مرض و نم می شود و را و آید

کزدن کرد و علیحدگی می کشیده و زیاده امانت کردن است با هاب نوع سیوم

سبب باد را ب دیوانه می شود و آری را خود را بگر **نوع چهارم** مرگ آب بهوش
 بر زمین افتد **نوع پنجم** تمام بدن آب از باد بند نخود جنبش بخواند که آنرا باد شکسته گویند
نوع ششم سکنه گو یا مرد است شناختن سکنه این است هر در چشم آب تصور شد آن
 بنظر آنکه آنرا سکنه دانند و در چشم مرده هیچ بنظر نخواهد آمد **نوع هفتم** آب خود را
 بسته روان شود **نوع هشتم** کهر باد مرض خیانت **نوع نهم** رگویی که زیر پوست دبال
 گوشت غرور و پند انود **بعضی** روز بروز زیاد شود و بعضی بی تور مقدار است هر مهت قائم
نوع دهم آب مت شود مانند کیف خورده **نوع یازدهم** آب مت شود و گردن
 خود را مثل گردن کا و گردش نماید به شدن امحال مت برن باد گویند **نوع دوازدهم**
 بوبدن آب د دوره شوند و بعضی را بشکند و چپ افتد **نوع سیزدهم** بوبدن
 چپ افتد علاج باید کرد **نوع چهاردهم** آب سرد شود و بگوید و حق کند **نوع پانزدهم**
 در آزار کواری و آزار که مافوق اینست هر در آزار کواری لفظ زرد در چشم افتد

و دل زنده و دم کند و تب باشد **نوع نهم** ^{۱۱} باشد و قسم است **نوع دهم**
 خشک **نوع یازدهم** آب را بسیار زمین رانده باشند خون در آن دم بر شود
 مثل گل افشوده تمام چشم آب گردد **نوع دهم** ^{۱۲} باویرقان یعنی کنول باو
 چنانچه او را می شود **نوع نهم** آب را موخا کوزه قسم است **اول** آب
 سفید از دهن لب سرد و ریخته کند **نوع دهم** آب شکر آب تخم مرغ و فخنج
 شود **نوع نهم** از کرمی باشد **چهارم** آب کرمی باشد **نوع دهم** کرم کرد و در
 آب پیدا شود **نوع دهم** با دهم در دهن و ریخته گویند و لونی نیز **نوع دهم** آب
 خون کم شود بسیار خشک گردد و نقطه سیاه در چشم افتد در آن محل خون
 نباید کشید **نوع دهم** از دهن می شود **نوع دهم** آب کرمی و آب شکر **نوع دهم** سنگرام
نوع دهم ^{۱۳} آب خشک شود **نوع دهم** باو و زخم و خون جمع شوند و غلبه
 آید **نوع دهم** ^{۱۴} آب کرمی خورده باشد **نوع دهم** ^{۱۵} سیرا ریاده شود

شیخ **نوع دوم** با دو ک **نوع اول** موچه در کمر جدا شود **نوع اول** از سبب به تیمار و فوطه را
به تان نه نموده باشند **نوع اول** سبب بسیار یافتن در سوار و **نوع دوم** هر که گوشت
در سینه خود و ضرب رسیده باشد و اما کس کرد و علیحده آن بدل است **فصل دوم**
مستملک جمیع و تب نه است از پنج طریقت **نوع اول** از یاد **نوع دوم** یکی **نوع سوم**
از زکام و کف **نوع چهارم** از غلبه خون **نوع پنجم** از یاد و بلغم **فصل ششم** خارش
مستملک چهار نوع است **نوع اول** از یاد **نوع دوم** از کف و زکام **نوع سوم** از تلخی
نوع چهارم از یاد و کف و زکام و تلخی می آید **فصل هفتم** در ماده زهر فرو آوردن
و از بار کردن و غیره **باب چهارم** در ماده اسب بادیه و عقیم و پرورش کره
و آمیزش آن در سوار **فصل اول** در عقیم و پرورش کره
مستعمل و **نوع اول** هرگاه که با اسب خواه باشد و غیره آن **نوع دوم** است
با عقیم و غیره **فصل دوم** پرورش کره مستعمل و **نوع اول** و عقیم که

از شکم آب مادی به خود نوع دوم اگر دلت و پانچ کچم ورم شده باشد

باب پنجم در بودن آب متفهم بر سه فصل است **فصل اول** متفهم

بهشت نوع است **نوع اول** بود اگر چه را لازم در بدن طور آب خورید کند

نوع دوم انچه نشان نیک که خیر است **نوع سوم** عموث بر سه آید **نوع چهارم**

اسپان بدین رنگ خورید کنند و قسم است **نوع پنجم** اگر خود عازم خود یا

آب خورید کند بدین ساعت باید خورید **نوع ششم** اگر آب خورید کنند

تغویز در کلوت آن دارد **نوع هفتم** در تعلیند **نوع هشتم** در ماکم است

آب یعنی موثره داد یک و لواری و آب داری و مانه و علیح خلته

دوم و کچم و آب سحر است که شده بر زمین افتد و شکسته شود علیح آن

در بازار اصد خوشنما و به خود درج است **فصل دوم** بر دو نوع است

نوع اول لمونه یا آب **نوع دوم** کوند کون آب **نوع سوم** فربه کون آب

در مصالح کم خوریه و مرمت و دهم و نهار متفرغ نشستن نوع اول ادویه
 متفرغات و غیره دهند و مصالح کم خوریه نوع دوم زبده کردن بطریق ایجاد اوستا کامل
 نوع سوم خوند جو سبز و کوزه سبز در کف نوع چهارم مرمت و نهار اسب و تر
 قیب دراز کردن مویها نوع پنجم رنگ تکرر و مودوده و دهم نوع ششم آب
 بدیش و فروختن آب باب اول در دانستن کلیات محبت مندر چهار
 فصاحت ابتدای آلت در نقل از جمله پنج برادران هر چند بودند در فرخ اسپان
 اوستا و کامل شد و ساله و تربی ترتیب داد و ذات اسپان و چهار نوع
 قوم ایشان بودند در رج کدی زمار دار یعنی بر پنجم دوم جهتی یعنی که بر
 سیم بیسی چهارم و در پستان را به اسپان و مناسبت چو اگر آن
 اشرف و ناطق است قومیت اسپان چهار نوع بدیع طریق مرتب ساخته
 اول آنچون صیت آهوانی است جلای بسیار کند و در اندک محنت مانده شود در

خفتن به و باغرت باشد اندام نرم و لطیف تر باشد و از آب تبرک و بنه بگرد و در

غیم **دوم** جلالت و وفادار در محنت و اوار و رفتن و دور ماندن **سوم** قلی اندک

تیز و تر بسیار کند و با لاتر نفوذ و در **چهارم** کور و **پنجم** بر غصه

دارد بسیار خوب و آب غصه کند تمیز کم و کند و از خود پس برین مقرر گشته و از

سوار است آب قوت کما و دار و بهتر است و و از خود و اگر چه هر چه بهتر

و مناسب دانند بهمان است **در اراضی باید دانست** اکثر آن

گویند در مزاج آب موافق مزاج است اگر چه جسم طاهر از

از اربع عناصر است لیکن اختلاف بسیار است و در علاج انسان

با و در اختلاف است و در مرض و علاج آب با و لازم آید خاتمه مقرر کنیم

و اصح با اگر آب را غلبه بر دین باشد علاج گرم کند و اگر غلبه گرم است

علاج سرد کند و اگر با محلول باشد هر که غلبه است در علاج رعایت

کنند

آن لازم دارد و اگر اسب را چندی امراض لاحق شده باشد علاج آن مقدم دارد و در موسم
 علاج سرد نماید و در موسم علاج گرم کند و اگر مرض باشد براتی آن علاج نمایند بکسر
 موسم لازم است و رعایت مرض لازم دارند و هرگاه خون گرفتند خواهد بود موافق جسم
 اسب خون بکمر در نیاورد باید گرفت و ادویه هائی دستور بدیند این را بنمید و بعد از آن
 جوار مشهور است بکسر علم راده از عقارباید و در محالک محروسه اگر نعلینان و خیره
 معالجه افراسی بی علم از نقص عقل خود نمایند و آنچه ادویات شنیده اند و دیده اند
 بعد خود می آرند و تمیز نمیکند و مرض را بی شناسند لا اذن ادویه نفع نکند و یا نقصان
 آنها را مطلب باد و بدادن و زرد گرفتن است و اگر کسی از اوشان استفسار حقیقت
 و ماهیت نماید جهات در پیش میدارند از آنها علاج نباید کرد و مواخذ نباشد و اگر
 شیطان و رعد اب بهتر نصیحت آنرا از خود خواهد کرد و حصول علم کوایی بحث نیست
پست سبک بر ریاض مفت کانه بنویسند **چون** که در تشریح پیدا باشد **چهل** راه در تشریح

دانش گریه در تار بیت صد فدا طو زایا کج گشت ملوم میکند **و** حر بلبلان
حروتن از گنجیم و بیم بقیتم شه که عا جری توان کردن به گشت کج فدا طو زایا
ناقص از کمال بر دلالت ز دنیا بیشتر دیده احوال کند بخشش دوباره بیشتر بکلم
اگر چه درین نفهمند و نقصان است به شفاعت حاضران که در رفتن و قوت کردن
بر او حد است و اگر معلوم و بر لقی سجا و تریس درین فرخ کرده است در
اجوائی کار غریب باید کرد و وحدت و اقوت درین باب غیر التماسی شفیق
الناس **و** دست دست حق بریت آویز دلی **و** زنه بیست ازین است
بیت خا **و** در معیت دنیا آمو در مقدم است بر ابراسی و دست و اقبال نیست
هرزه گرد نباید نه از اینجا که **و** بیت خود را در تو قایم مدار **و** رقی میرسد
از فضل حق **بیت** هر چه نصیب تو میرسد **و** زنه ستان باستم میرسد
بیت آمو را که طالب دارم مروار خا خوشی که کار او در حقیقت است **و** زنه

۲۱
میر جوارب متاعی که بفروشدند دیگر آنست در حیات و محامات
ماختیار بر و کار است در آن هیچ کس با رای نیست پس که اعتقاد را نسخ
بعلاج دارد علاج اسب آنرا باید که در فرصت نخست شایع مطلق است اگر چه
شده در اسب جاهل در معرض غلبه مرده شده و آنها با معالجه خورشید بمان آورده
یکس نبوده باشد در علاج اسب او نباشد **دیگر** اگر مردان بسیار پیش را
لازم است هر روز در میدانها بسویم روزی اسب سوار شده گشت در میدان
میداد و باشند چرا که استعمال سواریه و سخت کوه و از خویر سواریه اسب
واقف باشد هر روز کار عاری نشود حکم این **دیگر** که در خانه صید خواهد کرد
دست و پایت چو غلبوت بود و در کب گردانیدن اسب سر اسب و نیزه غلبوت
حکم این **دیگر** حی نامه بهر اوین همه کون بوجی اسب حی می آوین او یک که بهی
ساکس لیکن نخبه اند مفرق بجان و اعضا برسد و اسب را از غرسیدن بیدار و غرا

فیه از خوراک نمایند و دانه همیده و روغن کاه و نفیس میداده باشند و به آرام

دارد و سوداگران را نیز لازمست که اسب را در هوا ریح خود و یا جاکت ^{شوار}

در کواری خوب همیده شود و اگر آرد و دانه باشند و نه چندانکه اسب را غرگند و دانه

خوراک را لایق آن رود و ضرر را محض نرسد نباید کرد و بمقدار لازم بعد آرد و دانه

فصل اول کسب کمال کن در غریب جهان نوی کس بی کمال مایع غریز و غریز

شما خلق بتانه از آن نقل اسب باید گفت ازین علامات غلبه سردی و گرمی و باد و جو

در یافت شود اول باید در چشمان اسب واکند کزنت همه پوست باریک و چشم

می آید این را بتانه گویند ملاحظه نماید مشتمل بر چهار نوع است **نوع اول** دانستن علامت

سردی رنگ بتانه ^{سردی} زرد و بعضی را لعاب از دهنش سه مثقال سردی زرد و زرد

سردی تصور نمایند و بعضی را در سر و پیشانی هم مخلوط میشود **نوع دوم** دانستن علامت گرمی

و بسیار و زردی و در بتانه پدید آید و اگر خون مخلوط است و انفعی چیت باشد غلبه گرمی

در چشم

در سر

در پیشانی

بآغزش خون داند و اگر خون بکشد یعنی خون فصد کند و او ویسرد و بخوراند و آغش سیاه شود
فروع یکم دانستن غلبه باد اگر غلبه باد باشد از روی کفایت و دود دوره در بانه ظاهر شوند
 و اگر اسهالها که سخت مانده باشد دانسته در غلبه باد است و متورم است که در سردی
 باد ممتدی باشد **فروع چهارم** دانستن غلبه خون اگر خون غالب است رنگ بانه سرخ و
 دود دوره سرخ و در کفایت بالید در بانه خود دارد و شود دانسته در همه چهار اوجده
 از عروق بانه یک باریک را در در بانه میبندند مضایقه کنند و بعضی را و آغش مثل نجف
 بکونک سرخ باشد اگر چه کمر دانه سیاه شوند آنرا در اضماع او ده که نمیدانند **السیر**
 که بانه او ده باشد از آن خون بکشد و او ویسرد و دهنه این درجه مرض کمال است از این تا
 هر که غلبه نماید و به است هر مرض در نمود رعایت علاج آن در غالب باشد مقدم
 دارد و بنیاد مرض و دانستن مرض از بانه اسهال این منقح شده در علاج آن
 عاریت نخواهد ماند **فروع دوم** تشخیص بخور از ویسرد و غیر آن مشهور و چهار نوع است

نوع اول هر اسب که در غلبه سردی باشد آنرا ادویه گرم دهند آن نیز تلخ و شیرین است
و اگر موسم سرماست بر عایت آن پوشش بر آید و از زرد و جانی محافظت نمایند
نوع ثانی اگر غلبه گرمی باشد ادویه سرد دهند آن بر شش و رقب یعنی کسیده است
و اگر موسم گرم است نشوین و جانی سرد و استن موقع است و اگر سرما
بر عایت موسم شستن و جانی سرد و استن لازم و مناسب است و اگر سرد دارند
قدری و قلیلا نمایند نوع سوم اگر غلبه باد و بلغم باشد ادویه شیرین و تلخ و شیرین بکار آید
و در چشم اسب از این سبب هر آن موضع که خشک شده و یا کزخت مانده
و یا زرد کرده باشد از آنجا موافق مرض و طاقت اسب خمر بکشد و از
کرفتن خمر بگوید که بر خور موسم سرما عند الضرور خمر باید گرفت و اگر
داند سر بکشد آن موضع را موقع ریختن از روغن کنجد یا روغن کاه و جوی کرده
از آتش با یک فنجانک نماید تا موضع مذکور خوب گرم و آب بخور شود و مشک

کرده باشد تا ایام لازمه **نوع چهارم** اگر غلبه خمر باشد از هر دو باغ میس خون
 هفت اندام بکشد و از یکم از آن رخته قوچ شاهی زیاده بناید گرفت و اگر غلبه خمر
 زیاده باشد موافق مضر از هر موضع چند رک موقع فاصله ایام داده بقدر احتیاج
 بتدریج بکشد و در یک دور و زیاده گرفت و مخصوص در چشم حال خون است و از
 آب شستن و ادویه سرد دادن نافع است این رعایت موسم هر سال لازم دارد
نوع پنجم تجویز و ترتیب یافته از این بنده است **یک نیمی از شفا**
 قطعی سینه بسینه دارد و درین کتاب درج کرده برای اصلاح خمر و تمام امراض
 نافع است و کوبیده آب کوه و بول بند و خون در اندام او برشته باشد و آب
 قوی است و مانند کل افشرد و حب بنور بناید و ادویه را آب و ادویه
 و گاه بخورد و در هر موسم این حب باید خورد ایند نموشب گاه بسیار خورد و وقت
 خوردن حشام است و برای ورم و لاس و طبلق و برای رشتنهای مایع علاج

طریقی خورائیدن حب مطبوکیت کبریا امراض و آب بکوفت و بنهد و دانه

ناخن کردن مناسب باشد بهتر است **در نوبت حیاتی** اینهم نفق سینه بنیت

درین کتاب است نکرده بر جمیع امراض نافع است بر اشیای سولها و بل بنید و خلفه و غره

و اصلاح خون در هر ماده و مانده که از کواریه علاج مایه نیت **در نوبت الحیات**

درج نموده است زهر قیله زهر دودیده زهر سکه و شکر و نم کورج

نم او نکلن سها که قیله هر یک یکدام سورج سیاه کته و نقل عرق و زهر دودام

نیله توتنه نم دودام بمر بوئی دودام عرق اردک و عرق بان نم دودام را اینهمه ادویه

کوفته و چخته و دودام عرق کحل نموده حب مقدار کذا زهر حوائج بستی مکانه بنهد و سیاه

خون نموده که از هر **فصل سوم** دانستن خرد و قیاس در از آن خنک است بنید

اند و علی بنید کونی خون جاری و فرج جراحی و به خنق و مرمت حصه کردن و ترکل

و کونست و دریده و لنگ کردن با ارب و نیز درج است بمفصل و **اول مردود**

و نیز

پیشانی هر دو جانب تا نیمه آنار خون بکشد **دو رکب** **دو نیم** **سه** گذارسته بطرف
و نه آن و بطرف حلقی شش عرض زنده در میان کام هر هند و مالو گویند تا نیمه آنار خون
بگیر و زنا و نقصان دارد **دو رکب** **دو لب** **کام** یعنی اندرون هر دو لب آنچه را که بنظر آید
خون کم کند یعنی شش زنده و هم قدر دوره را بآید و لب با باشند برای شش زنده از
آید و هم و لب بر آید تا فست **دو رکب** **دو لب** **دو نیم** هر دو جانب بالا و پوره از پله ها
چهار انگشت از عروق تو زمال بر منخرن بر آن هر دو را از در شش تا نیمه آنار کشند
دو رکب **دو لب** **دو نیم** هر دو جانب طرف نور از چشم فاصله شش انگشت
و جواب او شش زنده و رعایت ورم به هر دو در هر یک به این موضع را شش
گویند از شش انگشت زیاوه فاصله گذارسته شش زنده و شش زنده و ورم نوز
تا نیمه آنار خون بکشد **دو رکب** **دو لب** **دو نیم** زیر شکم منظر کونست چهار زو گوشه ها
پنج انگشت رک زنده و لب را از هر طرف زمین گذارک نمودار خواهد شد بر آن

نشر زند خون از نیم لاریا کنیم انا را ضرورت بگیرد **دور ک** حقی از هر دو جانب
خبر بگیرد اول از کمر بند کلو را از متصل همه مفرد و در لب نور مال نیندهند قتل مادر
هر دو رک خود را شوند بران نشر زند خنجر تا نیم انا را بگیرند **دور ک** سینه هر دو جانب
منه پور اند خنجر بکنیم انا را بگیرند **دور ک** عفت اندام و هر دو پای مشی از
پایه و انگشت بالا نشر زند انا را عفت و دم کواید شمع کنیم انا را خنجر بگیرند
دور ک و رک پای اندرون و بیرون در کوه تا یک مینویزد و در هر دو پای یک
کاچی گویند و بران مضمه می بندند باله سم رک است در چهار پای اندرون
و بیرون ثبت رک اند از یک بزرگ یکت ابتدا اول رک بیرون یکت ابتدا
اگر رک کشود شود به چهار رک اندرون کت ابتدا مضامه نیست و بعد از
خون گرفتاری بروز سیوم تنه واکند و از پیشی ماشی نمایند و همای از پیشی باره
کرده به بند و همای و سنو بر روز و هفت تا پس پیشی واکند و بسته باشند

خبر
بگیرد

چهار و پنج و شش و هفت و احوط اینست که اگر سیوم روز پیش واکند و پیش دیگر
بشند و تیر پیش نه نمایند و اگر اسبانی را در کوفتی با مار گیسوم تازان و ورم مرغی نماید
احوط این مرقوم الصدر لک را بدو است و انی مغر کرده اند مراکز اوقات
بلون دن خسک در کوننه بایچه چاقول بید اینیو بسین متبر مغر کرده ام هرگاه خون
بشاند پیش باره پیش منموده خمر آلوده کند و زخم شتر و کاهی کوننه بایچه با حوط
یکین صاف بند و پیش در پیش نه افتد و سخت پیش بشند و از سخت بسین بایچه
در دوا بد کرد از سخت بسین نفع نخواهد شد بسین و بر او وسط بعد از خمر
یک از یک پیش بگرد و مالش و غیره موافق ترتیب مکرده باشند و پیش باره سیوم
دور خمر آلوده نباشد از نیلور و اسبانی چاقول نخواهد بود **دورک سنگ**
از هر دو جانب شتر زند و بالا ز غم شتر یک بجای پیش یک خمر جاریه بند
خواهد شد و از هر دو جانب پیش بسین نیت و خون یکین زانرا بگرد **دک دوم**

او زردم رانج اندک گذارسته شتر زنده و پیست بست بند در از سخت پیست
 بست پوست فوینهای دم در زیر پیست خواهند آمد ریخته دور میزنند و اگر خون بیند
 نشود و از روزن و ایریشیم نیمه زنده و خاکستر داده پیست نیز بند و خنجر تا یک بکر
پود پیست رک در هر دو با پیست پس از هر بار زرد ساق یعنی غی گویند بران رک
 شتر زنده بعد خاکستر داده بطرقی محف است اندام پیست باره بند و خنجر از هر دو با پیست
 یکیم آنا بکر و خنجر **کف پیست** از نعلیند سم تراشید آب جلیش کوکند و بر باله
 خنجر یک دو ورق سم باقی ماند از از سم تراش نعلیند خون یک است اندام پیست
 جود و قند سیاه آمیخته و حرارت داشته باله آن جرم خواهد داده نعلیند
 کنند و تاندت نعلیند و دوباره در سب از تان و لکند و خنجر یک آنا را از یک
 بکر و **دکالک** اگر خنجر قصد کند و در بست پیست و یا از روزن و ایریشیم هر خنجر
 یکی از طلا دیده از نعلیند نماید و رک کام و مرد و ملایق جلیش پیست بستن و خنجر

میت باید که آب را کمره در دهن داده از خان قایمه الکاسی یعنی آستین مراد
از سر بالا بردنست و در وقت یا از چوب دیگر صندلی باشد کند و بالا سر و بدن آب
آب اندازد از سر و ران خون منجمد شده بند خواهد شد و بر وقت کشتن در کت احتیاط
بکار ببرند نشتر را از ریه ها و یا پارچه مقداری که از خون باید گرفت گذشته
از آنها بسته چنانچه از استخوان دیده باشد بعد از جراحت هر قدر خواهد چرخست باید
و هرگاه خواهد بند غاید و چنان شود در بند نمودن خون عاجز ماند بعد خون گرفت
هفت روز روغن خوراکی منع است و اگر کب جراحی کند ادویات
بند نمودن خون تیار کرده است اندازد چنان شود و حشر جاری ماند آن زمان
ادویه را استن کرد مثل شکر است تا تریاق از عروق آورده شود تا از ریزه
مرده بود و در بغل آب غلظه کشت پیدا شوند و نخته غلظت در ران هرگز کم
نمیرانند آنرا پاک کرده کشت بیرون کنند و بر بغل بمید است و در هر امور پیش

حکم استاد جرت خوب نیست **علیه بند کردن زخم** استند نکست ه ننگ
کسی استبرک هر دو ننگ که نه نموده در او و مایت دیگر وزن بر او مخلوط نموده
سایده در زخم بر نمایند و هم خود قهاسه خود پاشند و خون جاریست بند شود و بکشد
نه پاس احتیاط در زخم ادویه بر کرده و نیز زخم از نو زن فولاد و آب ششم بند **علیه**
بند کردن زخم یعنی مرهم روغن بادشاه مرهم دو فلوکس جو به چهار فلوکس مرهم
نیله تنوخته کته بابری سنگ اجف هر یک و فلوکس کیس کفیلوس روغن مرهم
چوب طرادر آوند آینه از آنش که اخذ نماید با باره صاف کند بعد از او در مایت بار یک
نموده و ران اندازد یک آتش داده خود او آوروه از چوب حله نماید یک
ذرت نموده بعد از بکار بند بیکر تانه زخم را راند زدن خوب تر و به شود و نیز زخم را
به شدن بند چاره اگر در پیش زخم به شود و اندرون خانه باشد ضرر خواهد کرد
و از آنجا که در آن زخم خواهد افتاد باز چاک کردن چه حاصل اگر و نیز زخم به نحو
و اندر

و از آنکه با استره باز جاک نمود و نیز زخم را کثاده دارد و هرگاه زخم به شود
و ریم و ریش و طرف کرد و آن زمان ادویات خشک بر او اندازند و آنرا خشت گویند

خشت **انت** بهشتی است به پخت از خضای کوبیده باریک کرده اند و از نند و بسیار
نه با بار مقیدنی یعنی به کنگر انگشت کرده اند و خسته باشند و جرم کهنه نیز

همین حکم دارد و در جراحات به خود پخته **ارجم** است و نوشته اند و زخم را بشان
و حیوان در شست پاش به شود و لیکن از سب زهر در مخلوط به آن نباید کرد

و به آب بکار باید و **این است** زهر تیله نیده به تخته بهج بهلده هر تال

مینی پهل جوا بهار کند یک کانه جوب سبیل بهار سبب که زرد جوب و ابر بهلده بهر

هر کفیلوس روغن کفیلوس و بخیلوس گرفته و بر آتش گرم کنند و ادویات را بشان

و قند روغن کفیلوس اندازد و یکدان فرود آورده آمیخته بهمان وقت در لغز آب

تا مرهم را اندازد و غرض از او به سوخته شود و قند که در دهنش آورده لغز به خارج می کشد

تا شام بر زخم آنرا چکانده باشد چنانچه فرصت بدو روز دوم کوتاهی شده

و خنک کنسته خواهد دید بارها امتحانی نموده است **علیه نجبه کردن هر چهار روز**

لایس و مالیده نموده خواهد چخته شود و دریم در و افتد بوسی کندم نیم با و ریح در آنرا

کاذران بار چوتنید مغز بک بک و در او این زنجبیل و ریح صیان بنه الی است هر یک

چهار فلوس همه را با یک کرده جمع نموده در سرکه یا در شراب غلیظ بکنیم یا مندی

چخته نماید کرم بر آن موضع بمیزد و در چند روز چخته شده زیم در آن خواهد افتاد

و دوم خواهد شد **بغضیه** ریم غیر افتد از بستن ادویه و آنرا آن لایس خواهد شد و بکنیم

دیگر آنکه سر کس کاه میشی و یک آینه چخته بر آتش گرم کرده کرم کرم بمیزد چنان حکم

لایس چخته خواهد شد و در ابتدا آن لایس خام و بالادنه و رگها و بچه مخلوط

کوتاه بالادنه شوند اگر از اجاک نمایند رگها بریده شوند و خون جاری شود و آنرا چاک

بناید کرد و هرگاه آن از ادویه و یا از خون بخورد و درم در و افتد از آن مان رگها و

زیر نشیند و بیم از آن بالذویر پست بر آید و کواکس بخاطر خازن از آن
و یا سر جاک کند بیم از آن بر آورده در میان رخم نمک نیند توتیه باریک
پس باریک ایستاده از سر و بر یک یک را همراه آن باریک کرده بخاید
انچه در خواهد بود از آن در خواهد کرد و رخم را صاف کند و روز دوم بخاید
از آب توتیه باشد روز پنجمی بخاید و نور کند بعد از این از آب نشسته باشد
و از مردم جو احتیاج باشد **دیکر آنکه** ادویه کرم به آب سرد در داده و ادویه سرد
به آب گرم داده و غنچه را در کفایت بالدم قوم است و در زردی که جانی دور
کرم در بر دیر و در کرم در ریت باقیست بخریات از آن در مختلفه خود
مرتب گردانیده بیکت در کفایت بخریات **نیز ریت حقه کردن** اول یک
دست خود را از روغن خوب نماید بعد خود را از لک میوه در بسته آید بسته
آید دست را و در آب انداخته مر لایق از شکم بیرون کند و روده را صاف نماید

و از بال باسی هر دو طرف و هم باشد مقدار پشت انگشت در دو برابر

بار و غنچه چوب نموده اندرون کند و آب شیر گرم کرده بر مقدار چوب نواند بر آید

اندرون روده رساند و بال بیرون آرد و آب از شکم همراه باد و خواهد بود

و در امراض حقیقه ادویات و در آب جوشیده میکنند همین قسم بعد از غذا و آب

در علیج همان در جیت و کمان آن نمر به آن می کنند در اصطلاح

آن نامیده اند **دست و کل** زرد چوب مغز کنگر و اسفند در باره بوی

مزد و بوی چوب هر مقدار بکشد باشد آن بوی را بند دروغ کشید در

طرف آینه یا می انداخته گرم کند از آن چوب را گرفته بوی را غوطه

در دروغ داده هر جا که باشد بر کل و هر چینی و تور تا سه روز بر کل نماید و هر جا

که بر کل دهد آنجا را از دروغ بماند و هر روز تر کرده باشد نوبت آنجا مثل

دانه و در خواهد شد و پوست نو بر خواهد آمد گاه گاه از آب گرم شسته باشد

نفع دارد لیکن اگر از رستاد دیده باشد موئی آنجا دور نخواهد شد و اگر خود خود نماید
 موئی یا بر بخوابد شک و انداخ جرم برهنه خواهد ماند **دیگر آنکه** آب دست و پا را از این
 قطره مالک میکنند از سبب خلط کشیده و پاک کنند در دیده و یا ضرب رسیده و یا را نه
 و یا پاره و یا موثره و یا بلبه و یا بای از خون بسته باشد و یا موته و یا کپوره و یا
 جگر دل و یا امراضی که لا حق شده باشد و شکم و یا خسته شده و هر از آن آب مالک
 خواهد کرد منفع خود و بعلیه آن باید شد و شکم را نیز از آب از چهار بائی یکبار
 از خود بردارد و مالک کند نیز سبب هر در خوب ضرب یا زخم آمده یا سس نخو
 این را در ولایت خوب مالک نماید **عسل** با زیر دوم به مالک از جگر و زخم بر ساق
 سحر یک انگشت سخت بندد و هر بائی دوم مالک را بر زخم بندد و بائی بندد
 ده را بردارد و همین قسم هر روز بعد از شستن با پس آن بندد و اگر کند و منظر آن دیگرند
 و هر جای که بستانند از کوه موته تا بعد از پنج تمام ساق موئی است تا که مالک دفع نخو

یعنی قسم کرده باشند و ختم هر یک از اینها را لنگ بگرد **در ترتیب سبب گوشت**
در سبب اینست تخم مرغ ۳ عدد و روغن کنجد یک انگشت و روغن بادشاهی نیم پادشاهی و روغن
 انیسون چهار فلوس کف در ریاض با قوثر رسیده آینه نیمه تا که به نحو آنجا بماند و گوشت
 دریده کنه را بر کل نافع است **فصل چهارم** در دانه شش نشی هوا و ادویه هر یک
 موافق آن در دو ترتیب جدید و در هوا یعنی خود با و کام و تلخ و تراب غلبه
 می آرند ادویه هر هوا در هندویه هوا را رت گویند و جو حب نوشته موسی ^{صالح}
 بدهند و آب مرضیه را بر غالب رت این ادویات و باد و ادویات مرضی
 بعد از آن **در پنجم رت** که در پوست **چهارمین** هبله و زنجبیل اجوانه هر یک چهار فلوس
 قند سیاه یک انگشت و زنجبیل هر سه را با پیاده در ترتیب قند مذکور مخلوط بر آتش جوش داده
 ماهی آب بدین **در پنجم رت** ماکه و به کنگر غلبه زکام است **چهارمین** کند نه با قوثر
 پنجم قسم باز و هفت است قلع کوفه زنجبیل هر یک دو فلوس قند سیاه یک انگشت

در باره

دو اگزاراب بنده در تربت قندهار جو شیده شیر گم با ماهی بدنه **سبب رت**

جیب با کیم در زکام اسب **ادویه** پنبه زهر فلوس یک سیاه و دو فلوس زرد و

کیم فلوس جودر اسب بنده با بول بسیر بدنه **کیم رت** چینه و اسره غلبه

معه یک لار غوغا و نیم لار امه چهار فلوس شکر ز نیم لار همه اسب بنده

آمیخته بخوراند و مصلحه جو کوفته در کباب گویند و یا در ادویه جو کوفته بدنه **بهار رت**

ساون بهار و نه **چینه** پنبه زهر فلوس پنبه خرد و کلان و دو فلوس سرخ سیاه

و دو فلوس تخمیا وزن نه بوم هفت روزه جمع کرده در بول بسیر تر غوره یا بکهنه

لکه دارد و بعد تا هفت روز بخوراند **سرور رت** گوار کاتک **ادویه** شکر

نیم لار اسب بول با بنده مخلوط غوره هر روز بخوراند **رتیب جلد اسب**

ایک سیر در زم باشد باید داد پنبه زهر فلوس شکر و دو فلوس تمر بنده

لغنی ایل و ولار چینه اول پنبه و تیار با یک کوه و در اسب جوشی و بنده

و در آن در آب شربت اینا سفوف یا ناک علی الصلح به آب شسته و
قائمه دارد شکم خارج خواهد شد آب را بدو هر روز برآوده آب جبه
بدو و وقت آن روز و نگاه بنهر بخوراند و روز دوم علی الصلح کسوف چهار فکری
و بادمان نیم با دو کوفته به آب بدهند و گاه خشک دهنش و دادن تا سه روز منع است
و این عمر در موم حبیب و یک کبه باید کرد بعد سوم روز محبت اندام کن بند
نامحبت روز و روز ریز کنند **باب دوم در شستن چشم رفتی و عسله از کمر**
نام زنجیر و بند منکک منتهی به فصل است **فصل** مشهور به نوع نوع است
و استن فرقی و عسله هر دو لب و اگر در هر دو لب جگر خورده لب کام کن بد
نفع دارد و بعضی آب کف از حد شسته اند و آنرا خنجر لب کام
و زبان گرفتگی عسله کامل است و دو کاسه کاسان خم دهنوره در پارچه بان کرده
ببان آب صلیغ بخوراند و این ادویه بعد رایت بدهند احوال خواست

الحمد

از خنک نمکونه صبح سیاه همه را وزن برابر گرفته باریک نموده بکف دست چهار
فوس را بکف نمکونه باشد و آب جبهه بوقت بدو پر روز برآمده نوشتند

بیماری موته باید خوراند نوع دوم مرض مورد ویردن و علی

بوی بور بالید یعنی آب اگر کسی و غره شده باشد خنک کام و کام در هر
بلای بکشد و اگر تنگ کردن موافق باشد موقع است چوب کوه تنگ و باد
بیماری آب می کند و شیر دم آنرا کوبند از سینه آواز خود نفس تنگی از آواز بلند

بر آید این مرض ملاحظه نمود و آب خنک کند و در کوبد و در راقص به آب
این مرض باشد و اگر در واقع الحقیقه دم و در بدن هم جلد از باد است و در صدر
کوبد مردم است **صباح** نمونه قمر ۳ با باریک می ده هر روز مقدار یکفوس می خورند

خورانده باشد و آب در وقت نوشتند بقصد الله شفا خواهد شد اگر بیشتر از این
در بوی جلد جرم و در بلیق از دستره جاک کنند و اگر در بالخط بدست بگیرد مرض را شقیف

بعضی آب را با جهم یعنی جاکه دانه میباشند سرخ میزنند و مندا که ترکش کنی منتهی است

و آب آنرا بخارود و از خاریدنی بعضی زخم و تمام کله زیاده خود و موسم برست

و اگر در بیست نباشد و در هر موسم که سرخ باشد آنرا بر آتشند و از او

هم مبرون کنند لیکن و تر آشتی با یک است اولی آب را غلط میزد دست و

بایست که از اندرون و بیخ که سرخ را با ستره بپزید و در کند و برانی و غایب لیکن

و هم مبرون و بیخ را مضرت نوسد چرا که بپزیدند زخم از ضرب و تاز زخم

تر قنده خود آب بد نهند که در **عسل** و **بنیم** و **بنیم** و زخم را از خشی

با هم آنچه موقع باشد بنماید **عسل** و **خارش** به نشدن زخم و **بنیم** و **بنیم** و **بنیم**

بیماب عرق لیون آینه مرهم ساخته بکار برده باشد و احتیاط خازیدن و

نوع سوم بعضی آب را خنجر از دماغ بر آید بر آفتان آنرا استند گویند

عسل اول خنجر برود که بر بلاق است از نیک کار زانکه بگوید و لکن خرسا

نخج

بچه کدم دورا کوفته عرق برآورده آب را غلط انداخته مقدار یک لیگ فوس در هر دو
بدن در از در بدماغ آب برسد و بر بدن آب باشد غایب نماید و بعضی ختم
دست را بیاوریم اینست که گویند **علی** آن ختم از رک عفت اندام یکم تا برنگرد
تا هفت روز در آنکه بلیه وزن برای گرفته بعد از نیم تا رجب و شام هر دو وقت
مست از دانه و کهری به بد آب دو وقت نشاند **فوج چهارم مرضی زبان و علی**
زبان آب لاسی کند و بعضی را آید مرافتند از هر دورک از زبان ختم استند
زبان از نیم تا برنگرد اگر آید وزن افکند باشد یکاب چینی که کاو را در
وزن و آب بار یک غصه از زبان بقاصد یک کس لیلی آب شبنم یعنی بای
در دهن آب کوده باشد و کاه سبز و زرد بر هند و از کاه خنک بد خوار و خوار
و دانه جو کوفته بخت خواهد ارد او دهند در و به کوزا نشاند **ایست** زیره سفید
کنند فین **چهارم** بای موی سیاه وزن برای کوفته تا یک کوزه در از فوس

عالم کرب و کافور بکندیم و کواحه بکندیم کافور بناید و دس سینه مخلوط کرده هر روز صبح
بجو راند و چند روز لوا غسل و چند از اخی در این موسم مرض در موسم کرنا امیر کوف
تا که لازم باشد بنهد **دیر** بعضی است از بزرگان زبان دیگر می براند آواز از
استند حمام بریده جو کاه زدن رنوس در لوتا سنجی وزن برابر گرفته سینه بر و
بالند تا که هست **بغضی** است سبک زیانی کند و زبان از دهن منبرون در ده و
بغضی مار زبانی میکند چند کلک تعلق ماهمه شسته و زبان کرده عرق کبیاوری
تنج یا شش که کان و زبان عاقله بار دیگر منبرون نماید **نوع غلبه** بی زهر در دوزخ
جنبه یعنی بهتر است مر اسه و باله منقوع غیب بد نماست و رس باله و در رس
هر دو بلاق دور است هستند از اخی از استند مقدار سه انگشت باله بطرف خندان
جاک کرده از جگر زکات می مکرر امه و کنشده مقدار سه چهار انگشت
رک در بید و بعد از این خواست را از استند سه محقر بر لب باله

وید

و ندان بالدر دماغ عرض مقدار سه چهار انگشت نماید از دماغ ورم لب خواهد شد
از کسب ورم لب در خوردن دانه و گاه چند روز گشتن خواهد کرد که مفایده

نوشته از باقوه آب کچ نخود و کوشیده فوفیو آینه **عسل** بر آب
دماغ بفاصله یک انگشت و در از دانه انگشت یک بار سر دوال کند

پس تخم اندکس زنجبیل یک یک لار در پنج لار آب جوش میند
نصف آب بایه و ده صاف کرده تا صفت روز میخی وزن میانی
صبح الصباح نوشند از که سپید فاریس خارا کوه گویند آورده گرفته

ازوشیره بر آورده چند قطره در پیچ ما صفت روز انداخته باشد کوه کلویی

با یونک پس تیر افیون زنجبیل و در غرغره جوش میده بخوراد و به بر کله آب

مالش بدود و در کوشید هر انداخته باشد تا که به شوخی میانی عماد کرده باشد

و در حفره بندور با نرسد و از آتش با جگر شسته یا خنک کله را سینه کرده باشد

[illegible]

[illegible]

و بسته دارد و آب از چشم برود کل متانی که بر رخیب است بپایند و چنانچه
وزن بر او گرفته باریک نموده منار لیس و تش خفته کرده ببالد چشم لیس
اگرده باشد به خوف محو است از الفور باید کرد و بعضی **اب** برود یعنی جاده چشم
از ضرب زخم شده باشد و است در الفور باید کرد **اینست** مویر سیاه
سر آرد و خفته کرده بپایند کف در میان تخم کشاید خود هر یک بکند
باریک نموده در چشم است بکند و باشد **بعضی** آب را کوشت در بکند و یا
دو گوشه چشم بدانش و ناخن گویند بپایند و در آب کاه بر استره بپایند و نموده
بعد بپایند میگردان آرد بر پایشند و مخلوط کرده بر روز و در چشم آن کشیده و هر
طریقه آب است بپایند و بپایند چشم آرد بر پایشند چشم روز و در گوشه
وضع خوف **دیگر** شمع یک کوبند بر چشم اندازند از چشم رفع خوف **بعضی**
آب از چشم آب ریخته اند از چشم برود و چشم میخندند از آن موهنه بپایند

و پیا از درخت کنکرا آورده در عرق لیمون خوب ساییده در ظروف و یا آهنی
 کرده بعد مرصع کردن در چشم تا سه روز اندازد و موثر بر بخارند یعنی بر مال نفع
بعضیه آب خود غولار شده دست و پایی جمع کند چشم بکشد یا بدینار در روغن کاه
 فلفله کد کلی خراطین وزن و یا بر کوفته یا تلخ کاه و شنبه غولار بسته دارد و الحی
 سخی کرده در چشم انداخته آب نیکو نفع **بعضیه** آب را در چشم نود خنجر
 آب نود میوه و آب چشمهای بکشد یا بدینار و آب از چشم ریود
علیه زرد چوب سنگ مهر رگوت در عرق لیمون سخی کرده در چشم کشیده باشد
 بعد از چند روز بخواهد شد **بعضیه** آب را در گوشه بای چشم زخم ورم قدری
 نوقصد آن در بعد بوی نوقصد خارش نوقصد سه ساییده و نوقصد در ظروف
 و دست حیدر اخضر و در عرق لیمون سخی کرده بداند و در چشم انداخته
 به نوقصد الله شاف **فصل هشتم** بعضیه آب استخوان میت یا بلبه نوقصد

یک از هزاران آلف و یقه افتد **عالم** اول باره از آب تو نموده و کس
از دست گرفته و چشم از آن بند کرده بسته دارد در محلی فطرت چنانچه
بر آن استخوان بالیده بر کل ساقه و سر و زیر تیغ و استخوان بالیده خواهد
نشست و جرم آجاری از روغن ماقماینده از بر کل و در انداختن آبی مثل داغ
و در خواهد شد و جرم و خواهد آمد و گاه گاه از آب کوم شسته باشند
نوع پنجم در علاج کوشه و سرور و آب که کوچک گویند و **نوع ششم** آب
در کوشش چشم دریم افتد از آب شسته با مرهم باز و خون
بنا کوشش کرده و آب در کوشش رقیق در مخالفت مضائقه **نوع هفتم** آب
در غش کف با و لار که سفید چون خورن یکس قطعه سی خفته باشد هر دو را در آب
نیم با و لند اخه در ظرف مسی مالش نماید یکدات شوند صیده و قرار دهد در او
انتر خود آب بخشیده در نه بنشیند آن آب را در روغن مذکور بسیار در او

نه نشسته را دور اندازد و روغن و آب را از دست جدا کند و در روغن بنفشه
مرهم خواهد شد و بکار برد و اسنان آن غده و سروریه را جدا کرده بر چ آهن
بکشد از طور علیک کند آن بدنه را بنفشه و طاقوس کردن غیر ماند باید در اقدار
مرض خنجر بنام کوشش کنیم کار گرفته سبک و یا و کلی دهد اگر بنفشه آواز الم داغ و هم
فصل دوم در استن مرض و علیک زکام و حلق و غیره شش و معده نفع جگر گاه
نوع اول زکام که کار گویند و در ابتدای مرض سروریه کرم بود و تپید
و چنان بر آب باشند سروریه و آورده در خوردن و اندک گاه کمی کنند آنکه
اگر از کرمیت آب کرم اندک اندک براه پخته افتد و اگر از سروریه باشد
آب سرد از پخته تر شمع **علیق زکام** در اولی خام باشد شسته تازه
گویند فنقل کردن میوه در هر دو بندق بکشد **علیق خوراندن خنجر**
یک کار گرفته بنام کوشش که حقه قوام نموده سه روز نوازند و بعد **علیق زکام**

در اول فام باشد تب بدن فوس نیز باشد **کاره دهند** زنجیر

کلویت یک باشد تباریک کار اینک بهر موم هر یک نیم فلوکس جو کویت

دوده کار آب جوشیده نیم حصه آب باقیه دارد در دوده تار روز

همین وزن هر روز با بال نوشاند **دو کنگر** نیمه باشد باقیه آبش غلیظ

از پنبه بر همین افتد **ناس** نمک نمک فلفله گو و یکدوم با شیر برکت سه نیمه

تا محقق روز در پنبه همین دستور ماسی داده باشد **ماسی** در کنگر

کشتی خورده با پنج و برک عرق کوا قورده در هر دو بیدق چکاند زیاده از

چهار درم نباید داد تمام الیشی ز کام برزنی خواهد افتاد **ماسی** در کنگر

خوب مودج سیاه خاک کورده بر او در نلی بکورده و در هر دو بیدق بد تا که نفوذ

بعد آورده باشد **علیه خورامیدن** در عسل نمک با مویته مواد عدسی

نیمه دهند **ادویه** فلفله گو اسکندری یک چهار فلوکسی انگوزه یک فلوکس در عسل

باز گشته
معنی

مجموع

این وزن هر روز تا هفت خوراند و آب گرم نافع است **ادویه دیگر** زنجبیل کبریل
پیلیموز کلینج ایس اجوانیم خورانی کلوی انکوزه خالص کشتا پیلید زرد پرک
۳ درم با قند سیاه یک لار تا هفت هر روز همین وزن خوراند **ادویه دیگر** زنجبیل
همس یک نیم باؤنجه کوست یعنی کونز چنانک آنو خورید بریان مقشر خج
قند سیاه هر یک نیم لار همه ادویه کوفته در قند سیاه غلوطه بسته بعد آب نوش ده
بیدودانه سوخوف نماید و آب چاه تازه بیدودا اگر کرم نموده شیر کرم نوشند
بتهر است و همین وزن ادویه تا پنج روز بید بسیار نافع است **دوم**
اگر علیج کنز کنند و ماه تا یکدزد سپس بدین قیاس عدست آنته سر کوان
و کرم باشد و آب و آلالش دماغ آنو و شیر از پنبه بچکد و بویگ کنند
مساجد خوراند بار و خشت شنید و دوفلوس عالمگیر کوده باب
شیر کرم هر روز همین وزن مال کرده تا سه هفته بیدودا آب گرم نوشند

5/25/23

روزنامه

بر کسب و کار
- لا -
مسلک مواضع
- لا -
و در امور
- لا -
و در امور
- لا -

روزنامه

و بعد از آن که در این باب
و بعد از آن که در این باب
و بعد از آن که در این باب

و جوب الخ لاری یوسف
کوفه دراز
و در جلو

روز بمقدار هفتاد و دو روز

30

نفس نیند تو ته بکیرم نبات چهار درم کچله و درم دو آب سیده بهر دو بلیق
 جکانه نزع **میدم** سنده ماوارا کویندر اگر علیغ منبسی بکنند انجوان پیس مالیده کوفه
 و از سبب خلط او از پیس از دور نشیند و باشت و علامت منبسی بخورند
علیغ تخم مغر مار بسد و ۳ افورشی قند سیاه یک کافرس سیده امیخته تالبه و
 یکو و زمین وزن هر روز بخوراند و اگر موس سر ما باشد و در دوا قند سیاه بخوراند
نفس در باله منبسی کوفته بدیند **فوع چهارم** سنگرام در آرد و طور آب
طوار اول و و غنود و زیر حلق باله ای خوب پیدانوند آنرا استادان بریده
 بیرون بر آرد لکن اگر محلیست بر آید داغ نماید **نفس** روغن مالک کافور و کافور
 حاک کوده در پیس جکانه و نفس منبسی هر قوم باقیه نیز نافع است اوصاف
طرد دوم در داغ خلط جمع کوفه فاسک کور و در پیس نماید ماصور حد اکثر خنق
 آنست که هر چند بدور کند آلاشی داغ جاریست باشد بند کوفه **علیغ**

طالع

براختگ کوره در اینج نمد و چند گاه در روز و شب دمید و مایند و ادویات
 پس نمد خور ایند مایند **و صابون دیک** در باب سیوم مرضی و علیج تمام بدست
 وضع است **و بعضی** درون حلق لاسی نوازند و خنجر و کیمیا و راه نفس نمد
 و خنجر در حلق رفته بعضی پانچ کوزه چنانچه آب نواریم هر نوبه خنجر گویند **و بعضی**
 چوب از درخت همت در سر او کج مایند و بوی او نمد حکم است بدین شکل
 و بوی باره به سنجید و بالائی باره از آب تر کرده و رنجید مورج سیاه پدید
 و بکلان برای سائید بران آلوده در دین آب انداخته آنکه در حلق
 است مایند است کند روز متواتر نماید به خود و او اندر سار علیج خنجر
 و یا از تخته که گذر نفس نمد و چوب لادگی حود و کلد است سائیده
 بران انداخته بدستور بکند این عمل را کای گویند چنانچه کودکان را گذر
 و خنجر از رز زمان گرفتن منفعت دارد **و بعضی** **و بعضی** **و بعضی**

بوی لاسی شود و تیب باشد و بوی لاسی مانند لعاب اردن بسیار و دو
باید و خنجر زو زبانی بگرد و دو و دو یعنی چونک زیر حلقی لاسی بسیار
بجایاند و سرگنی سکه سفید آورده نصف را در بوی زو حلقی و دیگر
بایستند مخلوط کرده بر لاسی زیر حلقی لیب نماید **علیه دیک** روغن دارند
بر لاسی حلقی طلعه کنند و آنکه را در آب جوشیده در آن آب بار حلقه کرده
بر حلقی طلعه کنند تا چهار روز بنزد و تر بنزد گویند **علیه نوشین** بلیه تخم خیار
بر یک چهار فلوس و را حویط بنیده با نان خشک تاندا و و بنفقه هر روز بهی
وزن باید و ادویه باشد لیکن مرضی سخت است به تواریه میر و **فروع ششم**
در حلقی و کله لاسی لاسی کنند و دو غلوه زیر غلوه میبد و لغوه اگر
بجته شوند و ریم افند محبت باید و کوه خطر جان دارد **علیه نجفه کردن کنند**
برک و رخت نم غره ادویه است بجته کرده بر آن بسته باشد هرگاه نقصان

نخستین خود را در این اندرون و در این ایستگاه پست بار یک است از خود می خواهد
و اگر در این اندرون نکند چنان هر چه در خود خواهد داشت در این ایستگاه
نخستین خود را در این ایستگاه پست بار یک است از خود می خواهد
از آن که اندک و در نه هندی و گاه سیر ایستگاه را خورانیده باشند و از آن
و در این ایستگاه پست بار یک است از خود می خواهد
منقول است در این ایستگاه پست بار یک است از خود می خواهد
احدین است سبانی المد والحمد لله ۲ بار اسکن بعد از الله اسکن
بکمال الله اسکن بعد از الله ۳ بار اسکن بعد از الله اسکن
اللهم انی و لای ریبنا الظالمین اللهم ۴ بار اسکن بعد از الله اسکن
سور اخ کذ و رسیان اندرون و در این ایستگاه پست بار یک است از خود می خواهد
و نیز خود را کذ و رسیان اندرون و در این ایستگاه پست بار یک است از خود می خواهد

رسمان از کلوی کوشی میرونی آید و از آن خشک شود **نوع هفتم**
بعضی این را خشک نموده در ابتدای کل کردن و سبک نمودن بهتر است
و بعد از نیم مالتی پنبه کوره باشند و استادان چاک کوره میرونی
سج آرند و بر آن داغ آینه میهند از داغ بنمونه لیکن کم قیمت کود
و از میرونی گسبند پس پنبه کوشی کود و دانه و گاه مالدت نموده است
مردم شده جان بر نموده پس مالتی پنبه در کل کردن و خون از رک
بنا کوشی گرفتن بسیار نافع است و اگر در سرب باشد ما هم بهتر است
فصل دوم امراض کردن پس همه را تحت سر رک و بنا کوشی گرفتن
منفعت یکدانه و تحت سر رک از نیم لاریه نماید گرفت و اگر
رک حالت **بعضی** از خواب یک یا یک بخیزد و در کردن اگر چه آید
از **اگر** نامند که در کوشی کوفت نموده تن بر زنی نیم و گاه خون از کف

اگر در علیق آن دیر بپوشاید بپوشاید و هر دو نشانه مانند خود شوند

اول خنجر ننگوشی بستاند و کورن را از روغن کفگیر خوب

کوه سنیک خايد تا خوب کوم خود را از باره بسیار بدست و از محمد

از کودنی و غیر پوششی کند بر باد نسو و عرق آید و معنی دستور ۳ چهار روز

نماید که خستیا رفع خواهد و او خست شد و بابت او این عمل کند بعد

و باد نماید اینک بر یک کوفت بدون دیدن از او ستاد راست غیر دید و ادویه

کرم باضم بریند **ادویه** بیلد خورج کلان اجوائی خورانی اجوائی مندر کالیزوری

که پنج مورد بکند زرد و ب زنجیر از کوزه خالصی هم را مارک است عده

و از برای کوفتیم با تو وقت سهصد و ده و نه عدد مویم و یامو

نواکاه شیرخوارند و اگر موسم گرما باشد رعایت موسم کرده ادویه او

و بعد و بکار روده باشند و اگر نه به هم خدند و نه خد خدند و نه خد خدند

گرفته بعد از روزی که با کف او رویه **دیگی** پاشی تا نیم باو بچته و قند سیاه تا دو بار
بر روز بمی و زن بد بینه نفع خود بد بکشید **و بعضی** آب را در دست و پا و پا
ضرب و زخم آید پاشی را در او و با لکند و لکند نماید از نیم خنک خود
سبب آنست که آب بار را بودارد و دختر قسمت اعضا و میوه را
پاشی به نسبت بار دیگر دختر عمر اگر خنک شود و این طور را دختر از آن گرفته
شتر با لکند و او رویه دوم بر با لکند و درون بوم میرود و آن جای را اعتبار کنند
تا که گوشت آید بر او شود دوم او رویه از خود در لکند خود **و بعضی**
اگر جای درم خود آنرا از شتر یا جبهه کرده با و غریه را بر یکی جمع کنند
میرود و اگر میرود نکند و در خود ریم آبی خواهد افتاد آنرا مال جان
کرده ریم میرود آنرا و در دست مرضی در حکم خنک رفتنی کرده و اگر اینک
خنک در جذب شد است میرود آید و خنک تو صالح در آن به کوفه

۴۲

حکما نیز با قاعده جلا گویند و بن زخم و باد را از آب شسته با شکر مضایقه نمایند
فصل چهارم در مرض و علل سینه شش و تندرست چهار نوع **اول** السع را در دانه
 خشک داده باشند و مادانه بسیار خورانیده باشند از جگر آتش خورنده
 سینه را گران و بند میکنند و است و با شیخ نیز گران شود و بسته رود
 اگر در **سبع** خونی محفت اندام و سینه مگر ندبول که ای نیم فلکس بنی بکشد و
 قند سیاه و دل از رخت مالیده و کور زمین وزن بر وزن سینه مخلوط کرده
 بخورانند **دوم** لیس دو نیم با و و کج سیاه و دو نیم با و در کوفته مخلوط کرده
 چهارده غلو که بسته لقا دارد یک بوقت شب بعد از دانه و یک بوقت صبح
 پیش از تندرست بداند ان شاء الله تعالی در محفت روز فرصت کجی که در دانه
 دانه غله متشبه و دل از رخت کرده بوقت شب دهند و آب گرم فاع
 یکسره شیر گرم کور و باید داد در موسم سرما بهتر است و در موسم گرما آب تازه

نوشته اند در هر موسم آن آب را گشت و این نافع است **ماس** انگوزه
خالص بآب سخی کرده بدین **نوع دوم** سینه بند از باد و کف نشو آب را جنبش
کردن از کمال کود و سینه تمام اندام گرفت مانند راه رفتن تواند **عص** بهاری
بوست و رخت اندر حوله را گویند بچله هر یک چهار فلوس زنجیر بلبله زرد برکت
هر یک یک لافند سیاه چهار دان رنجه سیاه یکه جمعه کرده هفت حصه ناف
هفت روز نشیب بدیند و طریق آب و غیره موافق حد و عادت **ماس** انگوزه
مورج چهار دوم نیده توتهم بخورم در شش که سینه سیاه در هر دو بلاق
اندازد **عص** و دیگر اگر از مرغ او و گوشت و به نشو و به نشو او و به دهند **ماس** انگوزه
نیم فلوس قند سیاه یک لافند مرغ و روز بهی و زن تا به گوشت باید داد **انج**
نارنگیوت سیاه در چشم آب کشیدیم خواهد بود بهتر است و هرگاه در اندام
بقیه آب سینه بند و در نجات خیز از سینه و هفت اندام نباید گرفت **ماس**

ملوک کرد و بد بر کند و نو و اگر بر طبق بتنه خون گرفتن آرام باشد از کام و زبان
 و بتنه باید گرفت و قشنگه آب کشود و طبع او بحالت اصیا باز آید و خنثی است از ام
 گرفتن لازم است **نوع سوم** سینه بند بکنه **علیه** کلونگر کشد و خود درخت بر خنثی
 زنجیر شود و است و خنثی بدین تخم از آگ هر یک است و عفت فلوس عالمگیره منو تخم
 بدو انجیر یعنی از نندنه فلوس همه را علیده علیده می ده یکجا غوده **روز اول** نه فلوس
 پخته غوده فلوس روغن کنجد مخلوط کرده است و با بخوراند **دویم روز ادویه**
 سیزده نیم فلوس در روغن کنجد است و عفت فلوس **سوم روز** سیزده نیم فلوس
 ادویه و روغن کنجد و شش فلوس **چهارم** ادویه چهل و عفت فلوس و روغن
 کنجد پنجاه و چهار فلوس **پنجم** ادویه است و پنج فلوس روغن کنجد پنجاه و چهار
 فلوس بخوراند است را فاقه نندنه و پدید می آید موافق جسم یا عفت لازم
 به نند زایه نباید خوراند سینه بند کنو شوخ خواهد و بر نند باشد و تا روز بهتر می آید

ادویه مجرب است لیکن خبر گیریم وقت ضرورت از عفت اندام خجسته بکیم و دویاز سینه
خون باید گرفت و سینه را چوب گردون و سنیک یا با چوبک خانیا نمود و مالید
پنایت خوب است و ترتیب نمون و در باب سیوم بعلیه نفصه در برج آ
آداسته بعد از نوع **دوم** در سینه اسب بکشد و سینه را کس کند
و گره افتد و **بعضیه** را اندرون میباش سپردن گره ظاهر می شود لیکن شش فتن
اندرون آنست **اسب** بکشد و گاه هر دست و گاه هر پا بکشد از غلبه خنجر
و این را با دغنی استادان مقرر کرده اند از یک ادویه هر دو رفع شوند و خنجر
بمفت اندام گرفتاری نافع است **ادویه** انگوزه خالص پخته و مورج **بکشد**
پیشموراد را که کوزه جنبه سبک که نیمه کوکل بول زده چوب سینه ها تو مصیر هم یک
یکفلو کسی کوزه با ششم کار و غرض از آن تا بمفت روز بخوراند **فصل**
پنجم **امراض شکم** در تعلق بمجده و روده دارد متضمن بر سیزده نوع است

جاف

نوع اول اسپیس کوزن خورده باشد با آب ملول باشد چند آنکه بخوراند و بپوشد

نشود روزی روزی بخورد و اغلب کوزن آنهم خورده بخور خلیده باشد **نوع دوم**

نوع دوم یعنی در هفت جگ پخته گوشت چهار فلوس تا هفت روز یعنی وزن

سبیده متواتر خوراند و باشد کوزن خلیده با او چسبیده بیرون خواهد شد

نوع دوم و با سبیده شکر قهقهه **قسم اول** و با سبیده از سر و

علامت آنست که خط سفید از دهن بیاید و بگوید که کم میزدند و رفع **نوع دوم**

سبیه گوشت کله کتله یعنی خورده و فلوس قند سیاه بکشد بداند

و شراب خالص با دانه بپزد و با **قسم دوم** اگر خنجر فاسد جذب شده است

علامت آنست که دانه خشک باشد از دهن بیاید و عاقل شود

بسیار کردن آله بلیه و وزن برابر گرفته و با دانه و شام با دانه

بخوراند و خنجر محبت از دهن بکشد **نوع دوم** و با سبیده از سر و دانه

بدین **نوع** یعنی ناسی کلاب و نقل از جندل و عقرا ن سائده مخلوط کرده در

مرد و بلاق و **قسم سوم** از بلغم و کف است بلغم از دهن بر می برد **علیه** خیار

کونه یعنی آلو که خوب مهوه یا بار مهوه پنج لکایت هر یک دو قلو س آورده

در سر که نیم لار و اگر خالص هم رسد پاؤ لار در آب بهشت لار انداخته شود

و قند چهارم حصه آب یا قیامت یعنی دو لار بانالی نوش نموده عفت روز

یعنی وزن روزانه بدید **دیگر** مورج سیاه که تخم و میان هر یک نیم پاؤ نشود

پاؤ لار مرد و کوفته باشند غلوه بسته شش از آب بدید یعنی وزن

یک هفته مرد و بدید **دیگر** سر که نیم لار سنجار یک قلو س سائده مخلوط کرده

صعصع بانالی نوشند **دیگر** شراخ خالص سر که خالص هر یک نیم لار گرفته

بانالی بدید **دیگر** یعنی **اسب** کف غلبه کنند سینه آواز نماید و جیر خوردن

نمواند زیاده کف بر زمین افتد و از دماغ خط برده بنشیند افتد این مضر است

۱۱۴
۹۰
خلیج شراب و در آن زین پهل محبوست و مغز و تخم بکیر و سحر در سه ها که هر یک چهارم
نیم و هتوره شش عدد همه را با یک نموده با شراب مخلوط نموده با نال کلی بریزند
همین دستور تا که به خود وقت شب بعد از آنکه آب شیر گرم بکوفت و دانه موته
باید داد و در شب یا بوی اینم وزن ادویه و هندانت الله تعالی در یک هفته شفا
کاملی خواهد شد باز مختار است هر چه بهتر داند بخورد **سوم** کول در شکم
اسپ شفا آنرا از استادان سیزده قسم بیان کرده اند و دوازده بیان
میکنیم در پنج نفع نه است **قسم اول** باد قویج عدست است اگر اسپ
بر زمین افتد افتاده ماند اگر استاده دب استاده ماند بزنجبیل چهار فلوس
انگوزه یکفلوس قندیه یک لار غنیم کا و یک لار آب و لار جوش داده
با نان خشک اند **قسم دوم** در موسم زمستان شکم در و کند پهل و اوجا نه
هر یک چهار فلوس انگوزه یکفلوس سی میده دهد **دیک** اندر جوالکین است

انگوزه فلوکس شرب خالص نیم لار مخلوط غوده با نالی بد و تاس روز دانه موز

قسم سوم از سبب کرم هر در آورده نوزد و نضد به رسد شکم لاس کشی
کاهی و بزینی افتد و کاهی استاده باشد و عرق کند و عرق کند روز یکبار و عرق کند
منهید نیم لار مخلوط کرده در آب نیم عیش داده نیز کرم داشته باشد و نوزد

زنجبیل میوه در کوشی اندازد و از زنجبیل حصص نوزد عرق و لاسی و نوزد

قسم چهارم در شکم کرم باشد آب هر روز تا دوم روز تا سوم روز تا

چهارم روز شکم خرد و بکود عرق کند و شکم به سجد یا کین کرم بیرون آید

و بعضی راه بماند که پوست و خشت سبک انگوزه مبرم خشت و خاک

یعنی پلاسسی با پرده هر یک و فلوکس میوه بار و غش از بد و لار در آب

شش لار جوش میوه نیز کرم کرده نوزد کرم مبرم و آب فلوکس

در آب سبز و آب سبز و شکم دو کند یا نوزد

منهید

۲۲
۹۰
به فنون که زیره سفید پخته کنند موصله سیاه رنگی برین احوال منجبت که
انگوزه هر یک یکفلوس سیده در آب جوش داده شیر کرم کرده نشاند
زهر و پست نوک و زود آید و در هر هوا بعضی آب پوست غوک مار کنی در
کوباکه و یا ماکین مجوز و آلتیم یعنی دستور در دشکم کند و کنی و شب بیدار
و از او و دیگر در دشکم مریض **ادویه دیگر** انگوزه فاهی یکفلوس زهر کچر و فلوکس
و غر لک و یکشت در آب چهار لاس سیده جوش داده شیر کرم نموده بانه نشاند
به **ششم** آب از آب تشنه ماند بعد از آسایش ییدن بسیار
در دشکم از آن فو و عرق کند **ادویه** احوال منجبت که مورج بیل خونی و کلدن هر یک
و فلوکس سیده در آب جوش سیده بانه به اگر علیع بکنند مضائقه نیست
از خفیه تنه و لازم است اگر آب تشنه از مرض و لای مرض باشد از این
تشنه آب به خدق صلیب سلی داده باز بد **ششم** هفت تپ بول

اسب بود را بر زمین اگر در چشم بسیار باشد چنانچه می بیند کل و پاک
زیر کفید هر یک فلوس کلاب نیم از اگر کلاب نباشد عرق کبوتر
هرگاه در آب می ریزد و یا در عرق درخت کیده سینه آمیخته با آب
نیگو کود و بعد به شدن غنچه ها اندام بگیرد نافع است **قسم هشتم**
شانه اسب و اسب مادیه بند خورشید لاس کند و عرق کند و سه ماه
بیش نهد و خواهد بود کند بیکه از بالا بند باشد و نتوانست که **کود علی**
زنجبیل مار یک نموده و آنرا کندم قدری آمیخته در آن مندی لیس نخسته و با آب
اسب و فوطه لیس کند و اسب مادیه را بر فرج میزند که **خود او**
خوار میزند اسب را و اسب مادیه را اگر از کمر بسیار نباشد **این است**
تا گوشت سیاه آمیخته هر دو یکبار به اسب نه کور خوراند بحر است و علم
درست نه کتوف **دو** که کسی فته یک عدد مورج سیاه بود و در آب می

46
در هر دو چشم بخامد محراب علام دارد **دیگر** ترب محراب ترب
یک لادر کوفته بخوراند بول بکشد **دیگر** بوسم دست راست **چون**
برسم دست چپ **سوم** برسم با بر راسی **دات** برسم با بر چپ
و در قلم و روشنائی بخورید اگر نباشد از دست خود به انگشت خود
اندر محراب دارد بول بکشد اگر از اینهم گشت خود لاچار بناف آب و عصاره باده کند
و دیگر علی **ناب** شش انگشتی آورد و در یک گوشه بزرگ کتیر فرشته قلم در
بهاره و در کتیر انگشت از اینهم در فرج او انداخته و از آن آید بخار و بخی
آز اندرون و بیرون کتیر افروخته شد **دیگر** که بپا آورد و بپا دو در غم
اندرونی در صاف و لکه از میباید اندرون فرج بپا داشت الله تعالی در عرصه
پا و کتیر لبی نماید و او بر مرقوم بخوراند **قسم** **نهم** از غمزدن کاه خنک کول خود
روغن کاه و یک لادر بپا و **قسم** **دهم** اگر کتیر و پست بقبض نشود و نتواند

از سبب بالا میزد در شکم باشد **علیه** یا بزرگ اجوانی هم یک دوفلوکس
انگوزه خالص بیکلوکسی دو غنخ کا و نیم لار در آب انداخته شیر گرم کرده
نیوشانند و حقه از آب گرم با نان کنند و در رفع خفگی معده بسیار مؤثر است روز
بعد از آن قضی شود **قسم یازدهم** دانه میخ شده باشد در شکم
از فو زعفران **بعضی** را بر در دست و با نان کران شوند و پسند روزان خفگی باشد
دویز شیرین لیمو سبب انگوزه کنند یک هر یک نیم فلوکس اجوانی زعفران
مقدور و در کلدن هر یک دوفلوکس قند سیاه دول ترسانیده آینه معده بسیار مؤثر
تا هفت روز خوردانده باشد خفگی میخ اندام بگیرد **قسم دوازدهم** در معده
بسیار از سبب کاه بنزد و بوعایت زیاده خوردن کاه مذکور کول ازید میخ باشد
یا گرم جدا شده باشد **دویز** بهنگره کلوی بهنگره آله بهنگره تخ کلوی
کلوی بهنگره کاکر اینگی اجوانی نه ریخ با مایه کچورنگ سیاه مورج بهنگره کلدن
سیاه

زجمله همه سیاه هر یک پنج فلوس بولی که در این سه فلوس می باشد خندان
از تاج اجزای بگرد سائیده مخلوط فحش حشمت کرده معفت روز بدید
بعد سوم روز خنخفت اندام بگرد **دود** به آب می لعلی کوها را غلوطه است
بدیر نفع بخشند باید در جوشیده کرده بنام و بند از این طور سریع الان تر است
هر چه موقع باشد بعد از آن هر یک پنج در غلبه خنخاشد و از این بولی تا بولی
اگر در وقت خلطه باید به خود کرد که خطر جان دانه مثل این است که در زبان
مالیده سرخ تر شوند و در نهایت مرضی زبان سیاه شود و بماند رنگ اوده شود
باید دانست که احوال تمام جسم همین قسم است چاره آن که باید
رنگ زبان در زبان بسیار اندک لازم است که در آن محل خنخ زبان و کام در بماند
و باید گفت علیحده کامل است و بعد به شدن بولی در وقت شکر هم
و باد میان هر یک باؤن فرسائیده هر روز عسل الصبوع خوراند و آب بایک

تست

بدین آن کند و تا ۳ روز فاقه ببرد و بعد بپاشن سیریم روز خمر عفت اندام
بگیرد و کول نیاید را حقه کردن متعفت و الله و بوقت حقه کردن از شکم
اسب بنم یعنی آنو براید از همه بهتر است و آن اسب بقیض است یا بد
و اگر اسب فریب است عفت روز فاقه دانه دهند و اسب نیم کوشش
۳ روز فاقه باید داد **ادویه** اجوانه خمر یک پنیر پاؤ پاؤ و آذوقه
شب آمیخته تا سه روز یعنی وزن حوزا نند و آب و و وقت دهند شکم
صاف شود الفاه خمر کوفته دانه شروع نمایند و خمر عفت اندام گرفتار لازم است
و بعضی اسب را از خود با لصدقه آنو از شکم براید آنو ایم ادویه مرقوم باید
داد اگر دانه ادویه را عفت روز دهند مضائقه نیست **فصل چهارم** در
کرد مقدار درم در شکم اسب پیدا نهند و همراه کین میرون افتد اگر در ابتدا
علیه کند بهتر و الله رفع شدن محال است و نمیزند **علیه** برکت نه

۴۸
سندل سفید پوست پنج کیله یک کپره سیاه هر یک دو فلوکس از تون
بجده درم کوفته با یک گوده مابنه بدید لبه و گوز **دیک** یعنی پهل زنجبیل
اجوف بیل و نالچی اجوائیم بدید را از خاک سیاه وزن برابر کوفته با نیمه
نمک نیمه وزن تمام ادویه مخلوط کرده نگاهدارد شش فلوکس عالمگیر
وقت شب بیدارانه بخوراند بفضله ای در عقیقه کرم بمرند **فوع عجم**
و میوایب شش **قسم اول** اسپر او روز آب منی قطره قطره
خواند افتد **عسلع** کلوی مورج سیاه زنجبیل یک شش فلوکس قند سیاه
با نیمه آمیخته هر روز تا عقیقه یعنی وزن خوراند مابنه **قسم دوم**
اسپر مانند دوع شش با کند آنه جو چهار فلوکس بول کجواتی نیم فلوکس
قند سیاه یک لایه با یک گوده تا عقیقه یعنی دستور هر روز بدید هم بر میوایب
ادویه نفع دید **قسم سوم** ^۳طوره **طوره اول** اسپر خون شش

بعضی را بنی در اندام طبع خوشوار با اوست و خنجر خنجر عفت اندام بکند
ادویه پنبه و زنجبیل اجوائین بند به ملک سیاه هر یک چهار فلوس بکند و هر روز
بهی وزن نایکاه بد **طور دوم** خنجر سیاه به شانه و در زنی بکند
و رفع شدن آن است **اول** خنجر عفت اندام از آن
چند آن بکند **ادویه** بود روز از خنجر کو قتی بد به آمله یک که را بکند
نمک و زرد کفید از بار و خنجر پنج کدیه و کدوه یا شکر تر به عفت که از
مخلوط عفت و عفت حصد ساق ما عفته بخور **طور سوم** آب بطریق
خنجر باشد **علاج** کتک به پنج از روغن مرغ آب جوشیده نصف
بانه و از این بکنیم که از مخلوط کدوه یا شکر تر به عفتی وزن هر روز
نایک خوش داده باشد و خنجر عفت اندام بکند **چهارم بول بول**
آب قطره قطره افتد سبب با و سردیر باشد **ادویه** مورج سیاه

و لعل و خشک تا بر ۳ قوس می یک قند سیاه یک کافور صفت روزی میان روزی روزانه بدهند
دیکم تخم کوده کوزه هر یک چهار قند سیاه یا شکر ترش کشا ز کوزه را در روغن کاج
مایان کرده قند سیاه مذکور با هم مخلوط و صبح هر روز یک کافور با سبب بدهند **قسم ۱۱**
سبب بول از سردی و خشکی و از کرمی هم خفک اگر از سردی باشد **ادویه**
تخم زردک خاشاک هر یک یک کافور شکرده آنرا سبیده با میوه هر روز
بقیاس یک کافور صفت روز بدهند اگر از اینجاست استند از سردی تصور کنند
ادویه صبح آنرا در دست نگه بدارند آن تر غود و بگوید و خشک کوده و شکر
تر نماید و بگوید میان دست و ستر سه مرتبه کوده کوفته خشک نموده و سبیده روز
صبح آنرا آغشته نیم آن را هر روز به آب بپزند **قسم ۱۲** کوزه کرم و میوه
از کرم بگوید و شکر سیاه و زردک شکرده و بگوید و بعضی از رنگ
شکر خناب را بدهد و بعضی سبب بپزند و آنرا سبب در این مرضی بگوید و در

منع است و خنجر عفت اندام بکشد و بدو هر سال خنجر گرفته باشد **ادویه** منجر منبه دانه

گوهر و تخم که در شیرین مار یک چهار فلوس تخم خا بنه نه فلوس شکر تو و دو خدا

سایده آب انداخته تا که به بخور مانده است بنده باشد **فوق هشتم** بوی سیر

دو قسم است **قسم اول** هواست که مادی است الب و ضرط بسیار کنند و غرض

[illegible]

از این مرض رفع شود اگر از خونیه است از روغن دانه نیچر و روغن دوم خونیه

مجلس بنابر دستور بود و در گفتارهای که باری سنبل میگردام باریک کرده

ما شمره کتبی خود و غلام محبت علی دهم و او هم کمال اندر کمال

سابقہ دور میں ان کو رائج کیا گیا تھا۔ ان کے تحت درجہ و فہرست کے ساتھ ہر ایک کی تفصیل

ندکوره و کراش ندکور راسان سرلو ش نماید و دو جوان عقوله یان دیگر

مگر آن خورافه دود می انداختن دور اینها است و باید که در کمال احتیاط باشد و اگر کسی بداند که چگونه باید کرد و چه چیزهای را بکار آید و چه چیزهای را نه

کتاب در شرح و توضیح این دو باب و بیست و یک باب دیگر
ص ۱۰۰

خواهد از غفرانی بگذرد و باریک نموده مانده درم مسکه کاو و بامیزد و بامبارجه اللید
هم گاه اسپ تر از کمر و بارجه ندکور را بر بوسه گیرند و نیم غلط جدا شده و ببارجه چسبیده
خواهد آمد و در درازنیز اینج رویه نافع است **نوع هفتم** آب استغفران
پسین ته کند آنچه خورده و براده و پنج مبروی افتد **اروی** روغن ماه کاو و خاک سنگ
چهار فلوس باریک کرده با دوغ کاو آشفته نوشند و فاقه دهند و از تاجملوز
بکده زیاده ندهند بهتر است **و بعضی** آب را گولی باشد و استغفران کند
زنده آن محاسب باشد لیکن علیح باید کرد و او علیح ته کند و بر عایت گول
شکم حقه نمایند اگر حیات است به نفع **نوع هشتم** زهر مار که چند قسم است
انچه در شکم تعلق است بدان نمیکند هر گاه اسپ شکم کنج و باید کند آنرا غلط
العام آهوشکم گویند پس شکم آه و بر قد او بکشد و استغفران و استغفران کاوی
بند شکم گویند و عارضه مرگین نوکنده کند آن زهر مار است **علیه** سه بار که بگوید

زرد چوب نخه هر ذین چهار فلوس قند سیاه یک لثه بار یک کوده هر روز
یعنی وزن تا هفته بخوراند و دانه جو یا موندک دهند و نه نخه مفرط نکند و دارد
باید داد و آب را غلط نیند و باید بست با لکند از ناف و
سینه چهار انگشت نموده از اینجا ده انگشت دراز داغ کند و باید یعنی آن
دو به باله نیره انگ سید و رکاب روغ کنجد هر یک یکدرم سینه مخلوط
نخه آنجا طلد کند داغ نکند و رکاب کسی خواهد که روز سیوم در نشتر و محمدی
و گو داغ با جهه کند بعد زرد آب هارن خواهد شد به نخه **نوع هشتم**
جاری شدن شکم و انقباض گویند از دو چیز است یک از بد هم و هم
از **ادویه** خشکاش یعنی گوشت زرد چوب **ملته** بادیان هر یک چهار فلوس
بوست پنج از زرد و فلوس همه ادویه بار یک کوده در آب حوت بند
کرد و بجهه بانه نوشند **و بعضی** است و اخلاص هم از شکم همراه گشتی جاری می شود

۵۰
ادویه کند و دانه بناید و او کاه خشک ریخته و آب سرد بیک وقت نوشند
این بار هم دوطور ازین ادویه رفع نفخ **یک** منتهی نیم لاله رو لیده کرده در آب
خوب ترکت کرده و ابوج در نهاده و بعد از آنکه بخوردند و اگر وقت باشد
منضاطقه منبت **نوع دوم** آب را در شکم قبضی و خشک شود از خون نفخ
شده باشد و از اگر چه و با که غیر نفخ **ادویه** نوزده دو باره دو فلس با دوغ
آمیخته با نان نوشند به نفخ **نوع یازدهم** آب را در ده نفخ شافقی آنست
وقت که او بدم از راه دهن بیرون آید و دهن واکند از راه دم ممکن زیاده
از کف و یا از گری نیز بود در هوا سره وقت که بدم غلبه شود از کف
در کف منجمد و را نفس میگذارد شافقی از کف آنست در کف
از دهن بیرون آید و آنکه از کف آب دم از راه بینی بیرون بر آید **ادویه دهم** سرکه
پوسته پنج انداز این بول که در آب سورج سیاه بعد در از اجوانی منبت و کف کنند

سجاریه تهتمه ال اجمود دارد بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار
خار و آرنج لاثرا آله جو انداخته خمر کند و در آتش با یک پنهان کرده و برونه و قشنگ
سردنق بر آورده بیده با نادر و دویه سرمه نماید هر روز صبح چهار قطره
دو دو لاثرا شسته گویند آنرا کوزه با نازک بند اگر شسته نیم گرم در یک لاثرا
شراب اگر خالصی باشد نیم لاثرا بدیم **دو دویه در اگر باشد** ایک چهار و
بجمله کسی سائیده خوراندند و از یک کاه خنجر کشید و در یک تنگ
دفع آنرا کند موقع باشد و این مرض را با سبب باشد کاه بنزد نهند
ضرر داند کاه خشک و دانه مرگه نافع است **فوع دو دویه در** باد قشق آنرا کند
هر براه از باله ماه منفرغ دارد و ده براه آن در ماه یعنی حصه بیدار و قشق
قسم اول آب را غلطیند و صفت و باله بیهلست با لکند و هر دو
ماه و عروق پائین آب را بار و غنچه چوب کند و از یک سرمه و ال جرم

۹۰۲
۵۷
آنرا بسته سر دوم و دال الیه و یک کس وید و بار و غنچه بر دو طرف عروق هاست
مانه را حوب کوده چنانچه مشهور است آهسته آهسته مالیده روده را اندرون
برده کتد عیده از لیسان فام و با بار ص از روغنخ تو کوده یا لاده مانه با عروق هاست
از برده دریده به بند و راسته کند لیل بندش ده شود اگر کشوی نفخه علیحده تنخ
مانند شباب بندش ده کوده و در دشکم از منجیب و کونو دفع خواهد شد
و آن بار ص بسته راسته عاید با داغ سبید و جوم ایجا سبید نفخه اگر جوم
سبید نفخه آنرا حلقه گویند یعنی کوه گویند داغ آهسته به الش با بار ص تو کوده بر صاب
برده دریده سلی گفت کل دهد و برک ملک کاه مرز و رنگ و حاجت نمک
استاده چهار چهار انگشت در از داغ مرد و جانب نیز دهند *اروین غور اند*
به روزه چهار فلوکی فام آورده در شیر مالک کا و چخته کوده هر روز آنرا
تا بسته و گوشت بعد ناغنه عین ورن بد هر بعد از دن فاصله ایام با و دوده آن مان

را خفه کند لیکن خفه کردن محالست چو بر باغی نف در اندام او در آید و مندر
غیره غام بدن آب گرفت شود در اصله علیست و علی این در علی تنه
نوشته است پس از خفه کردن کونته نمودن بهتر است هر دو یک حکم دارند آب
خفه کردن و در حقیقه آب را خفه کردن عذاب است و در پاره ایست را
در آورده می آید صواب است از این که در وسط جان است **طریق کونته**
کون آب را غلط نموده است و باید اول بسته کسی آورده خوب
فک کردن میان مبرون نموده کسی مذکور را بار و غرض کا و خوب کند و از
یک سر دوال جرم بوسه دایمانه تا مزخوب از رو غرض کونته
سر دوال را بدست کسی دیگر بداید که گرفته باشد و کسی مذکور را
باید و لوط و قها مجیده یکجور شستنی قبال و در غولی آراسته
و در از دودر عا باشد زویم و لوط مذکور داشته باشد نه شستنی و لوط مذکور
سجده

[illegible]

و با هم بازند لیکن امر محالست بدین از استادانی عمل گرات نکند

در هر صده دوسه روز سقط شود اینهم از چهارم قسم دوم است هر اب را اول باز روده

باید و علیحده یعنی حصی کردن و خیره خوانست که در مازدوم و سوم و چهارم باز روده آید

از اندوخته روده لایه خود آندون روده کشته و فراخ شود اینهم بدینور است

بس حصی کردن و ادویه مذکور جزا میدن بی است و قنیه روده اندرون قرار گیرد

علیه کاملست باید کرد و اگر استادان آن جرم خصیه و اجاک کرده روده را از

ماه علیّه نموده اندرون میکنند و راه قزو آندون روده را از نو زن فولاد و اویش

میده رند و خصیم را از استره بریده ادویه خنجر مذکور بکنند و اگر خنجر است

بند نفخ است راد راب استاده دارند **دگر** سر بی در آب بخت کرده شیره نموده

بر هر دو دان و نابه و فوطه تا در آب لب کند خنجر خارج بند خواهد شد و اگر تا بداند

الب را حصی میکنند متعاقب نیست بدعا از حصی کردن است **افراد** خنجر بختند نهی گویند

در هر صده

که در هر دم باید است در میری **دو گز ترا آن لکان از کجاست** یا در گفته در نمود خطا
 بدون اسکا هیچ جزو نیست **نوع سیزدهم** آب را نیک مشاهده نمود آب قدری قدری
 پیشاب بدواری کند و بگوید چنانچه آنرا زراک دانند و از علیله زراک برین
علیه تخم ترس سرد درگاه آب است یک پیچ فلوس آس کرده تا آب بکوز
 بمیان وزن یک یوم خوراندند رفع شود و اگر خواهان آنرا پاک کرده بپزد و بیارند
نوع شانزدهم مشتمل بر پنج نوع در تقی بپزد و بعد است **نوع اول** جگر آب زراک
 آنرا حکما ورم جگر گویند **نوع دوم** جگر زراک را و آب است در آب دم کند
 ورم دویب خشک باشند و آب دم از چند طور میکنند از آن جمله یک اینک بدان
 و دوم از زراک به خنجر **نوع سوم** آب را بسیار بی خنجر دم کند خرد در آنست **نوع چهارم**
 باید در از زراک عفت اندام خنجر موافق طاقت آب بکزد و این دو به یا پس
 ورم جگر باشد **نوع پنجم** آید و خنجر دل زیمه سفید زیمه میان چو اینا بوده

بول کجواته کلی و پاک هر یک وزن برابر جمع نموده در دو در میان کشند
خالص نیم از رخت و یک نفوس او به انداخته مخلوط کرده بخوراند و بطرف بلوغ
راس از سایه زیر واکتف یعنی موره کونست میخواند و پهر نامند منصفه شنب
و پهر در صلب یا یعنی بیه رجه یا فایه و در آن میان سه داغ شیراک دارد
نقش انگشت و عرضی هم سه داغ میانی و تور کند زیر آن حکم است که حکم را
بدانند باید که کوبند را بکم شروع رسانند ششم آن پاک کوهی ملا خطه نماید
مکمل حکم معلوم خواهد بود و در آن موضع موافق نوشته صدر در میان پس با
مور و اشیده نزدیک بدان باید انداخته و دفع خواهد شد و بستی شیر از آن موطور
داغ گفته اند بعضی است که انداخته نزدیک است و به کوشی نوزد **علیه** برید
است آب یا سه کند و شلی دهند و بر آب غریبه رفته در آن قدری
غله داشته بود و در دست گرفته آن غله را بخوراند از آن آواز دم بر هر در کوشی

ایمپه خواهد رسید بهوشی رفع شود و محو است و نکل و اندک و این است

در هندوستان نمیدانند در ملک هندو بسیار مشهور است چو از راه و قان تجارت

وینده نمیدانند و آرد و اکثر کوه را چکر زیاده **عسل** شش آستان

تا چهار فلوکس کوه را در آب کلد و امانیم لارنوت میدن نفع و در او و هر **عسل**

در چکر خند و آن ایمپه چنان خند و کوه را از خاک بر آید **نشان مانی**

بنت ب سندر زو آب دوم بسیار کند **عسل** سنها که نمیدنیم فلوکس **قش**

بیک لارینج س لارینج لارینج س لارینج خفته و سها که س میدن مخلوط

عسل هر یوم یعنی وزن تا هفت خوراند باشند اگر نفع و هر روز باز یام و هر

عسل در خفته کو کشف باز ده لارینج روز تا هفت خوراند تا قاع **نوع**

ایمپه در از بود و بسیار با ختی و یا از غلبه خمر دوم کند و سینه کج باشد

دوم خوراند و اندام است باشد این را حلقه گویند و در هند و دیگر کوه

خستر کهای زیر زبانی و هر دو بیلاقی بگوید ادویه سرد و دهن را یک روز رزنده

ماند باید دانست که اندک است و هر که او را کواریه دم حلقه شده باشد

عسل خستر که سفندانی پنج آن و موریج سیاه چهار فلوس ایمنه بدین زنجیر

فلوس قند سیاه یک لار سائیده ایمنه یا لار آن ادویه بخوراند و از آب

سرد غسل و هدی خواهد شد **دعای سیوم** نشش یعنی پیمیره زبانه خواست

بسیار کند آب را در دو بر و ماهیه را در فرج لفظ سفید افتد در سینه و اع

صورت کند **دور** دو بغل نمیه و اع بدین شکل نماید **آمین**

ادویه خوراندن بول کجواتی نیم فلوس قند سیاه یک لار سائیده ایمنه

همین وزن تا حقیقه هر روز بخوراند **دیک** کنکینه موریج سیاه بدین فرم و صلا

وزن برابر کوفته سائیده هر روز چهار فلوس در شانه کوبند آن مخلوط

تا دو هفته بپزند و خستر عفت اندام بگوید و اگر نشش و نشش افتاد باشد **عسل**

سرسینه آن و سر نه قوی باشد **عسل** یک باب یک پس با قدم هر یک پاؤ
فصل سفید آرد جو تخم آبی منبر پوست پنجه آرد هر یک در فوکی در آب
و ده لاری جوش منده نصف بایه داد و کرد و کرده هر روز صبحی وزن تا سه عقده یا مال
نوشاند **نوع چهارم** سبزه قیسه یا زاده شده باشد **استی** آب
کمر را وقت روان شدن بر بلند می جنباند و مانند کمری توان رفت و لاغر کند
بطریق معروف را سبب زیر تنک داغ نیز شفا کنند **از زرافه** لطیفه
نیز نیز شفا **داغ نمایند** **+** تغویز نیز در کلو منده **این** **بسم الله الرحمن الرحیم**
ای کرم که سبندان نمیدار سقید سرخی ای کرم که سبندان سر سیه و خون خست
از چهار پایی بقا صدام باد و بکشد اگر آب با غلبه خمر نباید گرفت **نوع**
پنجم آب را غلبه خمر شده باشد و مالک ندانند و خمر نکند آن جذب
شده در زیر رود آب شده نماید و در آن زهر با مخلوق است **ای** **لا عفو**

بمچ نوع خربه نمود و شکم او از کند از کوه زرد آب بکنده بیرون آرد
اگر زرد آب بمچد خورده بیرون خورایندن خورید و سیر و شکره دادن خربه نشود
و آرد و دیگران نهایت نهایت آنکه کاه مقرر کرده اند بفضله این نوع
بموجب نوشته بعد از درم تب خواهد شد و اگر بطریق آب بیرون آید
اسپ تا بم بدون خوردن مرتب شدن معلوم و ادویه مهم او سطر و رفع
باو بدهند و او غنغ دادن منع است **و بعضی** اسپ را شکم از باد آوارن
نیز کنند ادویه رفع خورایندن رفع شود تا لام لازم بکار رود **و بعضی** اسپ را
سبب از زرد آب در دلت و پائین و کلوئی و اگر نه جای در اندام بلایی
ایکدم ورم و لاس بعد از نشسته و محضی باجهه کند و بعضی از خود نشکنند
ادویه مخرج کالینوی و نک و فلوکس انگوره خالص یک فلوکس
سهند با اول انگوره بر میان کرده از چه سائده تا دو هفته بخوراند
سید

لیب کل از دست کللال مغز همگوار در سر که و با شراب و با عرق لیون حل کرده
 بر آن موضع لیب نماید **فصل هفتم** مشتمل بر فو **نوع اول** مدد و آب
 از لیب زین غد لاسی غوص **علیه** سرش در آب پنجه کرده لیب نماید
دیگر در ابتدای لاسی زیر حد زین غد و رشت هر جا که باشد نراک گرفت
 لک به دارد انگشت شش را بار و غمخ خوب کرده و شراب تو نمایند و از لاسی
 یک انگشت باله کرد و یک لاسی گرداند و چهار انگشت شش با فبطر
 سینه آن سر که با انگشت چسبیده **لیب** باله بد یعنی مند و کل آن به بد
 دور و از آب تو کرده باشد تمام ورم و لاسی از رشت بر آن کل خواهد
 آمد اگر بصورت کواریه بر آن **لیب** لازم باشد زین غد کرده کوار شده
 منزل با شیه و رو و مقاصد نیست لیکن غد تو تبار کند که نقصان دالو بار
 از موده است و اگر در ابتدا لاسی **علیه** نکند و مدتی بویج بگذاردیم در آن

افتد پس چاک کرده بیرون کند **و بعضی** را زخم ایا افتد از آب نشسته
بامرهم میگویند و در آن مالور است که افتاده باشد اغلب دراز نکند
زیاده نخواهد بود آنرا چاک کرده برک جنب و برک امیاس میف
تا سه روز بگذرد بعد از آب نشسته بامرهم بمالند و اگر مالور متوضی بگذرد
گردن و یا کتف هر دو جانب و یا بر دو جانب شده باشد باید هر روز
مالور در روز علی بنیست **اول** رسن موج مقدار دهنم زخم بر آراسته
لقاحه بعد آن کوزن از مالسی دراز و بمقدار مالور آراسته
نوک بمکان نماید و عقب کوزن چاک نموده در آن یک سیر
رسمان مذکور را درشته از رسمان محکم بمزد و بعد از این را غلط
و مست و پائین بسته در مالور کوزن مذکور انداخته هم چاک کوزن
کوزن معلوم شود چاک از استر نماید و کوزن را بیرون آور و
وین

در سنی و زنا کور خواهد آمد آن زمان آب و آتش در شکم نماید هر دو جانب
 سر را سی و اگر ده دهن از این واسطه آب از سبب هاریدن زخم بایستد
 خود رسی را بیرون بکشد و زخم را بدهانم شسته باشد بدین طریق هر دو
 سر رسی را با هر دو دست گرفته کشیده باشد و آب انداخته باشد
 در زخم تا کور از اندرون لب کشیدن رسی و آب انداختن
 صاف شود هرگاه که در هیچ علت از نا کور بود غیر از این که هر سه سخته
 با رسی باشد رسی آراسته یعنی فلیه بیست و نه و کوده سر با رسی بیست و نه
 از رسی یا از رسیان است بکشد تا رسی از نا کور بیرون آید و بیست
 تر از هر سه در رسیان نا کور در آید یعنی کسور بلطفه در یکوز و وقت بیست
 باشد و اول از زخم ریم را با آب گرم شسته باشد بعد از هر سه و فلیه
 کند در زخم را هاریدن بدین از هر سه بیست و نه در در عسل کوششها

و سر بر دست در کجوت کویند بقی بقی اند بفرموده **روز دوم** است از حلقه
بهمه با منته مضائقه نیست بلکه زنا که را عصب لازم پس بر منته فرموده اند
در سبب خشک با سبب غیر شعله باید که اسب را با روغن کاه و جوب کرده
از آتش با یک حلقه آتشک قوم دهد تا ۳ روز جوب شود و باشد
او در سر و خود ایندن به شعله **روز سوم** معصیت اسب که آفت ماند سبب
و کف باشد **عصب** اول از سر اسب فاسی که شود و تو نماید بعد با و نه افش
آمیخته بر آن خوب مالیده از آتش با یک حلقه دهد تا ۳ روز بماند
روز چهارم اسب که از چهار طور لرزش نماید که آنکه از سبب میسر شدن
روز دوم در کوم در کوم اسب بد اشها و آموخته گویند **عصب** اول در کمر
و کلی نماید از کمر آن کوم مرده خواهد شد اگر نباشد از داغ آتش تمام کمر را
داغ دهد بعد به شعله داغ به خود دهد **عصب** تمام کمر اسب را از شتر

علاج
سحر

با چیه نماید و غش لب و غش از دندانهای منجمد ناشی و این دهن و صورت را
یک روز غش کاویم کافیست از آن چوب کند تا سه روز از روز غش چوب
کرده باشد اگر کسی نخورده چون خواهم و آن آید و نالشی کند اما کسی
نخورده خواهد آمد و به خود بگوید با چیه خانی نماید و غش بسیار در رشت و اگر وقت
با چیه فسترد و کرم خلد آب آن از کرم بدون آید باید دانسته بود که کرم نیز
خفیه است آن را چاک کرده کرم را با آورده تیشی عقیق در آن بخندید
تمام کرم از خود بیرون خواهد آمد **سیوم** در کمر آب ضرب از خواب بوی یک
استم شده ن خود آن را با دگرک نایب است از این سبب اگر خنک شده باشد
باید کند و غش از رگ دم بکشد و لازم است **چهارم** بعضی از سبب نیند
کرم و جنبانند علی سینه نیند کند و املاح کمر را حقه او دیات کردن بسیار
نفع در **او و حقه** بمذال انکوزه با بونک زرد چوب کوبیده و آب

سایده در آب جوشیده شیر کوم نموده بماند حقنه کند در ادویات
جوشیده در شکم بوسد و آب کم بر او داغ آید بپوشد و او را
و غنچه از رک دم گرفتنی بهتر است **فوج عجب** نوره پشت درازند
ما سید صریح و غنچه است غارش کند و حکنه افند و رفتن این اشکای است
علاج و غنچه راوند یک در سه ها که کبریا جای کوه چوک کند یک هر یک
چهار فلوس اول مغز جه کوه بیرون آورده همه را ساییده مخلوط غنچه مرهم
ساخته بکافند و اول پشت اسب را از باطن خوب بچاند اسب بخوار
شود بعد به پشت اسب را مالک کند و در آفتاب اسب را تا یک ساعت
داده بعد از این از آب بنویسد و تمام اسب ورم بسیار خواهد بود و عرق لیون
سیماب آمیخته حل کرده نه الیپ نماید و عرق لیون بر آن باشیده
باشد از این ورم خواهد آید و عرق لیون از بسیار هم بر هر قدر عرق
و آب

و آب انداخته باره تر کرده بر پشت و اندام جرم تر مقیده در خواهد
 و جرم نو بخوابد انداخته سنگ کاه بکشد و خارشش با او بینم را غیر این نوع
 و خارشش با او بینم را چکنه متعدد و در بدن اسب ظاهر شود و آن چکنه نماید
 و تمام بدن اسب خارش را لب از بین نماید و در غر کا و بکشد و یکبار
 در آب شسته بمایند انداخته حر کرده بر آن لب نماید **نوع ششم**
 مقعد اسب و التوق و کشت اندرون پیرون ظاهر آید و قیام ماند **علاج**
 آنرا از شتر و مخلص باجهه کت و از رگ دم خنجر بکشد و از آب شسته
 باشد تا پال با جوشک سائیده بر آن مالده باشد و اسب را با مایه تاب
 لانت کند و در خالید نه و مقصره نشود و در چند روز به خواهد **نوع**
هم در دو قسم **قسم اول** اسب دم بخالی و مویشا رخیه شوند آنجا باجهه
 از شتر کرده او به نماید **این است** بکشد و کایه سها که سخا و سادر

چون کند یک تنگ به بیاب جو کبار هر یک یکدم گرفته سینه
بار و غم سر لاف آمیخته حال غمده مرهم سخته سه روز با چیه کرد و ادویه
نور مالیده باشد و چند روز بغیر با چیه ادویه بمالد و خنجر رک دم
بگیر و خارش دم برود موئی و آید **قسم دوم** در دم الب که مثل
مژ و یا کوه کلان افتاده باشد آنرا با صبیغ گوشت **صیغ** خنجر رک دم بکند
بعد از آن روز آب را غلط نیند آن کوه بار با استره بریده و آن داغ کل
آهن دهد و اگر استره تراشیدن بمیدانند بر آن کوه داغ کافیه کوفته خواهد
و اگر در انداز مرضی علیه کند به شوق اگر کوه کلان شود و خنجر هر یک
و نکت سیاه شوق یاریم در آن افتد آنرا کولاسی نامند و جای آن دم
و مقعد و زبان و کله لب آنرا نیز داغ تراشیدن موقع است **قسم نهم** نیده توتنه
سبب که سینه و کافیه مردار تنگ محوم وزن بواجب گرفته سینه در غم
آمیخته

آمیخته که آخته مرهم ساخته بودا غیا آلوده و بسافه و اگر در دست کرده
کحلان شده کوراف خنوقه افتد و یا کحلان و مر کوراف خنوقه آنرا بکنند نامند
اگرچه لادو است لیکن علیح باید گو **علیح ناکور بکنند** هر کلی زینور رالی موسم
سایده آمیخته مرهم سافه و در کوراف بکنند لیکن سخت نباشد **دیگر** ناسیال
ما جو سبیده و ران خشک بکنند و از آب نشسته باشد **نوع هشتم** فوطه و خنقیه
لاکسی خنوقه زرد آب و زهر باد باشد چو اگر هر دو مخلوط از نشتر و محلی
ما چه کند زرد چاربی خواهد شد لیکن تقید لازم و اولی در مصلحت اندرون
مایه و از خم نرسد و از آب نشسته و هم نشتر را بگذارد آن ندید نشسته باشد
و اگر لاکسی باقی ماند باز همچو زنگور با چه کرده نشسته باشد و در مایه نشتر
زد و زرد آب چاربی باشد و اگر لاکسی کرم دلوچه چسباند
بسیار منفعت دهنده **نوع نهم** کایله زهر چاربی که رود و دام کجده بکند ام زهره **نوع دهم**

همه او به در آب زهره سخی غوطه خوراند و آنرا تا آنکه آب از آن جدا شود

و زهره با دمای آب از آن درون خود بچرخد و بچرخد و بچرخد و آب

آفتاب گردد و **علیه** آنرا از آب شسته باشد بعد صاف شده و زخم با مرهم

زخم را به ساق او و او به سر و خوراندن نفع دهد و بطریق بتابنه **علیه** امراض تمام

دیگر آنست که آب از فوطه بیرون آویخته باشد آنرا با دانه کوبیده و سحر

یک از این سبب هر وقت شستن فوطه قشیر از آن درون بیرون بکنند که شسته

و در رک با ضرب رسیده باشد **دوم** زرد آب در قشیر بکشد باشد

با جهه شسته و در بکند زرد آب بیرون شود و لیب و لیب و لیب **سوم**

بعضی آب را در کوزه میزنند و در سبب در وقت بیرون میزنند و قشیر

و در کاه آب از فوطه در بیرون کنند و با رسد از آن سبب بیرون آویخته تا

علیه ضعیف و نوار است لیکن هر طور یک باشد از این **علیه** به نحو **سوم** تخم مرغ

میده چوب زرد چوب زنجبیل یک نیم فنوس قند سیرینج پیک ندرم
مورج سیاه یکبار جلد را با میله باریک کرده در سبب میضه مرغ آویخته
از دست جدا کرده بر قصب طله کتد تا که به نخود بدناخته بکاریم بابت و از آب
کم نشسته باشد **در یک** چوب یک پای و یار و پای تا به باید کتد و باز فرود آورده
همین طور آورده است باله و فرو میسازد باشد **علیه** **بهاره** اجزای یک
منب با یک سبب و بایه و به نفع خسته و کوند و فنوس شیر کو سفیدنج لار
زنجبیل چهار فنوس انگوزه خالص یک فنوس میله باریک نشسته تا که به نخود
و از این سبب بایه لنگ نمیکند **نوع** **نهم** زیر شکم لاس شوقا و از روغن
کنجد چوب کند و از آتش با چوب سنک بود سه چهار روز از این به نخود
رله از شسته و مخلص با چه کند بطریقی علیحده فوط بعد از آن و اگر غلبه بسیار باشد
روغن کنجد تخم بنی بهار مغر ملوک کپوره جلد را کوفته بطریقی بقال خمر روغن کشیده

بسته از باجه ناکه بنود لیب کرده باشد و باجه هم چنین و شور بتدریج غمخ باشد

لیب و کل از دست کلدی مغز کنگور از مالون رائی سینه کوم کرده لیب نماید

در ویر و راندن زرد چوب بندال مورج سیاه مالون کالیز به هم یک دو

فلوس عالمگیر بنمکوفه کرده در آنکو موته علوه غصه تا مغلظه هر روز بدید

فصل ششم متبذرشش نوع مرض بر دو بانی پیش **نوع اول** زانو

قسمت یک گوشت نموده است بالادکم و زیر آن **نوع دوم** آب در آن

باشد **سیرم** استخوان بالاد **نوع اول** اگر گوشت کم و زیاد بالاد باشد موته و تاشی

بالا و زانو کرده اسب را غلطایند از استره باجه کم و دهنده ختم از باجه

جای نفوذ لیب نماید **عینیت** هر تال طبقه در آب خوب سخی کند و

ایس را در آب شربت نماید چای و موته و تاشی کرده اسب لیب نماید

مذکور نماید و اسب را استاده کند هر گاه نیم خنک شود از شربت این مذکور نماید

شربت

بنویسد یعنی شربت چند مرتبه نوشیده باشد بعد سیوم یا چهارم روز در باجه
 استره نیکو شود آن مالش پیش از دست داده باشد مالش بهتر از علی
 باشد و اگر چیزی جانوه باقیمانده بعد فاصله یکماه بعد کند تر به برود **دوم**
انت در آن آب باشد آنرا از ادویات خوب بخته کرده جای
 کند و ادویات شدت خشک و خیره در میان بر کوده از کوزن و آب بر نشسته آن
 جایک را بدوزد و از این سبب در جرم و پهن زخم تفاوت نماید بعد از روز
 دوخته را از استره ببرد و اندک آب گرم شده باشد و هر مرتبه زخم را به ساف
 و صاف هم کند و آن اللید و بالید آن برک منب را به نه بر آتش کوده
 بسته باشد تا که از اندون زخم بر نشود و پهن زخم را به شدن مذید **یوم**
 و بالذوق علی عده کند و همان طریقی بعد از آن **دو** **انت** در آنوه
 در اصل نمیشود اگر جای شده در از نشستن و برخواستن اسب لب

زخم بند عکده و جدا می شود پس اگر زخم زنی باشد و خطر جدا شدن بند مذکور مد
نظر باشد لازم است که کپورت زیر اسب استاده نماید یعنی چوبها زیر شکم
اسب بنهد و از آن نموند نشست تا که زخم نهفته نشستن بند و از اسب
ماندن اسب به آرام ماند و از اسب به آرام برادر شود و ورم باها کند
مضائق نیست و اگر زخم زیاده نباشد پس کپورت نباید بسته **نوع دوم**
خوبیکه زیر ارج اسب مافقی و زیر بالیدیه پائین اسب افتاد و در
محل نشستن یعنی در دوامیدن خنجر در آن پرگود و اسب لنگ کند
در بندل پاره گویند **علیه** اول موترایشه باله بران پاره دو جانب اندرون
و پرون گود و وجه پاره دو جانب چپانه بعد از این بک نمیب پاره گود
بران هر روز بسته باشد و لمیب کند **لیب** تخم مرغ سه عدد چوب
سیاب کفدر پائین میند آمیخته حله غایم در آن لعاب بسیار نفی
سید

لب نماید و تا مدتی همین دست و پادمانه بجا آید و لب را از زیر لب
 و انگشت بسته و تا که دفع و کواکسی نخورد و هرگاه منبت نفع دهد ببلد و داغ
 کلی آید هر دو جانب به لب بسیار خوب است لیکن بوداغ آید مویت و غیر آید در
 کسب سوداگر و کوندر و ربه عیت لب کم قیمت می شود و داغ
 به موقع بر بدن لب در باشد کم قیمت کرد و لب لب بود اگر را
 داغ آید نباید که در تا وسیع امکان **در یک آنست** در ساق پیر باله و خوف
 آواز میر طایع نامند اگر مانند لاج و ما مانند موته جدا شده باشد است
 بایست لب را رنگ کنند علیهم آن موافق تیره باید کرد **نوع سیوم** موته بر بند
 نوزد بار با چوب کونست موته پست یا دلثقه اگر از ضرب بسیار یافتن جدا
 کرد و **علیه** اول خنجر خنجر یک بر خنجر یک و بقیه از آن خنجر بقیه را
 به نموده و تر کرده از دهن تر ماهه موته لب پنج بقیه نماید موافق ترتیب

در در باب کله است درج است بعد از آن و سبک کردن و مالش بین
نمودن نفع و در نوع چهارم چکا دل است یکم از گرفتن خنجر حس رک
دوم از سبب ضرب رسیدن در کواریه عسلع قسم اول و دوم اول
چکا دل را سبک داده باشد تا که خون منجمد نرم شود از زمان خنجر از کف پاش
بکبر و از آن خنجر پاشی بسته و در کده بر آن چکا دل می کشد و می کشد به ترتیب
بعد از آن و خنجر را در او پاره واده مالمند کند و سبک کردن و مالش
پاشی خون در پاشی صرف بستن برای نماند کند از این عسلع مگر قه رفع شود اگر
جریه بایه ماند همان قسم کده باشد و بعد یکماه خنجر همان طریق بود
سوم استخوانی باله مند غنول می شود اگر لاد و است بیکسز او را عسلع پاره باید کرد
و عسلع کبر و جوبست باید عسلع کبر کچد سیاه کوفته پاؤنی رو چو کانی
از آن ماده و کوم و اندک سخت باشد از خاک و آب طلبیدم دور او را بر مخلوط

کتاب پاره و استه بران موضع بسته بالادان ثانی محکم حیدر از ریسمان سستی
بند و بوقت شام بی واکند او وید و در نموده او وید تازه بر و استه بستور
بی از خاکروب و وقت و شب کنایه باشد تا چیل وید روز و سراجی کاروب
و ساین فکر که را وقف کنند و نجاروب نقد لازم دارد و چون تازه آورده
باشد و آب را تا ایام مطور از جای بتن واکند ماکه پای آب شود و بعد
ایام صدر تعلیمندی کنایه سوار شود و چکا دل رفع خود شد
از سبب تعلیمدی و بسیار ماضی در سوار و ضرب رسیدن سم خشک و
و پیشانی سینه علاج اول سم تراشی کنایه خون کف پای بکیر و وید
ساز و آب را از جای بتن واکند و اگر پیشانی سم شسته باشد
کان کل از واغ این وید یعنی تیر مر سار بر مساو سم و از ابروی سم ماصد
کان هم کو بند بر این از واغ این کل مفاصله و واکند کل وید و این رگله

کلی گفته است اما تا آنکه رسم زیاده نشود و بویارید و کل فرود آیند و به
نعلبندی چهاره کرده از نان و آرد کم شود و ماواند در قدر پخته است از در و نان
کل و آون بعد چند روز رسم را با روغن و مردم مرهم خاصه چرب نموده با نان
هرگاه کل و رسم تراش نعلبندی بریده شوند به خودش **دگر** است
رسم در نیده میشود عیب کلان است و اگر با یالکت کند بر قید و رسم
است **کلی** اسناده **دگر** خوش پس از دریده اسناده در نیده رض نهایت
مد **دگر** اگر در سوار ی ضرب رسد خون چار در آن شود **دگر** اول
اکل موافق صدر و پیر و وزیر و موها بر رسم بنیاد و دریده اسناده است **دگر** کل
دگر هرگاه رسم زیاده شود نعلبندی و غیره موافق مرقوم الصدور بکار رود
ماله کل و رسم تراش بریده شوند و اثران باقی ماند و رسم نو تمام براید انگاه
نعلبندی کرده و در کت کمتر آرد و رفته رفته در سوار مختار است

کلی

پرو قسم دریده یکی صفت و دانه و زخم و در موسم ربسات کردن منع است شاید
 کرد و بر درید رسم و بر کل ناسم شاید **موم** چربی روغن کاو و روغن کبک
 ال همه را وزن برابر گرفته بر آتش گذاشته با هم آمیخته مهم سازد و بعد به شدن
 آن آب را پی نعلبندی نماید داشت و استاده دریده به نسبت دریده
 عوض خربست و عوض اشکال است باید که نگاه به شود از آن فروخت نماید
 داشتن خوب است و دانه چو اچس کردن پای ناسم اگر ضرر باشد
 اول علاج یک پای نماید بعد به شدن پای دوم محل را در قصد لیه به آب شود
بسیار آب پی نعلبندی و ضرب در سم خون مروه شود از آن نیز رسم
 خشک که دو و مثل چای و مثل سنگ و کوئت از صد لیه و بعد آب لک
 کند و **بسیار** آب بر زمین افتد مردمان دانند در سینه بنید شده است
 و آخر الامر رسم **بسیار** را کوئت ظاهر شود علاج نعلبندی و رسم ترا

موافق قدر کنند و همین دستور کردن باشد و راه مایه خواهد شد **بیمه**
ان زراب کرد و ازین سبب آب لنگ کند از اسم خوره گویند **علاج**
بسیار سم تراشیده کرده و کوسم تراش بر آنجا رود زخم شده ریم
و آب بیرون آید و دهن انداز سم تراش ک داده کرد و چون قلعی باریک
خورده و ران پر کرده باشد ماکه به شود بعل آورده باشد به شدن
نعلیند یکین بنده سوار شود و لنگ نخواهد کرد و **بیمه** را **علاج** و **طبیقه**
شود و یعنی از اندرون موسم و شود و حالی به انداز سم و **طبیقه**
مانند و اگر حالی شود و آب از بالا فرو و می آید و ایم مرعاشد از آنرا
رسبای گویند **علاج** زرد چوب چون قلعی سائیده در آن برکت
و از خرم موضع ساز و یعنی از سم نامی از جرم موزه را سته کند و او
مکود را در موزه پر کند و زیر سم داشته و سم در آن گروه بند

از آب کامی بند و ناکه بنود همین دستور کرده باشد **دیگر بعضی** آب را در سم
 از سب بر این هر علیج نشسته باشد گوشت در آن پخته شود کم و زیاد آنرا که
 گویند **علیج** آن گوشت را از استخوان بریده بید بپوشانند پخته انداخته از داغ
 آن خوب گرم از آتش کرده داغ دهد خون جاری می شود و پخته شده بر آن
 خنک اندازد و چون بپزد بپوشانند پخته انداخته باشد در چند روز به خواهد
 و از آب سم را نوشانی ندهد خشک اند **دیگر بعضی** را در میان نیاب میخکند
 و فرو برد آید آنرا که گویند و گفت سم اگر همیشه از آب تو باشد بر نیامده
 از این علیج هر دو رافع شود و آب به کرد **علیج** اول سم را شیج کرده نیار او کند
 بید بپوشانند خشک را بپوشانند پخته در آن بنامید و باید آن عرق لیون انداخته چند
 همین دستور کرده باشد بعد عرق خشک انداخته باشد و پائین را نوشانی ندهد
دیگر بعضی آب را از ریش خرب در کف یا ریش لوباری در از ناک میکنند

این را در بند پی توانه گویند **عسل** خشت در آتش خند آن کرم نماید در سینه شعله آرد
آب بر و پاشید و زیر آن سه مرتبه بایست لنگ و اندوختن دویم را و دارد
همین طور دوسم مرتبه نماید و اگر خشت نباشد زمین را خوب کرم نموده عین عمل نماید این
علیه در اوج مرض باید کرد و لنگ و در خواهد این عمل را سبک گویند **عسل دیگر** در توانه
جدید و قدیم را نافع است **در کف** بایست و آن کف را با آب و آتش خند خوب کرم نماید
تا ناز نموده مابین پنا و کهنه بایست هر دو طرف در مکان است آنرا گویند بر آن دو
کل دهد و یک کل مقدر نوک نین در کف سم دهد و نیز **در کف**
و دفع خواهد شد و لنگ خواهد کرد بار بار آرد نموده **دیگر** اگر در بایست اسب موع اند
که لنگ آرد و کرم بر آتش خشت آنرا گویند بر آن نموده در سه چهار روز تا هفت روز
کند به شود و لنگ نخواهد کرد و بهتر و آرد نموده بستی کند تا هفت روز تا که به شود
گوده باشد با بون عرایع یا لاله نوری عید و خوب ایمن و لایع پس در تخم مرغ
نیز

شراب فاصل بسیار صید هم در آب میزدند و آن شب که کم کرده بپایند
 و بالایی آن بکشت پیچ در بند و بعد از آن پارس و نیمروز و بخت و نور کند لیکن از این عمل
 بیشتر خوردن آب آنرا از استرک میکنند **فصل نهم** مستبذنه نوع در امر اخی بود و پاشی
نوع اول بده و بکر بده و مقدار از اخی شوند مشهور است از کبب ضرب مبداء **نوع دوم**
 را از رسی خواهد بود اگر رفتی بده ام محال است لیکن علیح باید که دوازده علیح بده
 و بکر بده و طرف میخورد **علیه** زبان خور تازه آورده در نیم بوی زبان نوزن بخندید
 و منند چیه نوزن بپرون کند و بوان سحر و سنا کبار آتس نموده اند اند و طریقه
 هر کوزن صلد میزد و او و بیه پاشیده است بر بده و بعد سه روز بپاشد و اگر بپاشد
 منواتر سه مرتبه کند پس نوزن شد بده و زخم خواهد بود **نوع دوم** از آب یکصد مرتبه
 نوشیده و بپاشد و آنرا کم بپاشد و از آب نشانی نفع است و بپاشد
 موی آنجا مندا و خسته کمتر آید و در مدت نه روز اگر زبان نو بهم بر سر و اگر نه به بی زبان بود

بملا آورده باشد **عصید دیگر** آرد و ماش بند توته نیک در صورت منقح اند
وزن برای گرفته سینه عرق چون انداخته موافق بدنه بان یعنی نیک و نفوذ
مسویا آینه آتش گرم کرده بان نان مذکور را از یک طرف بخسته کرده از طرف
دوم در خم است بر پاره بند و تا روز پنجم رانکشید بعد سوم روز پنجم واکند و پنجم
نیمه و چینی دستور است بپزند و بکنند در روز نهم بعد از نیمه بر پاره زخم خواهد شد
او آبار هم روغن شسته به سازد و زخم را با آب شسته و صاف و آرد و پاره را از زیر
عصید دیگر تهر خاردار خوب گرم کرده از میان دو پارچه بگذرد بان موضع بندد و او
را نه نیکشید تا رفع شود تا شب بعد از روغن شسته در آب صاف کرده
به کند و فیلد بان بایست نیک کشیده یعنی بگویند اندرون قسم نتران به بایست
نیک خواهد کرد و جعه فیلد در باب پنجم در درود اریه گفته شود
بر آن عمل نماید **دریم** موثره در مقصد اریه میگوید مشهور است در قسم
یکی

۶۸

یک بادیه در دران آب نباشد **دوم** آب **قسم اول** آنکه با دی پت **عسل**
 عیده چوب لوده سینه در باره بوی کوده در روغن کرم و کوده موزه را
 سینگ و عسل و دیو را با پت موزه نیز و چند روز بهمان دستور کوده باشد
 موزه خواهد شد **دویم خوراندن** لوتاجی سهوا که نیده پتگیه موی
 سوآدیر سیاه باشند کوخته کوده وزن برابر گرفته سینه در آب
 و درم باب سد ام نوش نیده باشد و قند سیاه یک فنجان تا که داند بخوراند
 و روغن خوراندن نیز دو قسم مایع است **دیک** که با کوزه نیده کنیم با و تهوره دار
 آورده و مغز او و دروغده سهوا که مذکور در روغن و غده و تهوره از روغن و از آرد
 موی نیده کوده و با لای آن کدورت از باره کرده در پنج نشانی از باره کدورت
 و نشانی و تهوره کدورت با لای تهوره نشانی برود که دو و او به کد
 و باره را در روغن و سهوا که و تهوره تهوره را گرفته لای در دهان

یکم فلوس باد و فلوس و در تابستان تا یک فلوس در آرد و موته
خلول بسته پیش از آب صبح و شب چهار روز و کپور به تابستان یک روز بدید
بسیار نافع است و بسیار آرد نموده و محبت **قسم دوم** آبله از آرد
مروارید در آب نوبت میدن نیز نفع دید **قسم سوم** جگر کوفته را بابت دو روز نموده مغز را بده
در عرق بچون انداخته در افتاب و در هرگاه خشک عرق مذکور بار انداخته بچون
و لتور چهار مرتبه عرق انداخته خاک کند بر موثره قدیم و یا جدید قدری ازین
جواد آرد و در عرق بچون سخی کرده یک قطره بر آن موثره بمرد و جانب
ببالد بدفعه موثره و جانب و یوم بوئی صبر و استخوان بچان بخانه علف
برگ آرد بر دو جانب داده بندد بیوم روز یک پدید و مرتبه بچان بخانه علف
شش روز شوند بایه لاسی خواهد کرد کل زرد در آب حل کرده بر تمام ران
و موثره لب یک لاسی بسیار خواهد مضایقه نیست نتر حنظل انداخته آب

از موزه و خوبت سیب از گل مذکور کرده بابت و ناله نگویند
هر که موزه خواند باید چوبست بلیکن قیارت و آب و تاب و وایه مطبوع
دین از استوار است بخواند **علیه** دیگر بابد اندر این کعبه و در آتش
بهتر کرده پوست دور خود و در مسکه بار و غریح و با و آن را میخند به آب بدید
و که را بعد از جسم او خوراند ترتیب خوراندن سه روز بدید و باز نماند
بدف صله میخند واده سه چهار روز بدید و زن ادویه موافق حد است و اگر آب
میخند الین را بدید موزه و پده و چهل و غمیه بهیچ علت نشود **دیگر** دورک و لب
بهتند و این همه کسی که گویند و در اصل بهیچ بهیچ است و در مرد و بلیق
مقدار دو نیم انگشت چاک کرده آن مرد و درک را برودن از خیز آورده بهر
دست که نیز بریده کند ترتیب این است هر آب را غلط نمیدانست و با
بسته در میان ران باند موزه و با برک لب صله یک انگشت مقدار انگشت

از استره جاک در از کند چنان تقدیر لازم دارد در کوشش و رک بخت در دیده نشود
مگر در پست جاک نشود بولست را با با که دوشاخ آهوی با قریح دیگر نیز مندرج باشند
از آن رک را بپروان کشد و هر دو سر رک را بر آورد و متصل بر دو کوشش زخم
از اویشم حکم مند و بعد در میان هر دو بند از استره رک را بر دوازده برسد
اویشم خنجر قریح نشود و مندرج خواهد ماند و واسطه مند و ادنی محضی برایش مندرج ماند
خنجر است و اگر خنجر قریح نشود نهایت نکالت امرالحی ترتیب بمهر آرد و در جرم
جاک را با اویشم و کوزن بدوزند و از هر هم به یک از دوشش از علی رک به یک کوزن
علیه کامالت **علیه یک رک** یک رک یک رک و بعد و او به دوشش خود دارد و خود
بر او با یک دلب بستد یک رک را از دست گرفته بر آتش گرم کرده بیکبار بر
موتنه مالش و او در اندازد عتیق قسم تمام رک تا که کوزن کند و او را بیکبار بار
دویم یک رک بر موتنه مالش بدو در سه چهار روز از آن میان آب بعضی را
نمک

کشته باشد به نود و علیج آن در فصل بایستی پیش درج شده همچنین است

آن نیست **علیج** از کوهت مضمت س رند و بسته رند و پایش ایست غایب

و باید در هر اسب مضمت کوهت بسته باشد که ننگ نخواند محمد است

نوع پنجم بوکوه مانده هر منقوشه ها آنجا دور نود و مشد و ادجکته افتد

خارش کند **علیج** شور به ماهی بران طله کرده باشد و از آب ننگ

نیز نموده باشد و هر هم نیده توهمه در علیج کجوره درج است آله بند از آن

نفسه باشد ورق از آن ننگ کجوره فرو رود خواهد آمد و به خواهد شد و قوه

رک به ترتیب بگردانند **نوع ششم** امراضی سم و علیج آن مو

بایستی پیش کنند این همه را فهمیده بعد از آن **نوع هفتم** بران با اسب

خود را بر زمین کشیده روان نوق **علیج** خنجر بزرگ و از خنجر

بگیرد و دو دایره عرضی اینم در میان اندرون ران کند نیم ننگ

بفضل الهی و الله علم **باب سیوم در امرانی و علیی قاج نام خنجر است**
منقول بر چهار فصل **فصل اول** مشتمل بر بیست و یک نوع است **نوع اول** پیچیده است
دو قسم است **نوع اول** دوم سیاه **نوع دوم** سفید است و در دست نیاید نمک کند
هر یک چهار فنوس باریک کرده و در چهار لار روع کا و آمیخته نمد باخته هر روز
به آب سرد و چند طور یک عورتان گوشت با کوزن و بدین خلیده او و به کمال بندن
هر یک بند آبی فرافند همان طریقی کنند پیچیده سیاه و سیاه آمیز شوند اگر خنجر داغ
سیاه باشند آنرا این علیی موقع است و اگر بسیار باشند او و به دهند و در جو
نوع خنجره نموده باید داد اکثر سبب **نوع سیاه** پیچیده را در داغ سیاه
در چشمان و در اندام نفوذ کند این دو لار خنجر است پنج لار سینه آمیخته در
آفتاب تا سه روز دارد و همچنین در آن روز تواند خورد این بدن و او تخم دهند این نام
نوع است و در دست نیاید و در دست نیاید و در دست نیاید و در دست نیاید

کوفته خفته کرده باید داد **نوع دوم** باوقیعت شهرت چاق است **رنگ**
از منبش در آید **دوم** از پس در آید **سوم** بعضی را تحت میزنند **چهارم** بعضی را
نوم **پنجم** آب دیوانه نشو واد میزد و بگوید اگر نه الهی علی کافیه و الله نه
خطر جانی است هر چهار طور را معانی علی کارگر نشو **ششم** مردو چشم بند و حاش
تا در یک دارند و محاطت با غافیه با بر سر رعایت موسی ازیم کند و خاک
سود و در چشم کشند و آب گرم نوشند آب سردند و از نقصانی که در او
و او به کم ندند **هفتم** سبها واریت بول بجوایت مورج سیاه ببلد خوی و کلدان
ببلهور کوته هر یک دو غلو سی میده بوزنی تمام او به روغن ارند امبر غوده
بجز از اند و خاکم خاطر علی نشو او به داده باشد و نهایت معناد این مرض نیست
و یکوز است **هشتم** دیکر بهار نیک اندر جو کعبی باونک که ببلد در از ببلهور
زنجبیل چترک دار بند بود و در اسبند کند یک آن فور رسایا مبر بول بجوایت

اجمود کلونج کتیا مدوکه نیس اریه رتک سبهاو هر یک دوفلوسی
 و دو جند ان روغن ارند انداخته تا سه روز بخوراند **علیه دیک** معشع و و انار
 بنه کرده در روغن کنجد آمیخته بخوراند و اگر موسم سبک منبر سبک باشد و بگوید
 نیز به پرواز سبک که حکا اگر بر زمین افتاده استادن به آب اشکالست
 باید مردم بجمع کرده آب را استاده نماید و آب بگوید و در میعاد این مرض است
 خنجر از هر چهار پاش و از نیا کوش دوم به ترتیب و بتدریج بگویند که خنجر بید
 بخورند ماند و اگر خون از این جا و یا بگوید که خنجر بگردن و پاش با خوراید ماند و در
 ابتدای مرض از بدن آب گرفت نشد باشد در نشستن و برخاستن
 تواند این علییه باید که **اول** آب را غلط نموده است و پاشی بسته در هر دو یک
 چشم آب از نوزن ریسمان کرده و کسی است خواه آن ریسمان را چنان
 بگوید در چشم کشده و اما ندید چشم تمامه خوراید انداخته تا ماهر ^{نمیکنند}

همان طور است که تانیه را با لاله از چشم کرده با کشته بر دوازده چشم بنامه بریده
نمایند هیچ مضاعفه نیست **علیه دیک** و اگر آب را از راه دیگر قیصر در آمده باشد آنرا
حققه او مایه کنند **انیت** انگوزه سها که زر در جوب با بونک ز جباب
سینه در آب جوشانیده گرم خوشی آنیده داشته بکار بند و مرضی عایدی
از این میشود که آب در چهار و باز و درخت است باشد و با این از زخم
و چشم یا بوزخم بر بدن آن آب باشد بر آن افتد چنانکه نشود
قیصره بدن او درخت کرد و نیز و اگر دو علیه عایدی و قیصره این است **علیه**
بهر بدن آب قیصره غرور درخت شده باشد تا به روز باید که شیره
برک انگ شیره و گوشت شیره برک و قیصره های کنگنه سه بهی و غرور کج جود
سینه مخلوط کرده خوشی دهد تا که تراوت شیره با و غرور جذب شود غرور باقی ماند
بهر بدن تمام بدن و اندام را کوده باشد و در گوشتها را و غرور کج خالص اندام

و بنده در گوشه ها دارند **دیکر** اگر بیدن اسب زخم زاید باشد یا کم از آن هم چنانچه
 خود چنانچه ترقیم یافته است بجا تپا بید قلم لانت سپرد کنند و قیقه مایه تپ
 بر اندازد و تپت چهار گاه بگردد و اگر چهار تپ باشد از عفت یک گاه بیاید و در دست گرفته
 از یک طرف استی داده کرد و بگردد اسب بگرداند و تپت های آن بزرخم و بر اسب افتد
 آنرا از دست انداخته چهار گاه بگردد و اگر گاه کند و گاه باشد این اسب را بجا تپا
 لانت سپرده ام بر روز پنجشنبه طور کرده باشد تا که مایه تپ و زخم باشد و قدری
 نمک را اندک کافور و عود یا زریه دوم بندد و تپا به طرف پهلوی است آنرا
 نیز بپوشد و نیمه بر آن اسب بزرخم گرداند و در عکس و بر آن افتد و محراب است از این
 چنانچه از آن بخازد و گرد و اسب را در قفصه و چنانچه تپ و تپش نباشد و علی بن
 و اگر ندید و هیچ نخورد علی بن **نوع سوم** بعضی اسب خود خوب و روان خود
 و دماغ و گردن را انداخته و خود را بگرداند **نوع چهارم** اگر بگردد و در آب نشود

Handwritten mark or signature at the top center of the page.

بناک تا هفته یعنی وزن کشت میخده و چشمها بسته و تاریک دارند **نوع چهارم**
میکشد بر زمین بهوش افتد **نوع پنجم** و اولاً در آب بخت کرده تا چند روز
وزن هر روز داده باشد **علیه** کرم که به پنج شمش علی او در بیهوده کرده کند
از بیم هر از بیم آنها بهر کوفه از زمان بر آتش داده و دو آن بدماغ آب برآید
نوع ششم تمام بدن آب از باطنه خود شستش تواند کرد و باوشکشی و **علیه**
قند سیاه و اولاً بهوش با اولاً را میخده هر روز بخورد و در غلظت کاه نیم کاره را بهوش و کوزه
یعنی وزن هر روز بلذایع خوراند **علیه** کوشش شغال و اولاً زنجیره هم را بر کرده یعنی
وزن بلذایع سه روز بعد اگر نفع دهد زیاده باید داد و حمام اندام آب است و در آب
از روغن سرخ مالش دارند **نوع هشتم** گفته که با بعضی است از بیم طوار سکنه
ممنوع خود چشمان آب و گفته اند که اگر در آن روز شش آب غنی بنظر آید باید دانست
در بیم جان باقیست و سکنه شده **و بعضی** کوهن بطریق کوهن کوهن دارد و کوهن

در چشم هر دو ماهی بنظر غریب **علیه** دندان این ماهی داریستی کرده در چنان او نشند
 اگر دندان این ماهی و شکستگی غریب اند **ما** **س** زعفران کلاب مشک جادو می
 سینه مخلوط کرده هر دو صلیق اندازد بسیار و کلونجری اول کجایه مورج سیاه بید
 و مخلوطی هر یک پنجم روز رخسار از یک لاس شده مخلوط غده سه حصه کرده تا سه روز
 و **نوع پنجم** آب بسته روان توفی **علیه** از رک بنا کوشی خمر بکشد و وقت
 روان را و همی با و لار هر روز بخوراند و آب شیر گرم هر روز نوش کنند
دیگر مارت زرد چوب کوفته آرد موته هم یک چهار فلوس با هم مخلوط نموده
 غلوی بسته پنجم سر مایک با کس و در پنجم کما چهار که طریقی از آب
 و قایم و دارند بعد از این قایم و آب بکتید این عمل تا هفته نماید هر یک
دیگر مینی پهلوی است و تخم لکود و سینه در شانه آن زنبه تر کرده
 دارد که الصباغ با نام بدین تا سه روز **دیگر** افیون از نوزده پیلور و یک

استندج باونک کوه کتایر خور و موبار و یک همسن بیک محله خشت
کهنه یک چهار دهم عا تو و خا ندم شک قلم یک دهم قند سیاه کهنه چهار دهم یک دهم
کوفته و قند سیاه چهار دهم غلوه بسته لکانه هر روز یک غلوه صحر بدید و تاسه
دانه موقوف نماید و آب شیر کرم داده باشد نصفه اهر به خواهر و هر شب
دخت شوی و باند شده باشد و یا سینه کران باشد آب شیر کرم گوید
منفعت کله و آید و آب سرد و نقصان کله است **دعای هشتم** کهنه با و است حبابه
کهنه با و خیزد گوشه و اینهم همان طریقی است اگر در ابتدا یی غلوه آورده باشد از
رک صفت اندام و رکبایر شک خفتش بد و شش و بقیه کهنه با و است
هر گوشه و بوی مشک بهور که باله خوش **دعای نهم** در ابتدا از شر و عین مرض
ادویه دهند از دودن ادویه بیرون ظاهر آید اندرون چشم نباشد مایه
رهم و دانه را آورده و در آب سیرف لاجوش بند نصفه آب باقی داشته
باشد

باز گشتند **نوع دیگر** چرخه زیزه سفید هر یک چهار فلوس انگوزه خالصی نمیکوس
 تخم نموده و دو فلوس سائیده بار غنچه کا و بدیند چهره برون آید **جدید** او به نجسته
 کردن کند و قشکله نرم شود چاک کرد و ریم برون آید و از ریم به رسد
او به خوراندن شش خالص نیم کار بدیند خورند و کلدان به عسل زرد کلدان
 شش از دو چوب هر یک دو فلوس انگوزه خالصی نمیکوس جمع کرده
 سائیده مخلوط نموده و در حقه سائیده یک صبح و دویم شام و بهر دو آنه موند
 یا موته خوراند و جائی که بهر باله مغز نیست بهم جائی میخورد اگر بهر دو جانب
 بویید یا نه و بعضی بهب و بهنج میزنند از اینم لاس مثل که بهر مغز
 بناید که در عسل آن سبک کردن و لبب کشت در بیده نموند آنجا در را
 بهتر و نه است با در چهار سحر و زرفع شود **دیگر نیست** علیقا صلیقا است
تعلیم کن اگر دیگر که هر از دست خط باشد و به مرتبه بهانی را خوانده مرتبه

روغن از ندامت به بند سداب را چرب کرده و از باجک حاکی سبک و بند
نوع اول و از **دوم** بریدن اسب و درشت و بعضی بکنند و چت افند **علاج اول**
خون کفایت اندام بکیر و بسیار کوی با رنگ مال کنونی میخیزد رنگ کمار برکت
رنگ اری حرکت امار پوست لنگر ده امار و رنگین اب جوشانیده ده امار آب
ماقیدار و روزانه به اسب مقدار یک امار ازان میدار باشد **و دیگر** سیاه کند
بیک و روق لیون سخن کرده بر جبط بالاید و اکثر بار و غن هم چرب کند
باشد **نوع سیزدهم** اگر بریدن اسب چت و باز خم شده باشد از روغن
بایست مریم سازد و با اندا اول چرب ازان کرده او به خشک الاید ازان
روغن مکس خود ثبت و در موسم برسات استعمل لازم است و چت را بر بند و
و نادر بدن مدیده به خود شد **نوع چهاردهم** اسب سرد شود و بهار و غن کند
علاج رخیل مله و پیل و راز سائیده بریدنش مالش کنند **و در بیهوشی**

درنجیل پیل خور و مکملان پیل پور چنک چون هر یک نیم فلوس سائیده و زده آثار
اب چو شائیده چهارم حصه باقی داشته همین وزن هر روز تا سفته مانا لوسیا
دیکم بر آب راعی یک یک بریدن اید و بپز و باروت یک فلوس قند سیا
در فلوس امینة کولی بسته فی الفور بدوز بکمر و زیاده شود **نوع پانزدهم** آب و ریز
اکثر کر یا از اری شود فقط را در چشم افتد و دل اندوی باشد **علاج پانزدهم**
زیره سفید سرده کل پیلش بر یک چهار فلوس بکمر و در یک انار شکر ری
مخلوط کرده سائیده بخوراند **دیکم** مومیا می بکدرم بول کبرائی یک فلوس
قند سیاه یک انار سائیده امینة هر روز تا سفته خوراند **علاج دیکم** بول
کبرائی یک فلوس شکر نری یک انار یک سنگ در فلوس سائیده علی الصباح
بخوراند **نوع شانزدهم** سل و قسم **بی نزه دوم** **علاج نهم**
هر دو یک از میان هر دو بلاق بپزد و کروه بپزد نماید چنانچه در مجموع موهنه

۷۷

درخت و هرگاه که پدید شود اینجا و آنجا کل این آثار کرده بران وید و باله
و آن کجند که سوزن حرک سید و رکابی بار یک سائیده و در روغن کجند خوب کم
کده پخته باشد و **ویجول** مویج سیاه شانه شده خالص هر روز
بین از آب فوستانندین منجر آئیده باشد ماکر که حب ورم و اما من یا بهار قع
شعور **دیکر** است باب **دیکر** سید کوفیه کلون میتر و یکانه یک سبیل
خودل جینا هر یک چهار فلوس از آب سائیده تالبت و کوز برین منجر آئیده
باشد **دیکر** بار و رخت است باب **دیکر** سید کوفیه کلون میتر و یکانه یک سبیل
یک فلوس سائیده تالبت و کوز برین منجر آئیده
دیکر تهور خاوار معده آرکیده است آورده از اندرون جای کرده اول روز بکند و
بهد و روز دوم دو عدد یکوم روز **دیکر** سید کوفیه کلون میتر و یکانه یک سبیل
از آرو گندم و منشی خورده در آتش پخته کرده و سرد نموده کوفیه آئیده

بعد دانم روز خورنده باشد و چنانکه بگوید و آنوقت کرده چنان طور بگوید که

باید کرد پس چهار عقیقه بعد از آن **تغییر در کلمه** و درنی و دو عار و ات دادند حک

سودائی من برک است و برک متوکی لاله الله محمد الرسول الله **و دیگر**

در هر کوشش باید بار بخواند و قیصر غار شود و بار و روضه بخواند **و دعا و برک**

این است بسم الله الرحمن الرحیم افواجا کور حجت یاجی یا مقوم رخصت یا الهم

الرحمن **و دیگر بگوید** کوره فاتحه من الله صی تمام بخواند و در هر کوشش باید رافع کند

و در وقت که رافع کردن آیند عاکی خواند **این است** بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله اُسکن س الله و عرب الله اُسکن و یقرل من القرآن

یا هوشفاء و رحمت المومنین و لیزید الطامین الله را بر هر کوشش باید **و این**

و دیگر معیت هفت بار هر روز بخواند و بر آب دم کرده باشد **این است**

هشش حسش **و دیگر نهد** یکدرعه و چهار کوزه بار بر سینه نو

و در هر کوشش

ویکو به چایه و بخت کس عالمگیر و نقش معظم رشت در گوشه بار به سته
 در خلوتی آب بند و چهار کپری بسته واده بعد از آن از خلوت و اگر ده بخت کس را
 شیرین فاخته بنام اسم معتبرک و دوده تقسیم نماید و در و به و باره را یک میسجی حق میدا
 این عهد گویند و عهد نمون مالیت و یک روز پنج دوا لکنه بار با از موده **نقش**
سید احمد مالیت پوری و یکو این منتر رایت و یکبار خواند
 در گوشه دم کرده باشد یا یک هفته مجرب است **منتر این است** کا چکا کوت کیور کی
 کهای جهان لبی هتر او به مایه کاکه برکت باسی کمال کرمه حانکا
 کو تپا یکم بهو ط بتری بیست هو جای **این عمل** مفصل است نفا کمال
سلسله خنک آب از سبب ناکه کو حکا یا لند کور شد خنک شود پس از او کتون
 و علی موافق آن غوغی موقع است **و علی** در کو خنکها در دست نیز بکار رود و در
 محار و با سموم می و روز و خنک باتان تو همان قسم به آب نیز تو غوغی با سموم

در هندیت لویی گویند یک بند از کنگ کو یاد در بدن نوزن حلقه اند از اینم **نوع سوم** شربت
این نوشیدن آنرا نیز نافع است **نوع پنجم** بسیار زعفران را بنده باشد و تمام بدن
خونی بر آن خوشه کمال افسرده تمام جسم آب کرد و خطر جان دارد و باید
نیز چسبیدن تواند و اندام گرم ماند **نوع ششم** کل کلل بدید اگر نباشد کل در تالاب خشک
تر قلیه میماند آرد و عقیقه از شربت لایزال آب کلل و به آب خونی میانی **نوع هفتم**
خود اندین صند و در روز پنجشنبه فلوس قند سیاه یک لایزال بنده محفوظ کرده
چنان وزن در روز تا عقیقه دهند بنده **نوع هشتم** زهر باد و زرد آب محفوظ است
از آب و خمر خشک شستن خمر تمام به **نوع نهم** خمر عقیقه گرفتار نافع است
از وجوب یک از نه سفید هم یک در فلوس سیاه که کل فلوس قند سیاه یک لایزال
سفید محفوظ نموده تا لایزال بگیرد چنان وزن بنده خوراند **نوع دهم** مریخ سیاه
زنجبیل با و یک پیچوراجو پنج بند است بنده ال کالیزیر یک کو جرم وزن و آن گرفته

۷۹
 گفتند که در دیش از چهار روزه فلوس و بعد دانه بوقت شب چهار فلوس خنجر
 خوراندند باشد و اذن دانه تا چهار و پنج روز رفع است اگر ضرر داشت چهارم حصه دانه
 را آب بپزند و **بسی** آب را از دانه باورند و غوره بپزند و آب ورم کند و کایر
 مخرج سپاه همة هر یک شش باور کنند و کایر دانه ورم کند و کایر **نوع دوم**
 باور کنند و بقیه کنول با چغندر ادر را نیز منقح بپزند و در دیش آب از دانه
بسی آرد و جویند و بقیه آب انداخته بخت س از دو کم خوش آیند و بدست
 آب بپزند نماید و باور آب کنند از این عرق بسیار کند لب و در دیش
 و غوره چند مرتبه بپزند و باور آب آغوش و نیک خواهد آمد و آتقان نیکو شود و در
 تمام زهر باد و زرد آب **دوم** زهر باد و غوره بپزند و باور آب و هر جا که
 در دیش شکم و جگر و کایر شش باور کنند این غوره بپزند و اول کایر و باور
 کایر آورده در آن روغن زعفران اندازد و آب و دانه و در دیش

کودک کتورس بگرداند و چهار قطره آب در آن انداخت و دوم بار آب کودانده
۳ قطره اندازد و سوم بار کودانده دو قطره آب اندازد و بعد گاه سبز در دست
گرفته روغن از گاه بچسباند و افق خوانده باشد **افق اینست** یقین باین گاه
کایور باوی باب **بفضای** تفایا بد **نوع** **بسم** کو حکا اب نوزده **بسم**
یک اب لعاب سپید از دهن کند لبیک در و رطوبت **مید** **دوم** **نوع** **بسم**
تخم مرغ از ف و غن **نوع** **دوم** از کر مر باشد **چهارم** از تب **پنجم** کرم کود در شکم
اب به افق **ششم** باد سموم در دهن کون و جهاکه گویند **هفتم** اب را خون کم خوب بسیار
خفک کرد و نقطه سیاه در چشم افتد در آن محل خون نباید گرفت ادویه سروا هم
هشتم دمه **نهم** سنگه باد یعنی آواز شنید **دهم** دهنش **یازدهم** سنگه **دوازدهم**
یکر اب خفک خوب **سیزدهم** باد و خنجر و زکام جمع شده غلیظه **چهاردهم** اب
نوزن خورده باشد **پانزدهم** سپهر زباده خوب **شود** **نوزدهم** باد و کرک **هفدهم** موی کرم
در رگ

که در کمر اسب پیدا شود و آن خوش از آن باد و در آن پیدا آید **بهر روز** سبب بیماری است
و فوطه نشسته باشد **نوروز** از سبب بسیار ناخوشی در کمر است **نوروز** برای سبب را
در کوفتگی نفوذ از سر دی است آنرا از دیه او وسط دهند و کوفتگی را در کمر او بپاشند
نافع است و خنجر اسب کوفته هم که بر کمر بگذارند بصر و قدرت از زبان و تپان باید کرد
هر گاه که همیشه مقدار ران اسب کمدی و مقدار اسب خشت چینه از دست میده
مقدار نیم لاف در آن مخلوط کرده بطور ران اسب از دست یا اسب خوراند و یک بار
در اسب کمدی نه آردند رفته رفته زیاده کنند و دانه موته مونک چینه با آرد او ده
طعمه که در اسب کوفته از هر طور باشد بدین عمل خوب نفوذ می شود و خنجر
عقیق اندام باید گرفت و در از زبانی آمدن **نوع** است که هر گاه بیکه گشت
اسب در دیده نفوذ ضرب رسیده باشد و آن کسی که در **سبع** بپاشد و آن را
هر گاه نیم لاف رنگ تنه یک لاف ببول ماکه کا و سائیده آنجا بنده و از آن موضع خنجر

بکبر و و همی او بر رطله کرده باشد **فصل دوم** مشتمل بر پنجوع و تری از بطور
اول از باد شش حق آن عید و و هر روز یا در شب آب دم کتد و بتانه موافق با باشند
و چشمان و آب نهند و موئی کنند ام و خواسته ماند و قاز و عین جبهه بسیار آید
و اگر در شکم کول خیزد **علیه** کوزه زنجبیل یک تنه فلوس در آب میند جوشانند
هفت روز بهی و زن بیدار نم و **علیه** و یک بوک نم زنجبیل و خمر
چو اینها بکوبی بیدار کنایه خور و و کلدی هر یک نیم فلوس جلی عجم و مغز کتار
آب جوشانده و و ناریه داشته بیدار نم و هفت بانه نشاند **نوع دوم**
از انجیر شش نم و ز میانه نشاند ام گرم باشد بتانه سرخ و سر افکنده ماند نشاند
و درم بسیار نم و نشاند **علیه** خمر نمک که بکبر و زنجبیل و آله هر یک چهار فلوس
شکر و یک کتار میند در آب جوشانده بانه نشاند روز هر روز و **نوع سوم از باد**
دک بتانه سفید نهند و چشم ریم آلوده ماند و وقت صبح و شب باشد **علیه**
علیه

پخته مورچه سیاه زنجبیل یک دو فلوکس کند یک ام برک نیم نیم لاسینه
 در آب جوشانده و با آن شستند **نکته** نکست بریده مورچه سیاه هر یک بندرم
 بآب سرد کرده و بر بنیر هر دو بیدق چکاند و همین وزن ادویه خولط بدن و تاسفیت
 دهند و آب را غلطایند **نکته** باید داد **نوع چهارم در غلبه غم** آب پرزد تا نو بقیه کام
 سیاه فود و بانه سیاه و زبان هم سیاه و بان بود اگر چه بد و است لیکن عسلع باید کرد **عسلع**
 خون صفت اندام و زبان بگردان فور بگردم در آب سخی غمیه با آن دهند و اگر
 غلبه ضروری است از آب سرد بدن ترکند و البته نباید کرد و اگر آب خوابید
 بپزند پودند **نوع پنجم در غلبه آب** از چشم آب روان غلبه پند آب
 چشم سبده و قدری بنفشه و دل بزنند و شش آب بود و آب روز بروز خشک شود
نوع ششم مورچه بیل در از انکوزه بهار کا خیار زیره سفید فلوکس مرغ دخت لاف
 موته بیلد آمد وزن برای گرفته جو کرک غمیه لاف دارد و ادویه بخلوکی پاره

آب جوشان فیه یک لار باقی داشته بماند و نشاند **فصل ششم** خارش

مشتمل بر چهار نوع است **نوع اول از باد چشم** زردی و سبیدی زنده و اندام بخار دارد

و حکمت بر بدن افتد **علیه** چوک بنفلوس با یکی یک لار کند تا یک نیم فلوس

سیاح دو فلوس مخلوط کرده و نیمه در روغن کشند که لار گرم کرده و در روغن

مرهم کخته و ف بدن آب خارش را از باد چاک نماید و بر حق و در روغن کشند

تا سه روز لیب باید بختد سیاه یک لار بر یک بمول نیم لار بلیله زرد و بلبلو

هر یک چهار فلوس کونه دو فلوس سینه هر روز بماند و نه نعلناخته تا

خوردانند **دیک** کند باک سبیدی هر یک طبع هر یک سرخ شکر و قسم و ف

کسی زنده هر یک یک نیم فلوس زنده چوب چهار فلوس کلون با و لار سر

کرده در روغن کشند نیم لار کند و ف بدن آب خارش را با باد چوب

خاریو تا سه روز لیب نماید و مالش کند به خود و تور و شستیم از سر قیاس

نوع دوم

نوع دوم از کف زدن در کردن دشت بنا و دم خارش باشد و دم کند و هر جا
 بخار د آب از آن بر آید و سر کران دارد **علیه** زهره کا و در سه چهار تا روز غرض کند
 کلوخ یک لار میخند آمیخته خوب گرم نماید بدستور تا سه روز یک لار کند **قند سیاه**
 بسهموز یک لار میخند زرد و یک چهار فلوس سائیده همین وزن تا سه هفته بیدار غنه
 خوراند باشد **نوع سوم از آن** کردن و دم و غیره کجانی و خنثی مریونی کند و دود
 افتد **علیه** خون از حیثها موقع بکشد و در غرض سه لار مورج سیاه یک لار غلظ
 نیم لار سائیده آمیخته بدین است خارش را مالش کند همین دستور تا سه روز بعد از آن
 مورج سیاه و دو فلوس زنجبیل چهار فلوس در یک لار قند سیاه آمیخته هر روز
 همین دستور و همین وزن بیدار غنه تا سه روز بدید گرفتگی خنثی دو هفته در غرض خواهد
 تا چهار روز بدید **دیگر** حیوانات ماله کا و تمک تلخ هر یک پنج لار زرد و جو یک لار
 کاو مورج سیاه هر یک نیم لار میخند و آمیخته در صوف کجا داشته و در زمین تا سه روز

دوشنبه کند بعد از آنکه تمام بدن را با آب و مالش نماید **فوج چهارم از آب**

و گفت روزنامه و پنج یک مویر بر اندام نمائند خارش بسیار کند اگر کوبیده شود

کند یک چوک در یک یکم فلوکس با چوب یک لار در غش کفید ۳ لار رتبه ناله خا

پنج درم زنگ یک لار اوص میوه مخلوط کرده بد نش خادیده تا سه روز بسپارد

و مالش نماید **یک** اگر دوشنبه باشد روز یکشنبه از سر تا سم تمام بد نش میوه ایل

دوم یک لار در غش کفید با لارید و غش و تیار کفید تا بست و کور در هر روز یک لار

در غش کفید تمام اندام آلوده باشد چهارم روز و یار روز تا ریشه بد نش اما کس

خواهد کرد پاک نیست اگر در غش انداخته باشد نیکو کف **یک** کس روز پدید آید

از چوب دار بند یک درخت نوب یک دو فلوکس با یک میوه در غش

مس دوشنبه مالم کا و انداخته چهار روز در آفتاب و انداخته از پنجم روز تا روزه

مالیده خواهد بود **پنجم** بدنه کله با چوب یک دو فلوکس میوه قندیه یک لار آینه

مفت

تا بخت روز چنین وزن خورائید باشد **عسلج** دیگر تمام بدن آب را از پا چک
 خازیده بار و بخور از ندلیپ کند و با طاقت آب در تالیس آفتاب دارد
 تمام بدن آب را سی خواهد کود و غرق لغو عرق لیکن نباید بدین جهت عرق را خشک
 و عرق انداخته باشد رفته رفته جرم رقیقه خواهد شد و عرق لیون تر گردد و باشد
 جرم دور خواهد شد و جرم نور خواهد آمد و کامی از روز غنچه شود و آب باید که این عسلج
 کامی است لیکن تصدیق بسیار **فصل چهارم** در باد زهر فرو جیم اگر آب را
 زهر داده باشد و یا مارگزیده باشد این آیت بخت مرتبه در آب بخواند و یا مال
 بنوشند **آیت** بسم الله الرحمن الرحیم قال انفسها یا موسی افا
 نفعها فادای حه لعی قال حد ها و لا یحس سعید ها
 سین معوج الحادی و این آیت را بر و اند نوب و شود به مال به آب
 نوشتند **این آیت** بسم الله الرحمن الرحیم

و سوا لنا هذا القرآن علي جبل لواء بدن خاشعا
متصدعا من حمه الله ملك انجا منال نصرته
الناس بعلمه يتفكرون **ع** و سبک یعنی بهر سو
و مخطوط مورج سیاه باد باله کفلس سائده یکجا در پارچه بسته
نکاه دارد تا یکماه بکشد بد بعد به آب شسته سائده علوه بند و آب
و ادبی را باز کرده باشد به آب شسته شود در چشم کشد فی الحال نه
فروید و انکوره خالص نمیدرم روغن کاو با و انرا سازند و نیم بپوش
انکوره روغن زردک انار به آب محو و کزیدن با زردک زهر زیاده فی
کند **ع** بکهره در آب سائده در چشم آب یا انرا شده باشد و به
آب مضاف کفلس بدن انسان و به آب جو فلفلس سحق کرده بکم
رساند زهر فروید و اید از مرده شدت و بکیر آب و ادبی را باریا سنگ دیوانه

و این آیت را نوشته به ابی شریحه نوشتند **بن سبت** بسم الله الرحمن الرحيم

سيقولون ملائكة نزل بهم عليهم السلام و نقولون حسبه و

سائر مشركهم عليهم بن حجايا الغيب نقولون سنت

و يا منهم عليهم قل و بي اعلم و بعد بهم ما علم الا قليلا

فلا هم امة و هم احامدة طاهرة لا لسلف فيهم منهم احد

یکم اب و آدم را سه و نه آید و دو قسم است **قسم اول** شیعیان و شیعیانند **یکم** کذبه

و ثانی در دین است پس بوی بد آید مردمان و اندر کوه کاذب و بان است

دوم کشتن تا لور کام است شد و سیاه باشد ملک را زیان دارد

سوم دو یک دنت از دندان با یک دندان زیاده باشد معنی می دهد و آن

دندان نوزاد خنجر را زیان است **چهارم** من دنت در دندانها یک دندان

کوته خود یا زیاده دندان نوزاد مالک را زیان است **پنجم** سکار زبان یعنی در

کوار به زبان اردو هم سرود دارد و خوش شمع از نیم سبب قویب هدایت شمع
مکر از دمانه ایجا و کامل نفع شمع و ثانی البان اینست **شماره** **شماره**
ششم طوطی زبان بعضی زبان خور و باشد گاه به خوار به خور و خوریدار از زبان
هفتم که ال لب در از لب زیر لب باشد زیاد باشد زبان دارد **هشتم** که ال پور
در پور باشد زیاد باشد خوریدار از زبان است **نهم** در سن کار به دندان
بگیرد و منج می کند بدینست **دوم** شب کور در شب کوار از دثار است **یازدهم**
دو غار با یک غار در شب باشد آنرا اکا و اسکنین گویند زبان با یکاه است **دوازدهم**
در شب و به روز در از شوند کار اسکنین گویند خوریدار از زبان است و در شب
بر قسم به روز به لوانی منهدات در باشد اسکنین است **سیزدهم** زیر یک
چشم با هر دو چشم در به روز باشد آنرا آنو و مال گویند بدینست **چهاردهم**
طایفه آنست در یک چشم سپید باشد و در چشم دوم نباشد بدینست

دو کمر در پیشانی و بپوشد و بر او نهند مثل کلاه و فیدار از یانست
 ش **نهم** عفت در پیشانی سپید باشد و زیر زانست آید و خام که کفش
 ستاره گویند بدست **بر نهم** از کوشش و یک کوشش و آید و آن را از پر دو کوشش
 که زانو و باشد جان اسب را زیانست **نهم** ارسلین بپوشد و اسپه را
 در سر نداشت و اسب کم است **نهم** باک و او ایال جانب چپ بار است
 یک جانب بپوشد و باشد **نهم** کله و ت در فوسن نهاد کتف
 بعد گویند در یک بغل و یا هر دو بغل بپوشد و فیدار از یانست **نهم**
 هر دو اول در سینه بپوشد و باشد جان اهل خانه فیدار از یانست **نهم**
 بهتر تنگ بپوشد از مددنا سجده عرضی زیر زین غده بپوشد و کلاه و کلاه از یانست
نهم کوم زین تنگ از ناف تا سینه بپوشد و هر جا باشد ستر کوم
 گویند فیدار از یانست **نهم** گندم از جانب راست باشد زان دان

اگر جانب است مبارک است بکنند اگر زیاده باشد بطر هر بد ناست فوید کنند
و اگر کم باشد فویدن مضائقه نیست **و بیست و هشتم** زردم جرم سیاه مثلک
منقوشه کمره گویند زیانست **بیست و نهم** جرم زردم سپید مثلک منقوشه
گویند زیانست **بیست و دهم** بکر در میان را آنها بوزج کرده و در زردی را
و آنکه او جگر گویند زیانست **بیست و یازدهم** تفتیان یعنی لسان زیانست
لیکن در عام غلط مشهور است در اصد آنرا گویند مثلک و بر لبه لسان شوند
بدست و آنکه مشهور است آنرا در ظاهر عیب داشته است یکم قنق
بکوه و از این فوطه میگویند از آنرا استده و یا مقراضی قمر باشد **بیست و دهم** خسته و بزرگ
و بوجو باشد فویدار از زیانست **بیست و یکم** چپ دست در تمام است
یکونک خود و پانچ پیش چپ سپید بد نیست **بیست و دوم** از جل
یکم پانچ پس سپید باشد بکنند سم سپید را میگویند غی و اند

کلاس تمام بچرنگ شود و از رو بای پس یکی سفید باشد در جلوی
کوبند **عل** **ج** دست و از جلوی یکدست و یکبار سفید باشد **نشد**
در شیر تهر خار و از چونه قلجی اینجمله دارد اول بای را که سفید کردن است
موتراش نماید بعد او و به دیگر ضما و کند اندکی بای اما س خوابد که و مضایقه
نیت تا سه روز این عمل ضروری بای سفید خوابد **و دیگر** سر هوشی نو
نوبت در یک بچطوس برآل طبقی ده فلوس سائیده در میان شمع
سوراخ خوابد که و پر کند شمع را از شاخ جدا کنند یعنی جایگزین بند است
قایم دارد و وقتی نیمه شود آورده بر جامه ارچوب پیالاید و لازم است در دست
و با جرم خود و بخیره آن بخیسد و گرنه جرم سپید شود برای احتیاط بچه
جرم ساخته بهر دو دست پوشند و از انگشت کوبند اول دست و بای را
سپید نمودن باشد از گره بهنگر بخرائیده پارچه قد کور باد

که الایده است بران بند و تاسه روز منواتر کند جوم و موی اینجا بپزد
اتفاق ۲ خواهد شد اگر برشته مذکور شود بهشت جدا آورده بر نماید **دگر** مگر می بردار
سنگ نمک سنگ قاتونی وزن برابر گرفته برابر خود کوفته کرده بر
پارچه داشته بران بای بند و بالایی ان چوب داشته نیز محکم بند
تاسه روز تو اتر کند موی سفید شوند پس و بیکر پائی دگر سپید
ارجل چوب دست مانند بر دو پائی سپید شدند **سسی سوم** شکل انرا
گویند تمام اسپ بکشد شود و یک دست و یک پائی سپید باشد
بدین دست **سسی چهارم** چکه بر دو پائی پس اسپ در کشت بر زمین بروز
برند **سسی پنجم** چکه پائی بر دو پائی پس را اسپ بر زمین کشیده و بر زمین
زده روان شود و از گرفتن خون جس رک چکه چکه بار رفع شود و لیکن
خرید نیاید کرد **سسی و ششم** کاه و رو میمون بای تفصیل بر دو آب

اگر کشاده رواند و پای پس اصلی باشد در نعل بند درست میشود
 لیکن اگر کمر اسب در یک نعل بندی بتن درست شود و میمون پای
 را بند رسمها گویند کم رود و بدنام است **قسم دوم** باوه خور سه طو است
یکی اسب دمان خود را و اگر ده بار گیرد **دوم** مار زبان از انهم با دور
 شکم میرود **سوم** مرد دولت بر نزار و با این طور هم باو شکم کرد بنا بد رفت
نوع چهارم اسبان بدین رنگ خرید کنند **قسم اول** شمشیر
 شربتی که سه فی مایل باشد و شرعه سوده شرعه بنلیا که خواهد
 مانند سمند قله سر مو بایه باشند سمند ضایع سمند شریع سمند کوثره سمند اووه
 و گشت طرق کیت لاکوریه نیله گو و ابلی سیه ابلی شرعه ابلی سمند ابلی کیت
 ابلی تنک پس ابلی هر طور یک باشد خوشحال و یا حال بد و خرید بوزار
 چشم و دهنر و فوطه و مایه رسم سیاه باشد قله کوثره قله شمشیر و گ

که سر و دم سیاه باشد نقوه در بوز و چشم و فوطه و مایه و سم سیاه نقوه مقیم است
باید گرفت فرع و فرامید فرع س که تمام بدنی بوز باشد بوز و چشم و فوطه و مایه
و سم سیاه شوند و موئی ایاب و دم بستر منک نیکو باشد نیز محقق است
و سنام انس از او کند که آتیب بوز ناقوه باشد و شد زین رنگ سیاه و یار
دیگر اند و چشم و فوطه و غره سیاه باشد پس این رنگ کس را در سپاه هزاران
اتفاق افتاده باشد عمر سرس و کرن از او کند هر تمام چشم بوز و ناقوه باشد
یک گوش و یار و گوش سیاه یا رنگ دیگر شوند همچون دستور است
قسم دوم هر یک بزرگ نیکو ترنگ چو در هر رنگ بچکلان نمیت که هر ترنگ
نیکو ترنگ منک منک بیکر اب رنگ و نمیت هر طور هر باشد رنگ
دوب از خدا باید که در بسیار فرع **نقوه** **قسم** هرگاه برای فوید و یا فوخت
خود عازم شدن خواهد و اسب فوید نماید و بیغ عمل کند و قسم است

[illegible]

نقص نیست بر و امداد تجی هر تنه همه گریه نومی و دهنه وسیع است

سخن خمر خورانده که باشند **کج** **بوی** **بیم** **کس** **کربت** **دو** **ای** **روز** **نیش** **کس** **کربت**

دوشنبه ^{۲۱} یکم روز دوشنبه ^{۲۲} دوشنبه ^{۲۳} دوشنبه ^{۲۴} دوشنبه ^{۲۵} دوشنبه ^{۲۶} دوشنبه ^{۲۷} دوشنبه ^{۲۸} دوشنبه ^{۲۹} دوشنبه ^{۳۰} دوشنبه ^{۳۱} دوشنبه

مخفی همه را و رویا بماند و در شمار سیزده شوند نفس اگر اند این ارادت چون دفعه خانه

حرکت باید که بدین مهم بخت را روز از منجم تحقیق نمود و جلاله علیه واکت چون روانه

فصل در علاج کارهای بد که در وقت **بهرج** ۲ معصوم اوقات مرتکب شده چهارم

استنباید هر دو دست و کان و مرت کاری نکند و در سه چوک کار شروع نماید

میارک تب با بکود و در هر روز چهار چهار جوک بنویسند

موزن کیشیه **باب** که ادب باب جوک است **ادمان** جوک است

مسند کان جوکت مول سده جوکت بربوز ووشنه نور با آید ادب

بات جوک اندر اہلار مت جوک اہمت کانی جوک اہرون سده جوک ا

۸۹

بدرستی نشیند **دست** ادب جوک است **ست** بهنگام مرگ جوک است **پوریا** بهادری
کان جوک است **ارابه** درید سده جوک است **روز** چهارشنبه **ریوت** اوت بات جوک است
اوت مرگ جوک است **پریه** کان جوک است **کرک** سده جوک است **روز** پنجشنبه
دو پنج اوت بات جوک است **مرک** مرگ جوک است **ادران** کان جوک است **زیرسی**
سده جوک است **روز** جمعه **مکبه** اوت بات جوک است **سمک** مرگ جوک است
مکبه کان جوک است **پوریا** بهنگام **سده** جوک است **روز** شنبه **اوران** بهنگام
اوت بات جوک است **هت** مرگ جوک است **چتر** کان جوک است **اوت**
سده جوک است **باید** هر روز قیاسی در چتر کرده و مانتاب را هم نظر کند اگر
مانتاب حوت است **واکر** جوک زبون باشد مضائقه نباید کرد بصورت **تاو** بطور
دیک رت **سده** جوک **نقی** بدین تفصیل است **روز** یکشنبه **هت** مرگ جوک است
سده ادب **ان** **مکبه** **لا** سده جوک **میشی** **روز** دوشنبه **سرون** **دو** پنج **میشی**

مرکز یکشنبه انوار اودمان سده جوک است اگر روز شنبه انوار چهارشنبه

سده جوک است اگر روز چهارشنبه رویت انوار آن است

پولس سده جوک است اگر روز پنجشنبه دوستان انوار اودمان انوار یکشنبه

سده جوک است اگر روز جمعه انوار اودمان رویت زوایا سده

سده جوک است اگر روز شنبه سده جوک است اگر روز یکشنبه سده جوک است

دیده کار یکشنبه سده جوک است اگر روز یکشنبه سده جوک است

چهارشنبه سده جوک است اگر روز یکشنبه سده جوک است

پنجشنبه سده جوک است اگر روز یکشنبه سده جوک است

شنبه سده جوک است اگر روز یکشنبه سده جوک است

یکشنبه سده جوک است اگر روز یکشنبه سده جوک است

دوستان سده جوک است اگر روز یکشنبه سده جوک است

انوار اودمان سده جوک است اگر روز یکشنبه سده جوک است

مادر از خواست مانع نیست مقرر کرده آید **مهر** مابین نخبه مابین مهر باره

بارہ اکیلی اگرچہ ساز و نہیں سورہ ادوت کو رہا مشکل متحد س لمی حور

منه خبره بوده آنگاه که کجرا به باره باره باید هر عند الضرور روانه باشد

دین محمد بن علی باقی ماند و خواست که پیش خود اید تا کتب این است و در روزه

انگشت باریک نموده و بر زینتی در تالش آفتاب راست استوار نماید

لفصحا يوم راحة خوب مذکور نوشته است به سبب اینست که در هرگاه موافق آن

سایه کوه و بحر سلامت سعادت روانه کوه و کار به در کردن باشد بکنند نقد

این روز نهمین ماه چوب **بیست و نهم** روز دوشنبه شانزدهم

روز ششم با خود **انگشت** روز چهارشنبه **بازده انگشت** روز پنجشنبه

اسپیروزه انگشت برور جمعه دوازده انگشت برور شنبه دوازده انگشت

بس درین عمل مخفیست روز و تاریخ و چقدر یا کمین و معمول است

بدین دایره نظر کرده متوجه نماید **کمال جگر گویند** بر شش داده روانه شود و جویند که استخوان

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

چند زبان جگر مع ماہتاب رو بود دست درسی و روانه شود و جویند که استخوان
ماہتاب بدین قیاسی نماید ملاحظه نموده کار کنند جراح موافق آن صاحب خام جنبید

۱ کتاب هدیه کردی جو سرد علی بود کی باؤ کبار سائے کریم را و قیاس

بمزل بود روز پنج بستر را شکر گرفته فاکه نیاز حضرت شیخ فوید شکلی که صداده باشد
و بنود را هم لازم است آنچه دعا با نیک از سر خود یاد داشته باشد خوانده نیاز هر شخص

هر روز بمزل رسیده داده باشد موافق خود با بعد از آن هر گاه بخواهد بخوابد و دعاها صلوات

بر چه توفیق یابد نیاز هر خود بد **قسم دوم** خرید کردن آب رخصت که غره و

اللاکله نظر کرده هر ساعت در هر روز هر سایه خوب معلوم شود باید و گرنده آب فوید

نماید دیگر در تخرامد آب فوید کنند با افزودن یام کار است آب کردن کمر و سارک

و تخرامد آب است اموی بکله احب رو نند و هنام کمر و آب سارک

مرس بقول حضرت شاه کرم الله وجهه سه و پنج و سیزده و بیست و نه و سی و یک

یا بیست و چهار و بیست و پنج یعنی در هر ماه عربی این تاریخ خوشی اگر باند و نیز با هیچ کس

نیاید که و هم هر موافق گفته میخان غیر در هر ماه هند **قسم دوم** و

حج

پنجاه راسب و نیم کند چو نه توی چو دس لادس ماس نکات
 دانستی خبر است ایست هر نه کویا دویست مکرر ادرا سرس مکه
 اسکیه کتا پوریا بهایکته ابراهیمیکته مهت جزا مودت بک
 ابرادبا جب مول پوریا اکهارا ابراکهارا اکت بر دوی و مهانت
 بیکتا پوریا بهادند اوا بهادند دویته بهی توست خبر مهستند
 و در روز شب از اینها قسمت دانستی خبر تا غام روز از طلوع آفتاب غروب
 اورا اسکیه اوا و بهادند و مکرر پوریا اکهارا ابراکهارا اکت
 دویته صیف کاکول سبکهار ابراکهارا کتا پوریا بهادند صیف
 تمام دور را ماریه و غنیمت کند و روز از شب و صبح هم کاکول کاکول غنیمت داره و
 چهارم کاکول زیاد و غنیمت موانی قسمت خبر است دانستی خبر تا غروب روز
 اورا پوریا بهادند ابراهیمیکته دویته ایست هر نه کویا دویست مکرر ادرا سرس مکه مکه مهستند

حداکثر پس روز نوب کل نشت کمر به معزیت و یکپارچه را نشت بل منقو و کای

در نشت کردن بایست و آن نخت در آن روز و بایست باشد و حکم بادشاه یا امرای

و باید بطریق کرد و بدین نخت با روز نوب نظر کرده انکار در آن نخت بکنند حکم آن نخت

در نخت معزیت حکم نغم آنکه درست است **دانش روز و جقدر بر آید**

خس آنست که خود در آفتاب رات استاده نماید هر قدر سایه آن خورشید تار

آنست که گذران نشت و چهار زمان نفع نشت و چهار است از انجند هر قدر

بماند باشد هر مرتبه طرح دید همان قدر روز بر آید و بی نقتد باقی ماند و از نشت و

هر چه از طرح مانده همچون قدر قدس نماید و درین حساب اول بروز ما و دوم کمر

بایک کمر به زیاد و خود را خور روز یعنی و تنور از کمر بایک **دانش روز و جقدر**

و دیگر خود در آفتاب رات استاده شود و سایه را قدم گذار کسی قدم زیاد کند

از یکصد و یک همچون را طرح دهد بدین نخت از نخت افروخته باشد معنی کند **با انروز روز**

و نشت

و قانع باشد بدین عمل نماید بعد دو روز و پنج روز یا بدین سبب است از مناجات تحقیق

و قنوت علی الله بگوید همیشه کارهای خود را در حق او واقع است و بگوید که عمل کنونی

لذیم است در تجربه آمده و الله اعلم بالصواب **نوع هشتم** توبه در کبیر است نوشته

بند و چنانچه در این جرایع بزرگ میانی و توبه با نگاه را به جرایع داشتن خوب نیست

و در این توبه چنانچه حضرت رسالت شاه آمد گفت یا پیغمبر مرا این نقش معظم را در کبیر

است خوب بنماید و اگر در خفا یا خوف خطر ز فوج تا نفرت بخانه آید و هیچ سبب و درنده

و گزیده و نظر گفتار آن و بدخواهان و جهیم بیایست و آفتاب توفیق با الله میسر گردد و تواند و هیچ خطر

با او در نفس است ایست و کوار است در حفظ باشد و دست مایه بارها آفروده

بجاست نقش معظم این است **بسم الله الرحمن الرحیم**

قَسَمْتُ بِاللهِ فَتَحْ قَرِيبَ كَثِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَاللهُ

كَبِيرٌ حَافِظٌ هُوَ الرَّحِيمُ الرَّحْمَانُ

صالح الدین علی بن محمد	ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی
ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی
ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی
ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی
ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی
ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی	ابو اسماعیل محمد بن علی

نوعی تعلیمیه اول در اندک آدمی را شایسته گویند و مفهومی را اول گویند
و کف هم را بویینه نامند و هر دو طرف هم برابر از کف هر دو طرف بلند است
برادر

بگویند گویند و بعد تعلیم در ریاضیه را بگویند و داشته اند که در هر یک از اینها
و به اسلوب میکنند مثنوی را پس باید در اسلوب را به تعلیم را که نباید
داشت و اگر در ریاضیه بفرماید استاد باشد به تعلیم ریاضیه نیست
و اگر اسلوب را به تعلیم گشت و هندسه و جبر و حساب و منطق و فقه
و اگر ریاضیه را ننگ کند باید در غیر تعلیم اسلوب نباید داشت و در تعلیم
شم ریاضیه کمالی ندارد و کم و خفیه نباید کرد در نقصان و بد نظریه و کم قیمت
یافته او را در نقصان شم کمالی پسند میکنند و بیگانه نشاند
و استادان شم کمالی اصحاب را پسند میدارند بلکه عارضه را احراز داشته
بد نظریه شم را میکنند پس اگر شم از دستور و مایه خود اسلوب داشته
بر انداخته و در ریاضیه ضرب و جمع و تفریق و اربعه و اربعه و بعضی
مجمع و ریاضیه آید غرضی در نقصان کمالی است شم ریاضیه ندارد و اسلوب موافق

جسم الب باید داشت **دایم** را بر هر دو ارج بایستی پس با هم باشند
از آنکه گویند **علیه** بر دو پا پس باید طریق کشاده کند رسم از طرف
پرون محو کونی و شخ و در تیر باشند و اندرون رسم در طرف بایستی و هم است
ترا باشند خوب نیست مگر بایستی تعلید در قدری هموار نمایند و تعلید بر هر دو پا
نمایند بر دو ارج مذکور کشاده خواهد بود و آمیزه میانی دستور تعلید بر کوه باشند
و اگر دایم را بر هر دو پا کشاده باشند آنرا از تنگ کشند بزرگ در میان
رسم اندرون را محو کونی طبع تراشند و تعلید بر نمایند تا که به شوق
دایم که کفش بایستی باشد **علیه** بر دو پا کونی طبع تراشند و رسم بایستی
خوب تراش کشند و بدین عنوان تعلید فرمائید تا به نایب بر هر دو پا تعلید
بر بر هر دو کونی رسم نماید بشکلیک فلوس الود کرده و از دور آن خواهد بود
از آن تعلید بر کوه اند و میانی دستور کرده بایستی استاده خواهد بود و کف بایستی
در سطح

در خود بیکدیگر اگر اوصاف نیست فرید نهند و اگر بعضی است در هر پائے با چهار پائے
در خود و زخم خونده در از دو چشم نیست یا اندک پنج ضرب و زخم میر آن پنج را
بعضی گفته اند از سمت تا و بعضی گفته اند پائے خود ششم تا ران ده کند مورخ و خود
اگر ششم بعضی را خود و باشد آنرا چه طور است ده مانند این است هر طرف باله
اگر آن باشد آن طرف در سه نه جرم و یا نهند کرده باله ششم ایجا داشته
بر آن تعلیق کرده اند پس از پنج طرف ده و یک است بخوابد تواند و او را
بخوابد و تعلیق به موافق جسم در پنج کند به هر طرفی و چهار بار و حکم است
تعلیق است بدفع اول کینا به دهد و یا لوزی است یا دوار و تعلیق کرده اند
چهار است از هر یک و در هر یک بعضی است است کینا به و غیره زود و کینا به
و حشمت سکینه اگر بسبب است تعلیق کرده اند و در هر صورت است است تعلیق
بسبب است باید که و اگر کرده اند از هر یک است است است در است کرده

جسمان کشند و نهنگ بخورند کیف خواهد نعلین بکند **بعضی** از تنه
و حشمت نماید آب را بد جاری غلط اند نعلین بکند آنرا نعلین
و آب بد نعلین که خنید نباید کرد **نوع هشتم** در ماده تربیت آب کف می شود
و او که در درباری و غره ای است و کامی **آن** را که او ایندن و قیاسات آن
فهمیدن نهایت انکالی است و در کج بود اگر چه مرنه خالص طعام از
بهر از آن مسیح پنجه کرده و نمک انداختند پس چنانچه بر یا است و کامی
دید و بعد از دریم چنان دستور که محک کند هیچ امور درین روشنی نماند
و ازین بنابر آب یکصد روپیه مسیح هزاران فروخته هر را این کسب
بفصل اخف و اورا تصدیق و ماند که فوت بخاک و لیکن محبت خود را
قائم بداند **ر**زق تو تو رزق عاقلی است **ر**زق را روز رسان بر مید
لیکن توصیه را تمام من و خود را که میماندن و به امور دیگر متغی می شود و آب
و به روز

و یا بدو کشتی نو آور شدن است و در غیر مختار است و کسب و کار به جهت معنی از
محتی را تحت بردن و وجهه حلال قوت کردن است **بیت** به مقتضای نیت
هر چیزی رضای کفر قیاسی **و** در سر کم س نفع لا کودنش در دست **و جانین و ابدار**
دمانه و یا نهاری در آتش انکشت سرف کرده شکر تریه در عرق میونی آینه دمانه را
از آتش بر آورده در آن ترکته در سر و تنه **و** شکر تریه را در نریت اینها انداخته
همون طریقی کند بعد به نهر آب و بد بسیار خواستش و خارشش آن خواهد کرد و مانده
خواهد شد و آب پیچ در دهنم دور باشد و از نهاری و دمانه نالیست **صلی** کیت و ال
جرم آورده از کیمیا آن زیر زبان کرده بالدرست زیر جایی دمانه مثل دمانه
بند و آن دوال را بر سر آورده باز سر و سر را با کلوش بند و خیان شود و خفته شود
بعد دمانه و یا نهاری و در دهن چنانچه دستور است در ده گشت کنند هرگز از
خواستش نماند خواهد رفت **صلی** دیگر از **امداد کامل** در استخوان صلی شتر

یعنی پیا شتر آورده از هر دو طرف تراشیده بعد رنگ و حب اریه کم داشته

در هر دو سر او کوراف نماید و یک دول جرم را در هر دو کوراف بسته شد و طول

قائز که درست نموده در دهن اسب دهد و وقت خوراندن دانه و گاه

قائز که استخوان دارد از دهن دور بکند و بعد خوراندن دانه زبانی دیگر در

را چنان بسته قائزه هم نماید تا چند روز قائز که را از دهن اسب فرو بکند بعد

الام مذکور قائز که مذکور را در غوره دانه آهینه داده و اگر توی بکنج پنج تنه

بکند عقیقه اسب را در دهن خوب بنیت آهسته آهسته گشته میدهد بک

انت الله تعالی بقصد اسب حکم کواری خواهد ماند هرگز از خواست کسی از پناه

نخواهد رفت و سنجیده هم نخواهد کرد یا با آن نموده بعد از گشت بکنج و خرید

اسب ملاحظه کرد و باید گرفت و تا امکانی فوید نباید کرد بسیار عجلت

و اگر توی اسب مردم غریب باشد بدون خرید و فروخت اسب هرگز نودا کریم

۹۷
اسب شوق را انجام نوازند رسید و اگر او یک چنانکه لازم است بدانند طوری که
مهر کن اسب را در او یک و موته را راسته میکنند بانی طریقی بعد از آن چنانکه در
میدان اسب کشته میاید و آراسته میکنند با بد کرد و جانی که دیوار کشته
و بلند بی آن از سر اسب پالاد و زمین چو کشته دیوار بی سبب و قرار باشد
همراه آن دیوار که او ایندن آن اسب در موته و او یک موز کشته و انجی را بیک
گویند پس اسب را بطرف دیوار و موته آدم لطیف بیرون بوده کرد و خنده
باشد محض و اسطه بدین طوری که او ایندن اسب کشته کسب راست می نماید
و کج نشو و آراسته نشاید کرد و در هر کاه کج شده کشته کنند بنمایند
و لو در محوطه نوازند و اسب در دیوار یک کج نشو و کشته در دیوار کشته
مقدور است بخوابد از رویار قیمت آن کج و پس وقتیکه از دیوار اسب
خوب آراسته نشو و آنوقت یک کسی او را در کرد بدستور ما و او اگر از این

بعد چند روز همین طریق در میدان گرد گشت و دیدیم پسران هر دو را بکشد
لدا و گویند هرگاه اسب خوب در لداوار آستنه شده هم جانی همان طریق
گشته خواهد کرد و اسب را در آستنه موطنه کاوه یعنی منزل دهرت هرگز
و اسب را در پله دوار مانی نماید در چهار چهار انگشت اسب بود یعنی بخوابد
و هرگاه خواهد که باز بیدار اسب آسود کاوه و سه یعنی چهار تنک و هر جوار بیدار
موطنه کاوه است اول لازم است کاوه و دهر است و خوشتر است و خوشتر است
و هر اسبی که یک گشته شد از موطنه کاوه از همان باگ و هند از آن باگ مار بگوید
و قیاس از آن باگ کاوه هموار شود و لواری کور و محمد و نور کند و اسب
جالد را او یک و جای یک بسیار و بجا زدن و بسته و آب در دست نهاد
در حقیقت که از اسب کرد گشته نباید کرد و مقدار لازم بعد از او به باشد
و اسب کم جالد را او یک و جای یک چند آنکه رند و گشته کردن و آب در دست
و رند

دادن موقع و بجا است و اسپید که چاک است و بارم کند و یا بپاشند را بنی طریقا آواز
 در وقت کواریت مهر زندمرا آواز گویند و در پاشنه گفتن کوزن بود و وقت میکنند
 و مقدار پنج مبرون از نقش دارند و قیاس پاشنه زدن کوزن و دهنه بر پوست
 بر صلب یا بر شکم اسپ خفید و خوب از این فراسی خورده و بکلم کواریت
 رم و غیره کنند و اسپ که چاک را به هم طور دیگر آراسته بر صلب یا شکم در موها
 از دست میزنند چنانچه کاوان را از پاشنه از استاد باید دید و اگر قطره قطره
 خون بکشد مضایقه نیست و هرگاه اسپ در او یک ولاد او خوب آراشته
 خفید کواریت و در بدنه کشد و در جایی که فاصله یک چهارم کواریت نگاه خواهد بود از اندک
 اسپ را قیاس گویند و اگر اسپ بد خوئی و بد رکاب باشد آنرا بنی طریقا
 و بروز است و کواریت کردن و بکار نیک است و آب و روغن در او در موقع
 بجا است همین قسم مداومت کرده با هم و با شش باقیانند و مدار کردن

حکم مدار است تمام شب دارد و چنانچه جوانان همه و دوزخ را میزنند باید کرد
و آنچه در غلبه درج است در چشم و پنهان کردن خورشید است
و آب به خورشید دم کرده باشد و کوارهایی که بخورند و در این عسل است
خوبند باید کرد و دور کردن این نهایت کشت باید بدین دیدن از استاد
در کتاب درج غیر نفوس **آیت** را هفت هفت مرتبه خوانده و هر دو کوشی
آب دم کند و بر کوار خود در زمانی که خواهد ماند **آیت** را بخاف درگاه
و لا تحش علی خلد دم و غره در غیب است **آیت** اول خلد دم آنرا گویند
در دم را در میان را انداختند از این سبب است که قیمت خواب را بر میان
همه مردمی دارند و کوارهایی که قیصر را یاد بزنند از زیر دیگر کسی بفرود آید
و او که بزند و در موطنه و او که از ایجاد استاد کامل خلد و در میم و د
و در کوار است و یاد زست بدو است این او می دهند و در جراحی دارد که
زیاده است

ازین سینه بکار بند این را لال کنان در اصل مع کوئید و منهن نیز نامند از سب
ترتیب ادویه دوم را آب باله خواهد داشت همین که نور کرده با ^۹ اعلی شیر و دم
و مادام که خواهد ماند و جاز نک نرم نیز دهنده خواهد ^۹ **دوم** که دم باد و موی جانب
که یک دم باشد کوزن یا فولاد و سخت کند و بداند کوزن یا در دم نخواهد غلظت و
بعضی در روز گرمه **بعضی** را همان طرف از کورته از خم افتد آغوا لام که در
رفع نفوس لازم است حر آن و مجرای ریه و کورته و بیهوشی بسته و اندوه و غم نماید
که در رفع خواهد ^۹ **سوم** آب در کورته و باد در دست بود و مایه پس
الف نفوس و بر زمین افتد و دیگر حالت دم آب از بنیادش بکند **ص**
باریه بود و مجرای آستانه زیر دم آنرا داشته تا فرایم مذوب بسته و اندوه و غم نماید
و دم مایه نماید همان طریق مایه شسته که افتد خوشاماندا که علی ننگد تا بم نفوس
لیکن به بد نماید **اول** این علی نماید غده و مجرای باره و در صدر و ریه است بند

این **جوب** بقدریک وجوب آراسته از دفعه زرد جوب گوده و از طرف
کج جوب مذکور را در برابر انداخته از هائیکه دم شکسته با جوب
آنجارا با کده غرضی در نمایند بدستور **نحوه جوب این است** از خود
فصل در دفع نوع اول **مغنه** باید که اسب را سرایت برات بعه ننگ آت
در از غله اسب **مستقیم** تقویت بکند چنانچه دندانی را آراسته بفع نمیکند
و مخفی دارند چنانکه لازم است و اقش اینهمه طور خوب نیست و اینهمه
مثبت بدست از یک یا عرق یا عرق و دیگرانی آن نوعی برای لازم است و چنان
باید کرد که مثبت است و است اسب طور دیگر تقویت و تقویت دیگر است باید پس
لذفع است و دفاع شکرو ما امرایان هر برابر اسب منسوبان اسب عمده امور
شوند پس اسب عمده خرید کنند پس نه خطیر کدام کسی قیمت خواهد داد **علیه آن اسب**
عظایه و عجم و خفته و اغ را بر آراسته از استره بر دو زبان احتیاطی را در وقت
برداری

برداشتن چرم نگوشت همراه پوست بریزه نفوذ زخم را با موم به سر و صندل
 قدری حرم از مومها شد و ختم و بنم خواهد ماند اگر از آن نفهم آراسته نفوذ بهتر ماند و اگر
 خود شعله این طور بر آید در ممبران او را فروخته خواهد گفت و نفهم در آن موافق اینست کند
 باریک جوئیست **نوع اب** از چرم یک بران نوار به مناسب است

حکس نامند و بهر مکان است **آئینه** گویند و بران نوار است

حکس نامند و بران نوار به اب قسم اول میوه **بران نوار**

به اب بسیار قسم اول میوه **بکند** و گویند و بران نوار است **تجربیان** گویند

طوع معکوس بران نوار به اب نر کی بر به آئینه مثل اعراقه باشد

از آنجست میگویند **نوع خوب** **حکس** خورد و یک است طرف راست باید

نوار به نفهم اند و حکس و شکس دو و فخر جواب هم نفهم است و جواب دوم بر باز و دست

جب عرضی یا بران نوار زو نفهم بجا صلیه کنم و حسب ستر عرضی کند **یک نوع**

A red Psi symbol (Ψ) is located at the bottom center of the page.

۱۵

کافی

...

وراء

منه

اور احمد

بودا ش

١٥

پدید آورده اوراق مسودت پس اگر نم را قابل چهار دانه چهار اینم
 یار نماید در آتش گرم نرم کرده نم کند و اگر از دانه اینم بدست خود تواند کرد دانه
 یکم کرده نم نماید و کوائف اینم استخوان را ادویه مقهور کرده اند **انیت** سحر جوبه
 نفوذ در برابر کفنه سینه محفوظ نمودن باب حد کرده هر کس دانه کردن غول
 از آنست باده وینویس و خنجر شدن دهد دانه خواهد بود بنظر طریقی نم جوبه است
 میخورد یک نم کردن خواهد بود و از آب بر کرده نشانی آنگونه نم کند و از آن
 موید را بر آن نشانی است **نم** و ادویه مقهور بر آن نشانی آنست بر خط نماید
 و خنجر نفوذ آب نشانی و جرم را خنجر خنجره الغر و دوم مرتبه بر آن ادویه
 بکشد و خنجره نفوذ از آب ادویه را نموده دور کند نم خواهد بود و اگر نشانی
 باریک کنند آواز را باریک خواهد بود از این سبب نم بر خط نماید بر بدن
 حسیه بخواند خواهد ماند و نم ادویه در سوسم با هر نم و خنجره و ادویه **نم** کوه کردن در

در حقیقت کوزه کردن عذاب است و ترتیب کوزه کردن باید ذکر شده و در کوزه کوزه
نیم است خوب را از آنجا که اینها را بپزند و خوشتر کردن گیر و خوشتر است باشد بدقی گواید
عده نیست پس اگر عده نوبت در این کوزه کردیم کسی نوزاد کند و قیمت هزاران بدون عده
کینه هر یک در این قیمت چهارم حصه میباشد پس در چهار آخته کند و هرگاه اسب خوب
آراسته شود و مرغی هم کسی خواهد بود آن اسب را در خوشتر خواهد داشت
از این دیگر اگر عود است نیست عذاب هم نیست و خوشتر بود این را در کوزه
کودن خواهد بود و روز فاقه و اندید روز یکم فاقه آب و دو و بخلط اندو
و است و باید بستم مراقب ترتیب کوزه کند و نقدی لازم در روز هر یک بپزند و باید
ضرب و محقرت نرم و زخم بماند و افتد و کوزه کم کند و باید با غایب شوند اگر غایب
نشد آنرا آخته نامند و کم قیمت نخواهد بود و باید که او را وسط بجا بر بند و از این
است که نمیشود بپزد و بپزد و دم اسب فرو گیرد و آبیوش منزه باشد و خوب است که

آرامی می بخورند و غنچه بزرگ نباید گرفت و باید مایه یا سیاه یا سفید و غیره
 بار و غنچه استغنیه تا به ثمره افتد و باید به هر جسم آبی سیاه ماند و بسپارد و اگر جسم
 مایه مانند آنرا که کوبند و عیب دارند و رود / آید و این عمل در موسم که باید کرد
 در مایه تا غایب نشوند و اگر در موسم که ماکند چندان کمتر کار برد مایه تا غایب شوند پس
 نباید کرد و اگر مایه در از رو کندی شوند آنرا این عمل بهتر است و باید را
 در مایه خوب و خنجره و خنجره و خنجره نباید گرفت و گوشت هم نباید گرفت و اگر اتفاق
 به آب خنجره از آب غنچه نباید گرفت و گوشت هم نباید گرفت و اگر اتفاق به آب
 خنجره در مایه خوب داشته باشد **نوع افه متفحات** باید در موسم که
 جای کرد و دارند و او را در وسط باخم کرده مناسب باشد بدیند و غل داده
 لیکن او را در وسط باخم کرده نباید داد و در دانه هم نشود و بدون دادن او به
 هم دادن دانه و گاه هم نشود بدیند و او را به کوزه موافق موسم دهند اگر گریه

بر آب مسکون خوقا صمدیام و لیمه بار هجتم ادویه و هجند و در موسم سرما هجده و در گرمی هجده
و یا در دانه کوفه و جوهر چینه دانه و هجند و اگر در عیدیه ارداو و را مخلوط گردد و کوزه اند
این را در او الملی گویند آب ازین بسیار فواید شوهر و پسر در آن نه بد و نه اذیت
بسیار حاصل گردد و بار یک غنچه و در آن آب انداخته نرم ساخته خورائند با
و بعد از آب وزن دانه کم فواید کنند **دیکر آنست** تا در آب کین نرم بکنند
دانه رفته رفته زایم خورائند و اگر گین نرم زایم اگر کند این مرضی است
آن باید و در موسم سرما می فطرت را نکنند و گرم دارند و بعد از آن در آن
ادویه باضم این سحر انگیزه زنجبیل بلیه پیل در آن انده اجوائی و یک
برم گوید مول غلنگ هر یک یکم فوس سید و در دوازده سبزه روز
یعنی وزن تا یک نصف هم راه دانه نثار خورائند باشند **معصوم دیکر** اجوائی را
بلیه بلیه یک غلنگ یکم جوهر سحر سبزه که غلنگ و کون جگر

چو درج بکشد بید در ز پیکر ز چنگ
 چو بیا و از بکد و دوار موته
 کجور باوند کند یک زرد چوب یا عوده با باین سر لوت سبدان
 موصوف بول کجور دین اجمود کا کرا پند کوی کند دار چینه بره تم نازک
 بهار نیکو بکشد اندر جو بکبار جزو بیه قنقد کلوی زرمو سیاه
 انیمو کفید رک بهار و بیه بوی سبند کو خفته الی فرخود اسکند کبکد
 کوکل کلی دیاود تم کو خیم کنگینه پشنگی عا کو درند رنج اندر اینج
 کجور به مهنی باون بهار ادوک بوست و خفت بیه جنک بیهون غند
 هم را بای و زن سیده جمع کند چهارم حصه تمام ادویه جزو از مخلوط کوه و کوه حصه
 نعل تلخ آستخته و شیر بیهون آنقدر در تمام اجزا از تو نند شره و زرد آفتاب
 لک با اردن به نیم سچ فلو ادویه یا قند سیاه یک لار با دوز در مخلوط کوه و کوه
 نعل سید و در آن آب به نند کبک سیاه چای و کوه و کوه مغز کبکوار مارو

و تخم گشای خفیه اجوانیج با بونک رب مورک مار اندالنج انقوب
از چید سحر مکسیه ملک بنهر انکوره قاضی جبهه مار یک کوه در رگه
و نزار خوب تر کوه سه روز در آفتاب دارد بعد به آب جوشان
بار و غش به وزن اینج برانیج و ارشاد استاد قلعی در **یک** حوزت ده لار
را بے اجوانیج ادرک بنید بیون کاغذی کجوبی نکاشد غلک تنج هر یک
یک لار انکوره قاضی نشت دوم آبنجه سه روز در آفتاب نشت بخفوسکی
دو روزه بعد دانه با لب خوراند **یک** رایی زرد خوب حایون
کو کلک سحر با بونک یک لار نیک دو لار اینج همه کوفته آبنجه
لکهارد بوزن پنج دانه هر روز بعد دانه همراه آنک موته بد به بسیار متفوق دایه
در ۴ آنکه صاحب والد اینج مندر است و کامل بوفند و در مقدمات بسیار
ایجاد کردند **یک** در آب پیرون خوراندن خرید جو بنر رب و فویه کار

عینود و در خود طریقه ایجاد است و کمال است ^{خوب} فی الحقیقه آب را با یکدیگر ^{خوب} میکنند
 و خود نیز به موسم بهر آب که در این تیره باشد خورده می شود و بهر چه در آن است بهر طریقی
 بهر اندام هم خوب و موثره بهر آنی که بکنند و آن را از آن در زایل نمایند و اگر طاقت دادن دانه
 به آب نخواهد داشت بهر قدر در صفت و ریاضت و بر خود لازم دارند بهر طریقی که در آن است
 از دانه کمتر نیم فریب باید و بکنند تیره از سر نو معلوم ^{این} ^{منه} دانه موافق معمولی خورده
 است و گاه دوبار در آن آب آفتاب خشک کرده از ضرب خوب زده زده
 خوب بار یک کوزه بعد از پنج دقیقه از آن بهوس مال مالک می زنند همان طریقی
 یک گاه را از کوزه با جدا اسفند کرده با راحه کاره است و در آن دانه و یک گاه را
 از آب در ظرف خوب بتوید در خاک و سیسوران نماید در آن بر کاه نیم حصه
 در او و خود بر آن کرده بآب بیامیزد و مخلوط خود از دست لطیفی دانه ^{منه}
 به آب بکوزاند و آب در آن بقیه خوراندن باقی ماند بهر ^{در آن}

آب بمحرق طوق باز تیار کرده بخوراند لکن خنجر نهند که این وقت صدقه کرده و بکشد که ریخته نهند
رفته رفته زینم و هند بس در روز شب همین قسم بحال نشسته خورایند و محال آنرا
گویند چنانچه بایست بسازد و با سه تا نیکو بکشد و با سه تا نیکو در عین
حالت نشسته خورایند و مانند بگرد و بران خورایند این وقت نفس کش
در روز شب بخوراند و خورایند این نشسته است و تا که تواند بخوراند و تا که گاه خورایند
در صدر درج است فریاد کرد و از آب که تا افرا سر در سه ماه خورایند این است
و آمیزه در سائون گاه نیز بخوراند و از آب که تا افرا سر در سه ماه خورایند این است
رطوبت بسیار است و تا نیم رطوبت بسیار داده مصحح کم و تا نیم صبح شام موافق
به هند و غسل کم دهند و اگر رطوبت بسیار شود و زمان است بکشد و احتیاط باید داشت
دو غنچه و نیم و شکر کوبیده با شکر سرخ و ماقدسیه اگر تواند البسمه برده بخورید داده ما
دینار و غنچه و نیم و شکر کوبیده با شکر سرخ و ماقدسیه اگر تواند البسمه برده بخورید داده ما

کوبه چنان و کوبه روز شب خورائیده و دانه بفاصله یک یک با پس و دود و آن رختبه بخور تا وقت
 نیم شب و آن روزه باشد و آب خورده و السواقی قسم او دانه باید داد و مویشی بپزد و کوبد
 و منقعه و در آن غلغله است بخورند سرد و غلغله کرده آورده کوبه غلغله بخور و کوبه
 خود اند و دانه کم دهند و مویشی را از آب نشسته و پنج آن زور کرده از کاه کله و یا
 یا چینی شده باشد ریزه ریزه کرده روز شب بخورند و خورائیده باشد و مصالح با هم
 البته دهند آب چنان تیار و فروخته شود که گویا یک قند است بچکان و اقصا ننهند
 شناخت در اصد اینهم که با یک است **نوع سوم** طاقی خورائیدن خورید جو سبز و کوفه
 سبز اقصا آب را تخم از حفت اندام مرد و دست و پا و با آب از طبرک
 دو هفته پیش از خورائیدن خورید بکوبد و یک هفته غلغله و یک هفته در میان
 دانه هله یا یک هفته بوزن یک که از رختبه خورائیده باشد و رختبه تا آنکه
 بر تها نرید آب اندازد و در خورائیدن آب تها نریم باشد و این

خوید جو سحر در وقت صبح و سجده و اقامه نماز و گریه و استغفار کند و بگوید
ایک این از دویم روز خوید از دست خواب و غفلت و بی خوابی و بی خوابی و بی خوابی
و چند سیاه با پنج لاله بخند در روز شب فقط خورایند و در آن بدین آب بگویند
باید داد و بعد چهار بخور و خوید سحر خوراندن از دست با سبب هم از خواب و معده
در روده خواجه کرد و اثر مان و آن مصلحت نهار و راتب از معده و وزن میدهد باشند
و بعد دادن نهار و دو کمره قایم کنند و همین سحر قایم بعد راتب باید کرد و
در میان نهار و راتب بدو وقت ادویه با نیم و یکموز به عیش بدین و بعد قایم
سرافق ضابطه خوید خوراندن و در وقت با بول و شکم و تاید لاله وقت شب و بعد
آب بخند بدین و قیام و با سبب بخند و دو با سبب قیام نهار و خوید بخند داد
اگر خواب کند نهار و اندک استامانده بخند از دست و وقتیکه چهار کمره شب باقی ماند
یا بخوراندن خوید شروع کند تا وقت نهار بدین و این محنت خوراندن از دست

و نفوس ایست که مقرر دارند یعنی بنوریدام کرده باشند و اگر خویید به بخت آید یعنی به
 سابق سخت شغواب در وقت نوشند و پیش از تمام در خویید این است که هر گاه
 و با او متب باشد خویید بخوراند و اگر داند و دیگر تا هر که از کسی نفی
 خویید دهند و گاه اینها جاریه شدند باز خوردن شروع نماید و مردم تمام روز و شب
 بگویند در پیش از باشد و در خویید اگر شکم آب است بر نفی مضائقه نیست و اگر داند
 آب بسیار که شنگ در دو شکم بپزند و در عواقب جسم بسیار زیاده کند
 یعنی و شور تا که شکم آب بپزند و روز دانه قدر زیر را که کرده باشد و سخت
 خوردن خویید بسیار است که از این طریقی که خواهد کرد و هر قدر در دهن آب
 باشد که کوچه بپزند و در طریقی خوردن این کوچه و غیر اینست خویید با لای را جمع کند
 و بدینش و در کوچه گویند از آب است گرفته از طرف دروغ شده و شمش
 داده طریقی که آب بپزند و خویید خورنده باشد و رفته رفته در اینها بپزند

ب

و در زنبه همین دگر خوراند چنان شود که کوبه از دست زبانه باشد و این از خوردن
بازمانده برون دیدن از استاده است غریب و متشککند ان اسب ترش شوند و کوبه را
بجود و آواز دهند ان کم کرد و این یعنی سیر و درک و شک نه از این هر سه یک را کوبه
کوده بعد چهار گریه و و فکسی خوراندند باشد ترش و دندان از اینها دفع گردد و
کوبه بوجه این خواهد خورد و اگر در خورید لاسی ماته و طبق زبانه شکم نفوذ و فوطه لاسی
و کواسی علیل مایه و غنیه کوبه باشد بدو روز اسب از این برون بسته
مصلح بجهت در پای و دم آلودن باب کرم نمیشود باشد چو بر بویها داغ
و رنگ زرد به بستند و در خورید اسب را به نیم دارند و فراغ و شکم نفوذ از اینجا
در شکم اسب بسیار کلدن / نفوذ فراغ کشیدن منع است و قایم مدام کند
نفوذ اینجاست شکم اسب چنان کلدن و دراز گردد و جذیر از زبانی بالا بیاید
آزمانی غیر کس را بشکست اسب بهترند و اسب را به خورید و هند و اسب برون نه نمید

بعد یکماه چهارم شروع کنند و آینه بتدریج موافق ضابطه گردد و مانند یکسوی خورشید نرم
و شیرین خوردند و نهایت رسیدن لایم هوای باید داد و همگان خورشید چهار روز میهند
ترتیب آن و یکرت و این ترتیب یکبار است تا سیصد روز است یعنی دو ماه و خوراندند
و آب بچهره کرده را اگر خورشید دهند منتهی و لایم کرده در آب بشویند و اگر کرده دارند و صوب
در عهد بیرون پاؤل را میخندند خوردند و سها که بر این کرده میهند و آب بهم آب
نوشته باشند و بعد از این خورشید جویند و کج و کبیر و منتهی **در** خوردن را دیدند و
جوش شمع در وعه کرده از آب شسته در سحر ما دارند و بک کج و کبیر از شمع صاف
نخچه کشیده دارند و شمع را دور اندازند و قدری نمک در آن بک کج و کبیر
به آب از دست بخورند و اگر آب از خود بخورد و بهتر است و الله از دست لطیف هدیه خوراند
باشند و از ادک و نمک شسته دندان آب موافق ضابطه خورشید جوید و دور کرده مال و کج
موافق در آب خوراند و نمک و ادک را از آب صاف و کبیر و نمک و کبیر را

۹
در مسهل اسب و در خریدن خودانه ندید و در غنایک لاله باغ خود اندوگاه نیزه خوراند

و مصالح با هم میهند و **دیک** اگر اکله های جدا باشد آنرا کوه کرده بدینور خریدند و لایق

ساک بخت نموده و دانه فله آمیخته نیزه و دانه موافق را نسبت به هم و رکم

و لذت بد اینچه و در هند اگر چای منک را چو نان بسیار بد است و هر جا

تخم زوئی کند همه چای بد اتق و اگر دانه یک کاه دوپ در ایجا و استاک کامل است

بعد خرید اگر موافق باشد بخوراند لکن اسب را شترم اگر دهند بسیار خیره خواهد

و منک خواهد ماند و شیر و زیت و راتب بر عایت خیره کردن خوراند باید در منشی

از آب شسته و از بار صاف فله باشد اگر نبود از زبان مره گرفته رفته رفته

با دوزخ شوی و درین طور اگر اسب خیره شود و خسته در اندام او پیر شو بیکار

محنت بدارد و منزل خلل رفتنی نباید کوه امید رفته رفته برین محنت باید آوده

و خسته محنت اندام و زبان و کام و بلبانه او باید گرفت لازم است لحاظ بلبانه و خسته

میشد

۱۵۸

بیش باید دانست و هرگاه آب در محنت آید آب دوسه وقت و دانه کم دهند
 و آب فربه مرتب را دانه زبانه کم کنند نه دانه فام و هم بخت هرگز نخوراند و چنانچه
 روز شنبه بخت بخوابد که دو آب فربه بخورد و در وقت کردار نشسته دانه و نمیزی
 بدین و نور و بدین نقش دل باید کرد و اول روز تا آن آب را بوار شده
 نمیزد تا نوز و بود در شب باید در از این نقصان بجان آب شعله و لا غر نه خورد
 و در موسم گرما اسبان را نمیزدانه کم دهند و در موسم بهشت کم بخورند و اگر
 جوارحی آب بخورد اجزای است نمود لا مفع است و مال جاندار آب بخورد
 در زیان انداختن چه حاصل **نوع چهارم** مرست مورد ابل و دم و تخار آب لازم است
 و آب را صف و مصفا دارند و نهان نیز مصفا باشد و نهان خیال نمایند و باره
 سپیدی بدن آب که از این اگر بدین خوب تیار شده باشد و اگر باره چنانچه
 صاف مانده باشد است و تیار بهتر شده است هر چه موها را باید دم و داغ دالو

۱۵۹

وصل در نه موها به بستنه نشسته باشد و اگر از روی از موها بر وجه علی کند علی
کند یک را با آتش کوفته دود آن موها را در نوک خوب بکشد بعد مصالحه انداخته
از آب شستنی در رفع شعله و موها را ضرب از دست و عنق و در تاج و غوره
در موها کشیده شعله و چند روز در آب درازد تا بند آن آب فیمت شود و بخی و سوز
بموها دم کند بیکه موئی دم از در زیر درازد تا بست اگر چنین شعله موئی دم را جیده کشیده
سبک نفوذ اگر دراز است از کار دمیده از ترانیده بدست خوشنما دارد و آب پس را دم
بیک آب صبران بدست مقرر کرده اند و جامک دم گویند و موها را به ترتیب ادویه
در از کند و هر روز بعد تیار بارچه می کرده دم دو بلیق و سحره و فوط و مایه را صاف
در آب صبر و غوره و سحره از آن دور شود و آب خوشنما بند و بارچه اگر تر کرده و تمام بدن
آب که از نه صاف کشند اگر اکل مال گویند اینها برای است که در حقیقت آب
محبوب است در همه آن و همه وقت از آن است درازد و در آنکه آب را که می کرده اند

نیم

تربیت در آن روز در موسم که ما بار غش خاک و در موسم هر ما بار غش کتخ جاز
 در هر موسم موها را چوب و تر کرده شب در میان بای کرم بنویسد چوب را دور کند
 از سی موها را بنویسد و کندید کم نکود **دیکر** بر دم موها بنویسد از نیم ادویه مو را بنویسد
 اول از راجی بخورد اگر خون از آن خارج شود یعنی بر آید علی بنویسد و اگر نه لا دور است
ادویه مو عاقوق با نبرد کاوس بنیده طبع کند مو سی بر آید **دیکر** بنویسد کف دریا
 سوخته نار غش خاک و بال **دیکر** سحر سیدان وزن بر او در عرق بپزد بنیده انجیر از راجی
 صحرایی خورنده سرخ کرده تا سه روز متواتر بال **دیکر** سر گین بنویسد با خون خرگوش آشفته
 انجیر را خورنده سرخ کرده متواتر تا سه روز بال و این مرض را خون دم کم عرق موی
دیکر متواتر در روغن کتخ بنویسد کوفته کرده چاه خود مرهم ساخته لقا با ارد و بکارد و ده
 موی بر آید و آن را بنویسد **نوع پنجم** رنگ تحریر و ده و دم در رنگ
 سوزن بر آید رنگ کتخ چوب نهشت فوس مودار رنگ کتخ فوس مودار نهشت

۴

در طرف انداخته باب خوب حلق نماید باون هفت بار و کم کیفی کس از کار و
 داق ورق کرده و در آن انداخته بر سر حلق کند سحر نیمفلو کس میخیزد و در او انداخته
 و بدینور حلق کند و بر ماضی خود آید اگر ناخسایه شود بهتر و آید قدری باز و انداخته و عمل بهتر
 و ناخسایه شود و انداخته در کاه سبزه شود و هر چه بود و نوشته کند یکسج نیم خود دیدن از آ
 حلقیت چرا این ادویه بسیار حلقیت است اب را حلقیت میسازد و در موسم سرما
 حلقیت باید کرد و اگر موده سرخ نماید از حلقیت کند و اگر از نیم حلقیت اب را نقصان
 غیر خود کرد و موده سبزه را موده گویند و بهوار است هر چه بخورد بکشد ما جو بهلی و رط
 و نیم با و در کپش است آینه بار و سر کف مقدار آن بوضه نهند و بوضه کرد و از دست آینه
 سبزه کند شک را سرخ مردار شک نوسا و هر یک فلوس همه را سبزه در آب
 چکان ما چون کور از دست آینه حلقیت هر چه بخورد از نیم ادویه در هر موسم رنگ بکشد
 و موده از نیم رنگ او و غیر خود و بهوار است از بوی میسازد **ترتیب دیگر** در هر قدر در
 در انداخته باشد از لیسان بسته چون در آب انداخته و در کپش حلقیت و موده بسته را

در خانه داشته خواهات کرده بپار کند و اگر طاقت وقت نداشت باید خرید آورد و اگر
قدر خود و تعلیمت و بپار نشستن نموده باشد و هم قدر لازم هر چند در موطنه و او یک کس
چای یک کس چای لازم است بکند و در آن جمله وارد او و بپار و ملک و در غایت هر کس و در آن
باشند و طریقی با ایاد و سادگان کند مصالح کجاست خوراند و در چند ماه مرتب و در غایت
الفصل یک یک اسیر در عرصه دو روز خرید کند و بفروشد و از دست فروش گویند
بس اگر آن اسیر را فروختی باشد باید فروخت البته متنازع خواهد بود و فتنه ایشان است
فروشی باید هر روزان طریقی در از اسیران باب و هم اند به نیز بپار و در غایت و در غایت
انجام نماید فروشی و چون بپار و هر قابل یا تربیت در و انرا باشد یا یا
فرد او میرا آدمیت لازم است و عمو را اگر و نباشد به هم است
بسم الله الرحمن الرحیم **تفصیل** نهمه بپار و اسیران اسیران از نموده و در غایت
نهمه ادویات اگر کلام اسیر بنده باشد هر طور که با او و بپار و انرا فروخته و در هر کس
و غیر اسیر بنده و در غایت نصف ماند و او هم در کوه و در غایت اخذ در غایت و در غایت

چشم خود را در صورت آنکه تو دوست خواهی یافت این است موری سیاه غلبه
نویسم اگر که ترازو داشته باشی در چشم افند تیرمیش غلبه
۱۰۰ ۱۰۰
نیم را چوش داده اگر که در آنکه شسته و در آنکه غلبه اگر که غلبه در چشم خود
آمیخته نگاه دارد در چشم آب بجا بدستوار آنکه آنکه غلبه در چشم
کوکل از جو آب به جز آنکه غلبه در چشم خود اگر که غلبه در چشم
بدید و آنکه غلبه در چشم خود اگر که غلبه در چشم خود
۱۰۰ ۱۰۰
و آنکه غلبه در چشم خود اگر که غلبه در چشم خود
خود ایندن مصالح آب را آب خوب ندانند و آنکه غلبه در چشم خود
بدید و آنکه غلبه در چشم خود اگر که غلبه در چشم خود
۱۰۰ ۱۰۰
کالیزریه کا شهاب بکشد اینهمه ابار یک کوه مصالح نور کوریه و شهاب
یعنی کاغذ یک کوه و قند سه ادرک ۳ هزار ادرق یعنی کوی به سه در و آب
۲۰ ۲۰ ۲۰

بر پاره شود **اصول** **نویسند** مورج بیاورد بر یک سبب است هر دو اجزا را
 سوف کوه و برکت خود را در پنج لاری آب جوش وید چهره نکند از باقی اندوخت
 با آورده در غنچه کاو نیز ماکه با ویم آب نکند هر دو را این غنچه در نهی کوه و در غنچه
 به خود اوید **در پنج لاری آب** **نویسند** **نویسند** **نویسند** **نویسند** **نویسند**
 بهنگام تمام این همه را غنچه کوه پنجم بکند و را را آورد و در میان جا کوه
 بالدر آن سوف نکند و را با شنید و بالدر آتش در ده چهره خود شوختر کرم کوه
 بالدر ویم به چسبیده در پسته باره و از رشن نوتی حکم به بند بند است
 یکت به و باز به بند و ما غنچه به پنج طرفی عمارت به خود اوید **در پنج لاری آب**
اصول **نویسند** **نویسند** **نویسند** **نویسند** **نویسند**
 کونید ببول بکنند و بار یک کوه و در آن انداخته و چینه نکر و زن و فلوس انداخته
 سه روز متواتر آب به **اصول** **نویسند** **نویسند** **نویسند** **نویسند** **نویسند**
 بپایه بپایه آله با و میان زنجیر مورج **اصول** **نویسند** **نویسند** **نویسند** **نویسند** **نویسند**
 لاری

باریک کرده و لقا بردارد و بعد دانه نوزن چهار فلوس میداده باشند به شوق ادویه در سوم

کراحت جود با ضمیه دانه و کاه بدیم نوشته بودمان زیره سفید خاک سیاه

نمک نهند خاک خور شک لاجوری اینهمه را باریک کرده و لقا بردارد و بعد دانه نوزن
 ۴ لار - ۳ لار - ۲ لار - ۱ لار - ۱ لار - ۱ لار

چهار فلوس میداده باشند دیگر ادویه باریک است آب و با ضمیه دانه و کاه بسیار

مفید است نوشته شود که بنه گیس کا پهل کهرنج باونک کنگ هینگ

زیره میخ اینهمه را نوزن و کاه آرد و کوزه با آرد و کوی نوزن چهار فلوس

بسته و لقا بردارد و بعد دانه شام آب را میداده باشند بسیار خوب و تیار شود

ادویه دفع بیک در آب کفنه با آب گریست نوشته شود کف بلب

موج سیاه بنید سیاه خاک سیاه اینهمه را نوزن مساوی و خور و فلوس نیم گرفته باریک

کرده در آب نر کرده تا هفت پر و نوزن و کرافتاب و به نیت در ماه تاب

لقا بردارد و وقت صبح تا چهارده روز آب چهار بار به بند فضا الهی به شوق

س

ادویه برایت این بیماری **دو کوزه بلب و فوس** موی سیاه چهار کوس خفته در دور از تراب
الار

دو آتش خفته کند تا نیم با و باغ ماند در ناک کرد در حلق آب بریزد **دیکر در این عارضی**

که که هر را یک لار آورد و پنج لار آب انداخته بپزد و قتی که نیم لار باقی ماند که با لار

آب را نیم با و داده با **دیکر** شده قاصی آورده در شش لار آب آغشته بپزد

و قتی که نیم لار باقی ماند نیم با و تا خفته بپزد **دو کوزه بلب و فوس**

بسیار جدا بپزد و در آب لار آب خفته کند و قتی که تمام آب خفته شود

بپزد که مذکور باشد آنرا که در اندام لار با و ماند و نپزد سر انوف کرده و لار

آب خفته کند و بپزد که مذکور است و این را در غده بپزد و قتی که تمام آب خفته شود و بپزد

بپزد که مذکور است و این را در غده بپزد و قتی که تمام آب خفته شود و بپزد

و با خیمه های آنرا که در مجرای است **آب بپزد و این را آب و آب و آب**

از خوب و این **بپزد** شکر این همه را با یک کوزه خوب بپزد و در و شکر

لار - لار - لار - لار - لار - لار

وزن مسوی کوفته باریک کرده لایق دارد وقت صبح چهار فلوکس به بند قشام
چهار فلوکس تا وقت فرحت میدهد و مانند دانه موقوف و آب کوم کوزه
نسخه برای دفع موزه از کرم است سه بار که چوب کبریا ن کود بزرگ بر میان کرده
چون که در نایچه او این خراسان وزن مسوی گرفته کوفته بخت در مشاب بود
میشی ز کوزه وقت صبح قبل از دانه وزن یک فلوکس میدهد مانند بامش
از آب داده آب بنوشد تا چهار روز به بند نسخه کوبیده و بر آب یک لایق
مطوب و بادریغ از نیم قشام مطوب طویا شکوف سنگه سیل
بجای که زهر بهر موی این مودید را وزن مسوی یک فلوکس گرفته یک غصه
در لونه یک کوزه در یکم با یک دشتی لونه مذکور را کحل حکمت غصه آتش بود
و قشام کرد شو و او بود غصه روزی که کند سه غموز در عرق اردک
سه غموز در عرق یک مهوره بعد از آن کوبیده و آب کوم یا یکم رسته لایق دارد
سی

اسب چهار راجا چهار فلکس اورک باریک قبول باریک و متورده کویله بدند **نسخه رقم بر**

نورده از راجا مورج سایه اورک قونقور عقوق کین مورج نوره بطلب
 نیم پاؤ نیم پاؤ اول اول اول اول اول اول اول اول اول
 مندور کیمخ باریک باریک قبول اینهمه ادویه باریک کرده در آنکه موته پادشاه و خود پادشاه
 وقت شام اسب را بدید و آنه موقوف تا سه روز دانه نهد و بعد اگر اندک کم ماضی باید بعد هفته

حلو

نسخه رقم بر ماز یک هفته بدید تا دین هر حله دانه اندک و ده **حلوه و اسب را برین**

مورج سایه نونته حله میته رای اورک اینهمه پاؤ پاؤ لار و غنخ زرد و شکر قند
 هر سه یکم لار یک و نیم ادویه را باریک کرده در روغن آفتاب مریم حلو استار کرده و
 دو هر بعد از آب را تب بدید **نسخه رقم بر** مینر هلدی کوفته و نیم لار
 قند سایه شربت کوه هر سه ادویه را بشسته کرده و لکه اند و وقت صبح قبل از دانه بدید

و دانه موافق را تب بدید **نسخه رقم بر** اسب را بلیق قند زرد و حلو

روغن زرد و مینر مورج سایه شیر پاک کاو ادویه نوکور را باریک کرده در روغن زرد
 ۱۰ لار ۵ لار ۵ لار ۵ لار ۵ لار ۵ لار ۵ لار ۵ لار ۵ لار ۵ لار

مالیده بحد در منته کندن کی مصالح مذکور را بکند و با بالایش یکین شتر و بد چند نوز بایزد

در میان داده یکین دیک شتر بالایش به هر آب را بعد آب نیم لار روز دوم ۳ پاؤلیوم روز

یک لار روز میداده باشد تا چهار روز بسیار تیرید و زور آوند **نسخه هزار و یکاد آب**

پرتو دین کر آب خواب شتر و با ضرب رسیده رخنه کف سیاه و زراغ

دشتی پریش لار روز دوم و روز و بازوش را بجه بردارد و شکم زراغ مذکور را پاک

کرده چهار توله سبک و شکم پر کرده تا ناله داده از آتش پاکد شتر در غش مذکور

زراغ مذکور را گذاشته بر بانی نماید و قیغ در یک لار رخنه باقی ماند و او را بر کرده

زراغ را از آن شلیده دور کند و سبک را بکند و در دو ماه هر روز آب

بخوراند و رخنه مذکور را بر کمالش نماید و بالدار بر یک جدا بخورم کرده

به بند و تا بکشفه که آب درست شود **نسخه حبه سینه خنده از رخنه و آب**

لوتک بان بکند به بزرگ بر میان کنگ زرد جوب تخم بهل مال کنگ

۲۱ عدد ۳ عدد ۳ قلوک ۲ قلوک ۳ قلوک ۲۵ ۲۵

موصیٰ بیخ سهروردی منزراج ش همد برکنیم بندوی همراه قندیا کهنه کوی است

بعد و ان شاء الله می باشد و این کتاب در دسترس است و این کتاب در دسترس است

بیکان کوفه نفوذ کرده در آب خوب جوش داده بلائیه آن اینخدا اجرا

حیوات مردم مصالح خود را با هم استخفیه نگاه دارند و در شتم با وندند **نسخه** و این را هم در **عقل**

کاشانه پهلوانان احوال و تاریخ کاروانی باریک پهلوانان کنیز از یک نیم با و سوار سوار یکبار

وقت چهارم که در روز ماقبل از یکشنبه است و در آن روز تمام مردم میروند و در وقت دوم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والبرهان
والله اعلم بالصواب

کتب بید بسط دور اسکند نوری عاتق و نیکور بچکنی اندر جو مل
 خم خدای بر بوی شرف خرم طبایع مصطفی روح جواد کار سنگها زهر سنگها
 بچنانکه تیلدا اجوائی خوانی کوکلیف اینج همه ادویه از هر یک یکونته کوکلیف باریک
 در حق ادویه بان بکلمه مالیده کویله برای ستر طایر کویله لسته لکند لوی و ایست آب
 جو کرم و آب کرم و امراضی مرطوب و زهر باد و فحم و کنار و غیره بسیار مفید است همراه ادویه چنانکه
 با کینا و دوله فحمید و باید و در **ترکیب پنجم** کردن **سید مرعی** نوده سنگها تیلدا چنانکه
 اورد شیر پاک کا و پنجه کند دوم بار در کتی پاک کا و خند خود و بار یک خود و در ادویه مذکور
 با هم آمیخته کویله با موافق نوسر لسته لکند و در **ترکیب ششم** **نقار جویات** کتب خمد سور بسط بزرگ
 سر سبزه از هر یک شش فلوس کبود بنیک برافقت و نیم ماص صبر مکره چهار ماص ادویه و انقرو
 بان بکلمه شیدا و کبود دمنه و آتش موافق کویله اینهم ادویه را بار یک کرد و در شراب کویله بسته
 و دره موقوف و وقت شام ادویه را بر باد بکشد و نیم رات به بند و آب **ترکیب هفتم**
 اسم را در کلوخ سه بار استر تا دم آید و بعد از آن **سید مرعی** به بسم الله الرحمن الرحیم

شیخ فہد شاہ کالج لومہرا انور ڈولہ احمدیہ رنگ ہر اکوڑ و اچھا کوڑیو چار کھنہ لہو

مصالح و در مصلحت کما باید بود

نکته دیگر در این دیوانه که در یک نیم کاره بهیله سیه نوشته کج و کج

کتاب جدید پهلوان بابونک حکیمانه و اخلاقیه در بیان کشف زواید

میلادی از هر یک از این روزگفته است. اما میگوید که پادشاه بعد از آنکه شام نیمه پادشاه را دید و داشت

افشونده در آفرین و هدایت و تکیه نمودن از انعام تخم بهار تخم ثبوت تخم خلوص

تخت و پیر این ملک سیاه از هر یک نیم لار گرفته کوفته بجای خود که هزار و بعد و این شام یوزن چهار

فلوس پیدا ده با ویش از دانه پنج غری چهار فلوس بدهند **ارویم چیت**

میرزا محمد علی بیگ

بویان فخر کینان آید ماسی یکطرفه بخت یکطرفه مایدیشی ادویه مذکور بر سر

یار یک کرده باشد و مال در یک فریوط به بند و رقیع بند همچون وقت کشیده

ناتوانی در بقا و پستی کوراد و در ساقه کرم محمدی باله این موضع میزد و امم میزد

اور دکنم تھو مارا شیش ٹنگ بے نیزند و ماہفتہ

اجا اینج دو فلوکس نکایه نیم فلوکس بید پتور و خام بکشد آورده اوله د پتوره را

در آنس از اخذت و فتنه کرم نفوس از آنرا شنیدیم و آورده اجواب و نکات اخذت

گفته وقت حج پیش از ادائه محضت روز بدید مصالح از آب اردو کار

نموده باشد و چون در موردی که در این کتاب مذکور است از هر یک از این موارد

قدسیان کهنه کف در قدسیان نو کور کوی نورین نیم باو بسته اندازد یک کوی

وقت شام بعد از آنکه پیش از آنکه نهار بخورد و قاضی کند و آب گرم بخورد

داده باشند مصالح دیگر و از این آیه می آید

فصل اول از هر یک از رکعت و فتنه پنجشنبه بعد از آن شام و بر آن نیمه و بعد از آن

دیگر وائی عوار ویکے برک سنہا لو قد سیاه لبیا کدنا شہ از هر یک کو لار

کو کلبہ ہنس ۳۳ فوسکی مر ۳۳ بابا ہم خوفہ آمنجہ کو یے کند واسپ را از ہوا عید

اگر از تمام مآوقات و بهترین کدشته هر سه کویر اید فحاش مع هند و خوب

سپ

پوششی مانند ماعکب بسیار عرق آید بفضله نفوس **فصل در باده گشت** کینه بید

بید مور سوخته سرور جادوای حواش اینج کوکلب نیب کو بجنه تخم بید

جوانی کلب نیب ش هره بد سب پرا ناگسر تخم کوایج بیدال از بر بید

و نهایی مصرع بکنکر بکها سفید از بر یک چشمت عرق ادر که چاه و غار

مرج بیا بیک لار سها که بران با و لار بر دست و خفت تب و کدو تخم از بر یک لار

اند از این تخم لار اینهمه ادویه را بر یک کدو بکجا بجه لقا بدالو بعد و نه شام نیم با و آب

بهار را امیداده باشد و از نه موته یا مونک عنبه بدید و کدو وقت **بج بختی از نه بختی**

اب را در باده زنده کدو نیمه مورج بیدر بعد مور سوخته از بر یک کدو و فلوکس

نکسید و پس از بر یک کدو فلوکس ببار نیم با و و نهایی هم از نه موته بران با و فلوکس بران در

شیرین برست کدو و لقا دارد وقت صبح پیش از دانه بدند تا بکافتند اگر آرام خف

زبان بر بندند **بج دوح** آرد و در شکم آب بنفشه و از غول دانه کاه و از دانه و کدو

هر روز هجتم یک کوی می داده باشند **نسخه** کنیز میاده که باو سپرد و خیال
از هر یک پاؤن گرفته کویانیم باو گرفته سینه و کایدار و بعد از آن شام یک کوی می داده باشند

بواجب سینه بندید تا لوکای بندید لیکن سیون در بحر خاک کوکد قند کینه
 ستراف ای مرقی کو یا بستن از پر یک پاؤنار کوفته کوفته گویند در از آب سینه و از
 جها نکه لکانه اند نیک گویند جمع و یک نام بدند و آنه بدند و آب شیر کوم کرد و بدند **نخ**

برای کت کتاب بابت سهاکم برای بلیب مورخ ساله آغوش برانی اینج
۲ دود ۴ دود ۲ دود ۲ دود ۱۶ دود ۱۰ دود ۱۰ دود ۱۰ دود
بعد از وفات نویسنده در دفینوس بسته نشاء الله بعد از شش ماه میگذشت

کوی بوزن چھٹا نکستہ لکھا اللہ عید دانہ شام یک گشت داده باشد
روان جو دماغی بننے کا کو ختم کند پندرہ ہرے جزی را در یک گوشت و در طریق کربلا

و بر چهارم اسم را نوشتند و در صیغه یابید
شکر و عن غایت نغمه و از دفعه پنجم
اجرای اول نوشتند و از هر یک یکبار
از دفعه ششم و از هر یک یکبار و از هر یک یکبار

و بعد از آنکه بگویند این خورشید که در این روز است
میدانند که این آب که در این روز است
نیمه از این روز است و در این روز است
کتابی که در این روز است و در این روز است
پوشید این آب که در این روز است
این آب که در این روز است
فردا که در این روز است
و کند و آب که در این روز است
میدانند که این آب که در این روز است
این آب که در این روز است
الار الار الار الار الار
در این روز است و در این روز است
بدان که در این روز است

نیمه از این روز است

نسخه سینه بند طوبانی بین سکی اجوائی خوارق بادانجان کلدان
 یکصد و آتوده مغوش را بر آتوده و او پیله کور را و رو پر کوده کل حکمت عوده
 در رتشی بنزاید چهار کهریج روز باقیاننده آب سینه بند را بدید و او قوف
 قایضه خامش و او وقت چهار کهریج شب باقی مانده قایضه نیکت یاد آب کم
 موافق بدید سه روز متواتر بعد از آن بخت آمدن خنجر از کلو از هر چهار باشد
 کیندر دم اند خونیم کهریج تیجیات کل از مین یا کوه بهیگر بریان غم
 ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱
 صفار یا یا سپال افیون در رجنه کوفته پنجه قوی سازند و در سایه خشک مانده
 بیده چهار ماه قوی کوفته یا شیر خورند بدینند و اگر بسیار باشد محفت ماسه ایستند
 یک کاف شیر کوفته بکوبند و بکوبند مصر را پیخته نبوشند و اگر کاف بدست نیاید بر کاف
 بکوبند سینه مصر را پیخته نبوشند نسخه برای خون آمدن از پیغ
 بهیگر بریان کوده و دو حصه افیون و یک حصه مار یک مندر غبار سازند و در چهار کوده

در هند و کجالتار و در باب ششم برنج سبزه پخته ناسی در هند و آنو له
سبزه و کل سرکه و آب که در بر طله کند و رفتن ناسی نیز نافع است
منجنج بجهت مداومت انحرام دندان وانه و خوشبوئی آن موثره را بر بیان نموده
در روضه نفوس و فرب لوفتی را که فوق سرکه سبزه هر روز مالیده باشند
منجنج بسیار نفعه بکسر سفید و ختم ببلبل و توبه بر بیان همه را بر سر
نفوس فحیم هر روز مالیده با ^{۲۹} بود ^{۲۰} بود ^{۲۱} بود ^{۲۲} بود ^{۲۳} بود ^{۲۴} بود ^{۲۵} بود ^{۲۶} بود ^{۲۷} بود ^{۲۸} بود ^{۲۹} بود ^{۳۰} بود ^{۳۱} بود ^{۳۲} بود ^{۳۳} بود ^{۳۴} بود ^{۳۵} بود ^{۳۶} بود ^{۳۷} بود ^{۳۸} بود ^{۳۹} بود ^{۴۰} بود ^{۴۱} بود ^{۴۲} بود ^{۴۳} بود ^{۴۴} بود ^{۴۵} بود ^{۴۶} بود ^{۴۷} بود ^{۴۸} بود ^{۴۹} بود ^{۵۰} بود ^{۵۱} بود ^{۵۲} بود ^{۵۳} بود ^{۵۴} بود ^{۵۵} بود ^{۵۶} بود ^{۵۷} بود ^{۵۸} بود ^{۵۹} بود ^{۶۰} بود ^{۶۱} بود ^{۶۲} بود ^{۶۳} بود ^{۶۴} بود ^{۶۵} بود ^{۶۶} بود ^{۶۷} بود ^{۶۸} بود ^{۶۹} بود ^{۷۰} بود ^{۷۱} بود ^{۷۲} بود ^{۷۳} بود ^{۷۴} بود ^{۷۵} بود ^{۷۶} بود ^{۷۷} بود ^{۷۸} بود ^{۷۹} بود ^{۸۰} بود ^{۸۱} بود ^{۸۲} بود ^{۸۳} بود ^{۸۴} بود ^{۸۵} بود ^{۸۶} بود ^{۸۷} بود ^{۸۸} بود ^{۸۹} بود ^{۹۰} بود ^{۹۱} بود ^{۹۲} بود ^{۹۳} بود ^{۹۴} بود ^{۹۵} بود ^{۹۶} بود ^{۹۷} بود ^{۹۸} بود ^{۹۹} بود ^{۱۰۰} بود
و بر آئی در دندانان فی الفور نفع میدهد بکنین بعد مالیدن بان بخورند و کجالتار نکند
و کبریه آب رسد محراب است ^۱ ^۲ ^۳ ^۴ ^۵ ^۶ ^۷ ^۸ ^۹ ^{۱۰} ^{۱۱} ^{۱۲} ^{۱۳} ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰}
پایان هر سه پاره الفوف کردن مازان سه نور الی را آب بدید
نحوه مصلحت ماسور عالم بدید و تا بحر وزن ماسور رفته نفع بدهد ^۱ ^۲ ^۳ ^۴ ^۵ ^۶ ^۷ ^۸ ^۹ ^{۱۰} ^{۱۱} ^{۱۲} ^{۱۳} ^{۱۴} ^{۱۵} ^{۱۶} ^{۱۷} ^{۱۸} ^{۱۹} ^{۲۰} ^{۲۱} ^{۲۲} ^{۲۳} ^{۲۴} ^{۲۵} ^{۲۶} ^{۲۷} ^{۲۸} ^{۲۹} ^{۳۰} ^{۳۱} ^{۳۲} ^{۳۳} ^{۳۴} ^{۳۵} ^{۳۶} ^{۳۷} ^{۳۸} ^{۳۹} ^{۴۰} ^{۴۱} ^{۴۲} ^{۴۳} ^{۴۴} ^{۴۵} ^{۴۶} ^{۴۷} ^{۴۸} ^{۴۹} ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰}
نوشته مرصع کنده کلامه مذکور است خفاش نیز نیم است و قند در دندان کشیده و در صورت کشیده و در
هم عدد و در نیم است هم عدد

نه ادا هم دست خرد و بخیرانی کرد و مهر که می در آن الود و در صبح پند

نخه ایک از پوسم کوفت جراحی می که نوسا در نیت توتنه سند چور سوم
چوب کورده روغن زلفا و مرهم نیم لکاید و زخم هم می کورده از آنش
چوب خوب و چوب سیک دید نخه کینه هر دو خام و کپتیه و بکس کچد سیاه
بهد و باب جی کچد همه ادویه بار بار یک نیم از نیم فلوس شروع ساخته
هر روز نیم فلوس از او ساند تا کدر چنانکه سر غریب اینج داده شود وقت صبح
از دانه بد و دانه کفی نخه با هم به دردم آب می ماند کوشک لار
کوشک و با شرمه نیم نخه ساند و وقت صبح آب را بخوراند و دیگر آنکه کتیه هر قدر
در باز فروق پته کا و ویای تر نخد و نفوس ساخته لکاید و وقت شب بخورد
یک فلوس بخوراند و اگر با همینه دردم آب از حد بگذرد گو که مس تیار نخد
در هر یک شیر و ند کور طبعند و اگر اندک در چشم آب با همینه با شرمه کوشک
کا و رفته شد و بیشتر بر باره بد کور نام قدر به شیر گرم نخد بریم آب بخورد روز به روز کم تر آب

نخه خلا فوه سحر سیه فوسور نیده توتنه ^{بسته} شتر برادد اینج همه ادویه
کوفته دو بوی بسته نغده ایلو و بعد آن دو فوسور سیه که دو فوسور نیده توتنه و یک
کوفته در تانده آب انداخته سیه که و نیده توتنه انداخته و بر تانده نذر بار بسته
بودیک نه که آتش دیر وقتیکه بوار که از دیکه آن هر بار چه نذر نور ظاهر شود از آن
دو بوی بر آن نوشته اند از فوه و پاره و جلد اول و شکر کور کوب و هم به نغده
چند روز بگذرد نخه سیم هر یک یک در یک در یک منور تخم اندوزیم
احسن بار یک محده ^{کودن} نغده ساخته قدر یک سوره بر هر یک ^{مهم} مذکور روز
نخه که در از نغده محو بود و نغده نغده ^{مهم} سیه چیه چیه که نغده
و سیه کوفته در کرا بر انداخته فریسته با و نیده نذر انداخته و نغده و فوه
از نذر خنجر نغده که ایلو که فوسور خوراک دویم نذر کور پیش از آتش شایند
بدید بعد سیه که نذر ایضا ^{مهم} نغده ^{مهم} سیه چیه چیه که نغده ^{مهم} سیه
^{نغده}

و رخت دیو بوجه حسن اینر غمچه نیکه سخته در آتش کوفه و خاک سف و زن کيفلوس

مبشی از آب بخوراند می تواند آب بنوشاند می خورد کوبیده که می خورد

نور انیم دل خوب نیمه تو نیمه نصفه میش میش در پیش نور خنده غم

دقیقه شب یکصد و بیست و پنج سال تمام بعد از آن دو فرسوی دوید چهار هزار دور

باقی اندوید نته مویج منده نندله توتنه زردیوب انبه استیم زردیوب

چهار سبب است که کسی را در این راه یاری کند و در این راه یاری دهد و در این راه یاری دهد

پیشہ مزد و مشق بہ نسبت فائدہ دلورایہ خوردن نم لوثر بدید سے لو کہ تین

نسخه جوگیره ایب احمد اوجا بی نورانی اسنید مالکیت بهمد

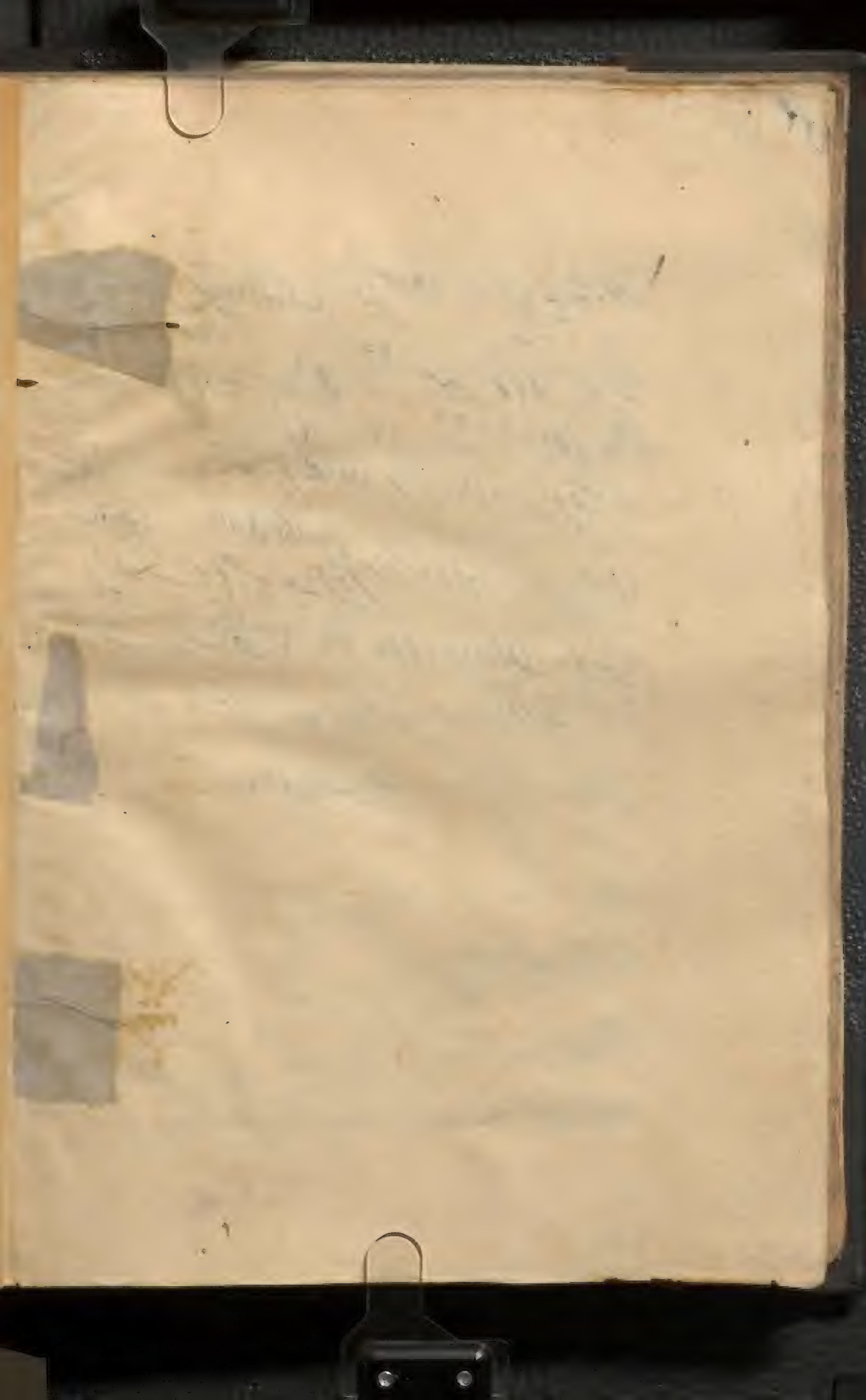
اولت پل درختی در شکر سفید زرد بود و کند یک چنان چنان بود و در

لوقه مارید فتح دقت دیار آینه خیمه خوار و قیام ملک است ای دلدار در و اید

بدین امر که نزد خود حبس فرمودید و وقت شام این مولود را دیدم آب گوشت گرم را

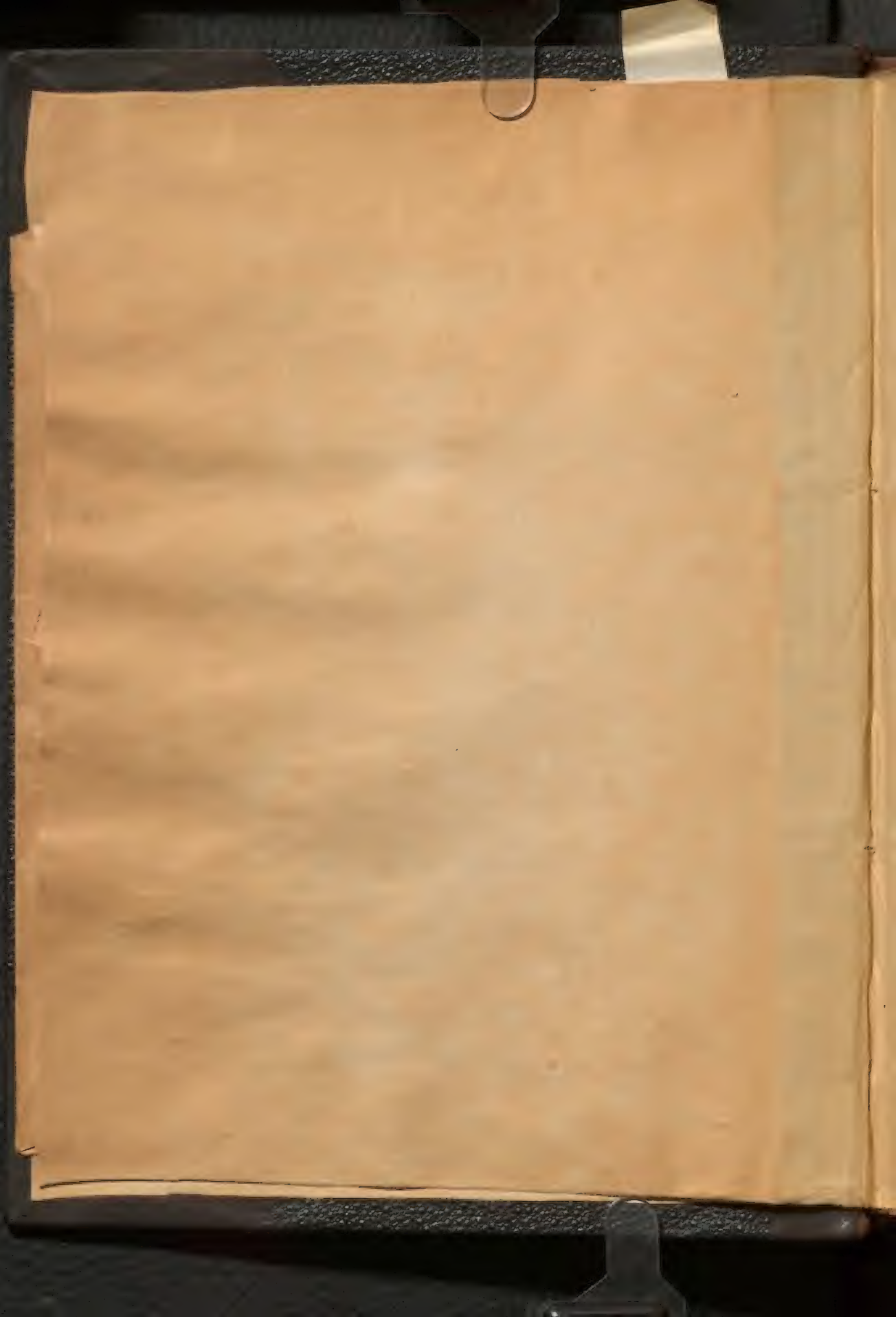
نخه چهار بار در لب سها که لیج از دجوب است اما ما در پهل سوم و در دوازده
 هم ادویه را بار یک غده در سینه انداخته نخه ساف و در آن مرهم سه بار به
 نخه و هم استخوان بند چهارده و سافه از چوبه مرهم به ماند در چهارده با معطر نخه
 پسته نذکره در لب داده نخه به بند و بعد یازده روز نعلند و اکبند به طور
 نعلند و به بند نخه تفکیکه آب گره جو کره کف پا و جبهه فرزند من
 سمندر پهل زنجور تو در مرغ تو در نعلند بهیچ کف بهیچ نعلند
 چوبه بهیچ بهیچ زانفند اندر جو اکبند سیاه تخم شکر
 ۲۵ ۲۵ ۲۵ ۲۵
 مالکین بهیچ سمنگ سفید سفید خالص هم ادویه را کوفته بهیچ در ده
 آینه خد کو به بند دید کو به بند چهار کف بهیچ سفید کو به بند وقت
 یک کف زور و احد و آن به بند وقت دیگر چهار کف زور و احد و آن به بند
 وقت دیگر یک کف زور و احد و آن به بند نخه مرهم جو کره کف گره و جبهه و اکبند

و کف باغ سید کوشش برداردی روز مصطفی شید تو به کنه الله سید در
 سید کوشش با جوی پندش و نه با جی سید در مع موم بخند روز زنگه
 چو پاره بر جو به سوز دلو می اوده یکه ادریم را کوفته خفته مرم ساف
 یزخ جهل و کف با هم چسبانه و کبر سیدار نماید صواب آن کدر بار چو مرم
 با تے اسیب داشته افتد با تے اسیب و مرم به بند در کله اثر نه نماید فقط
 این که کتار وقت یک پر در بر اصد مار با جفتیم هر هر حله حله ۱۲۵
 که تیرا کوفته سید در مع

W 26
Library

Acc. No.

CLASS MK.

PUB.

DATE REC'D. 10/10/37

AGENT

INVOICE DATE

FUND

NOTIFY

SEND TO

PRESENTED C. A. Wood.

EXCHANGE

BINDING

MATERIAL

BINDER

INVOICE DATE

COST

MCGILL UNIVERSITY LIBRARY

ROUTINE SLIP

McGILL UNIVERSITY LIBRARY

Beginning of the treatise:

بسم الله الرحمن الرحيم ... الحمد لله ... لا إله إلا الله محمد بن عبد الله

Dated the 15th Rajab 1254/the 4th Oct. 1838. Scribe: S. Muhammad

'Alī. A few marginal notes.

Ft. 123; Size: 21,5 X 15,5; 15,5 X 10 cm.; lines 11, no jadwals.

Or. pap., thickness 10 = 0, 48.mm. Ind. nasta'liq. Cond. Good,

slightly worm-eaten.

Dr. CARY WOOD,
AUTHOR'S CLUB,
WHITEHALL

W 26

brang =

A detailed treatise on the horse and its diseases, by Ghulām

Muhyī'd-dīn b. Muḥammad Abdāl Behārī, of Lahore (f.2v). He started his work before the date of his father's death (the date of his father's death), several months before the 23rd Ramadan 1248/the 13th Febr. 1833, and completed it the

5th Muḥarram 1249/the 25th May 1833 (f.3v). Copies of this work apparently are not found in other libraries. It is divided into 5 bābs. A detailed fihrist of them, with all their minor subdivisions, is given on ff.3v - 19.

Strangely, however, after the fifth bāb appears in the index (f.12v), bābs 3, 4, and 5 reappear again. Most probably the copy was transcribed from an original which was rather confused in the order of leaves, and the first mention of bābs 4 and 5, which are very short, originally forms a part of the text itself, at the end, because exactly these two bābs are missing on their proper places. Here are the headings of bābs:

- باب اول در دانستن کلیات مجمل (f.19)
- باب دوم در دانستن هر قسم مرض و علاج آن ان (f.30v)
- باب سوم در امراض و علاج تمام جسم ان (f.74)
- باب چهارم در صاده اسب بادیه ها و ادویه عقیمه ان (f.81)
- باب پنجم در سوداگری (f.12v)

W26